

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

Diplomová práce

2024

Jiří Procházka

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

**Binge-watching jako kulturní milník: změny diváckého
chování v době streamování**

Diplomová práce

Autor práce: Jiří Procházka

Studijní program: Mediální studia

Vedoucí práce: PhDr. Milan Kruml

Rok obhajoby: 2024

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 2. 1. 2024

Jiří Procházka

Bibliografický záznam

PROCHÁZKA, Jiří. *Binge-watching jako kulturní milník: změny diváckého chování v době streamování*. Praha, 2024. 150 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Milan Kruml.

Rozsah práce: 154 441

Abstrakt

Tato diplomová práce s názvem *Binge-watching jako kulturní milník: změny diváckého chování v době streamování* se zabývá chováním publik v rámci využívání streamovacích platforem. Práce zkoumá jak nejvýraznější trendy v rámci konzumace mediálních obsahů s využitím streamovacích platforem, tak změny tohoto chování zapříčiněné právě streamovacími platformami.

V teoretické části je představen kontext streamovacích platforem dostupných v České republice, vývoj seriálové tvorby a vývoj způsobů konzumace seriálových obsahů s ohledem na dostupné technologie. Práce představuje i výrazné aktuální trendy v rámci diváckého chování.

Výzkum je zaměřen na uživatele streamovacích služeb a jejich divácké návyky při sledování filmů a seriálů. Jeho cílem bylo definovat faktory, které ovlivňují chování publik, motivace diváků při sledování a změny tohoto chování při přechodu od konzumace mediálních obsahů skrze televizní vysílání a nelegální pirátské webové stránky k využívání VOD služeb. Jako metoda výzkumu byla zvolena zakotvená teorie, na jejímž základě bylo provedeno několik úrovní kódování a následná tematická analýza.

V praktické části jsou představeny kategorizované tematické celky, které vznikly na základě kódování a následně představeny výsledky práce.

Výsledky ukazují výrazné změny chování publik ve věkové skupině 20 až 30 let, především pak výrazný nárůst opakovaného sledování oblíbených seriálů, které s ohledem na vícenásobné sledování nevyžadují diváckou pozornost.

Abstract

This diploma thesis, entitled *Binge-watching as a cultural milestone: changing audience behaviour in the streaming era*, examines audience behaviour in the context of streaming platform use. The thesis examines both the most prominent trends in the consumption of media content using streaming platforms and the changes in this behaviour caused by streaming platforms.

The theoretical part presents the context of streaming platforms available in the Czech Republic, the development of series production and the evolution of ways of consuming series content with respect to available technologies. The thesis also presents significant current trends in viewing behaviour.

The research focuses on users of streaming services and their audience habits when watching films and series. Its aim was to define the factors that influence audience viewing behaviour, audience motivations for viewing and changes in this behaviour as they move from consuming media content through broadcast television and illegal pirate websites to using VOD services. Grounded theory was chosen as the research method, based on which several levels of coding and subsequent thematic analysis were conducted.

The practical part presents the categorised thematic units that emerged from the coding and then presents the results of the work.

The results show significant changes in the behaviour of audiences in the 20 to 30 year age group, in particular a significant increase in the repeated viewing of popular series that do not require the viewer's attention due to multiple viewing.

Klíčová slova

video-on-demand, VOD, Netflix, HBO Max, Disney+, binge-watching, rewatching, fandom, divácké chování, streaming

Keywords

video-on-demand, VOD, Netflix, HBO Max, Disney+, binge-watching, rewatching, fandom, audience behaviour, streaming

Title/název práce

Binge-watching as a cultural milestone: changing audience behaviour in the streaming era

Poděkování

Rád bych poděkoval svému vedoucímu práce PhDr. Milanu Krumlovi za rady a podněty pro zlepšení, které mi během psaní této práce poskytl s velkou trpělivostí a ochotou. Děkuji také všem respondentům, kteří se ve svém volném čase na výzkumu podíleli. Významné poděkování patří také mé rodině a blízkým, kteří mě v průběhu psaní práce podporovali.

Obsah

Úvod	3
1 Online filmová a seriálová distribuce	5
2 Streamovací platformy	6
2.1 Současné streamovací služby v České republice	8
2.1.1 Netflix	8
2.1.2 HBO Max	10
2.1.3 Amazon Prime Video	10
2.1.4 Disney+	11
2.1.5 Apple TV +	11
2.1.6 Další dostupné streamovací platformy na českém trhu	12
3 Specifika současné seriálové tvorby	13
3.1 Vývoj seriálové tvorby	14
3.2 Quality television	16
3.2.1 Televizní spoilery	18
4 Specifika současné konzumace audiovizuální tvorby	18
4.1 Fragmentace a autonomie publika	19
4.2 Vývoj sledování seriálů	20
4.3 Fenomén binge-watchingu	22
5 Praktická část	24
5.1 Cíl výzkumu	24
5.2 Metodologie výzkumu	24
5.2.1 Metoda sběru dat	25
5.2.2 Respondenti výzkumu	26
5.2.3 Metoda analýzy dat	29
5.3 Vyhodnocení výzkumu	30
5.3.1 Současné využívání streamovacích služeb	30
5.3.1.1 Důvody výběru platforem	30
5.3.1.2 Loajalita vůči platformám	32
5.3.1.3 Preference mezi platformami	34
5.3.2 Motivace výběru audiovizuálního obsahu	37
5.3.2.1 Preference audiovizuálních mediálních formátů	37
5.3.2.2 Žánrová preference	39
5.3.2.3 Motivace pro sledování audiovizuálních obsahů	40
5.3.2.4 Zdroje nových obsahů a kritéria výběru	41
5.3.3 Divácké chování vůči zapnuté obrazovce	43

5.3.3.1 Sledování seriálů jako sekundární činnost.....	43
5.3.3.2 Opakované sledování.....	45
5.3.3.3 Pozornost věnovaná sledování.....	46
5.3.3.4 Binge-watching.....	47
5.3.4 Sociální aspekty sledování audiovizuálních obsahů.....	50
5.3.4.1 Společné sledování mediálních obsahů.....	50
5.3.4.2 Seriály jako téma k diskuzi.....	51
5.3.4.3 Fandom.....	53
5.3.5 Konzumace audiovizuální tvorby před využíváním streamovacích služeb.....	54
5.3.5.1 Sledování audiovizuálních obsahů v televizním vysílání.....	54
5.3.5.2 Nelegální kanály pro sledování filmů a seriálů.....	55
5.3.5.3 Preference audiovizuálních obsahů před VOD službami.....	57
5.3.5.4 Způsob konzumace audiovizuálních obsahů před VOD službami.....	58
5.3.5.5 Subjektivní prožitek ze sledování audiovizuálních obsahů.....	59
6 Diskuze.....	62
6.1 Limitace výzkumu.....	68
Závěr.....	70
Summary.....	71
Seznam zdrojů.....	73
Seznam příloh.....	79
Přílohy.....	80

Úvod

Mediální audiovizuální obsahy si během posledních desítek let prošly radikální změnou, a to jak v rámci své formy, obsahu i distribuce. Spolu se změnami formy se také proměňoval způsob konzumace těchto obsahů. Z krátkých němých filmů, jejichž promítání publika navštěvovala v kinech se staly delší zvukové filmy, později vzniklo televizní vysílání a ta samá publika si na navštěvování kinematografů zase odvykla. Podobná změna nastala v chování diváků při aplikaci internetu na televizní vysílání. Vznikly streamovací, nebo také video-on-demand (dále pouze VOD) platformy, které umožňují divákům sledovat jakékoliv pořady v libovolný čas a na libovolném zařízení, a nemusí se tak upínat na předem daný program televizních stanic. Internetová média se tak stala nástupci nejen tištěných médií a rozhlasu, ale i televizního vysílání. VOD platformy mají výrazný dopad na chování diváků a jejich divácké návyky, díky nim se například popularizovala konzumace mediálních obsahů formou tzv. binge-watchingu, tedy sledování několika epizod stejného seriálového titulu v řadě.

Tato diplomová práce má za cíl zkoumat změny chování mediálních publik v českém prostředí po nástupu streamovacích platforem do popředí jakožto zdroje zábavních pořadů v porovnání s obdobím před jejich popularizací a definovat nejdůležitější vzorce chování publik, které se na využívání streamovacích platforem váže. V práci jsou zodpovězeny tři výzkumné otázky: jak se změnilo chování konzumentů filmové a seriálové tvorby vlivem přístupu ke streamovacím službám, jaké faktory hrají roli při výběru žánru a formátu mediálních obsahů a jaké jsou aktuální trendy v rámci diváckého chování při využívání streamovacích platforem. Zodpovězení těchto otázek přinese hlubší pochopení diváckého chování v návaznosti na VOD služby a poskytne základní poznatky pro formování hypotéz v návazných výzkumech.

Teoretická část práce se zaměřuje na kontext streamovacích platforem dostupných v České republice, konkrétně Netflix, HBO Max, Amazon Prime Video, Disney+ a Apple TV+. Dále se zabývá také vývojem seriálové tvorby a vývojem způsobů konzumace seriálových obsahů s ohledem na dostupné technologie. Dále blíže představí aktuální trendy v diváckém chování navázaném na streamovací platformy pro vytvoření teoretického rámce následného výzkumu.

V praktické části je následně popsána metodologie práce. Jsou definovány výzkumné otázky, kvalitativní výzkum, metoda sběru dat a metoda jejich následné analýzy. Výzkum

samotný byl proveden metodou hloubkových rozhovorů, získaná data dále byla analyzována formou tematické analýzy a otevřeného kódování dat.

Hlavním přínosem práce je zkoumání diváckého chování publik v návaznosti na využívání streamovacích služeb. Práce představuje faktory, které ovlivňují divácké chování, motivace diváků pro sledování seriálů a filmů, sociální aspekty fenoménu sledování seriálů a změny v rámci tohoto chování při přechodu od konzumace mediálních obsahů skrze televizní vysílání a nelegální pirátské webové stránky k využívání VOD služeb.

1 Online filmová a seriálová distribuce

Příchod internetu přinesl změny do většiny částí společnosti. A nejinak tomu bylo v distribuci filmového a seriálového obsahu. Pro producenty a filmová studia konkrétně znamenal nový způsob jak distribuovat své obsahy, tak zlepšení způsobů, jak tyto obsahy tvořit. Přesto trvalo téměř deset let, než si internet našel svou roli ve filmovém distribučním systému. První významné kroky této revoluce spočívaly v popularizaci internetových obchodů a půjčoven jako byl například Amazon a Netflix, které distribuci fyzických nosičů mediálního obsahu zjednodušily a divákům je zpřístupnily v minimální časové době. (Sparrow, 2007: 1)

Díky digitálním technologiím se stalo možné originální mediální obsahy neomezeně kopírovat bez ztráty technické kvality původního obsahu, což značně limituje distributory v kontrole nad autorskými právy týkajícími se jejich obsahů. Čímž kompletně zanikly tradiční koncepty filmové distribuce, tedy skrze televizní vysílání, promítání v kině a půjčování fyzických nosičů z kamenných půjčoven. (Sparrow, 2007: 1-2)

V online prostředí se brzy objevily servery, které nabízejí stahování originálních mediálních obsahů bez možnosti distribučních práv. V České republice šlo například o webovou stránku Ulož.to, která nelegálně nabízí stažení značného množství obsahů včetně filmů a seriálů. Server Ulož.to musel však ke konci roku 2023 ukončit svou činnost v původní podobě kvůli dlouhodobým sporům ohledně nelegální distribuce českých filmů a neshodám s legislativou Evropské unie Digital Services Act. Kvůli pirátství a nelegálnímu šíření multimediálních obsahů přišla v roce 2005 významná Hollywoodská studia o přibližně 6,1 miliard dolarů, z toho 38 % se vázalo na internetové pirátství. O několik let později, kdy bylo možné mediální obsahy nejen stahovat do vlastních zařízení, ale rovnou nabízet jejich sledování přes internet, začalo se internetové pirátství rozvíjet i tímto směrem. (Mattelart, 2009) Pirátské weby často byly nejen nejpohodlnějším, ale často i jediným možným řešením, jak mohl český divák sledovat nové zahraniční seriály nebo filmy.

Aby distributoři zamezili nelegálnímu šíření svých obsahů přes internet, nutně museli dříve nebo později přijít s alternativou, jak oslovit své cílové skupiny s nabídkou oficiálních distribučních kanálů využívajících internet. Tyto kanály se na začátku 21. století začaly formovat v podobě video-on-demand platform.

Digitální technologie a nová média vznikající na jejich základě dala zároveň možnost vzniku vzájemné komunikace mezi tvůrci mediálních obsahů a jejich konzumenty, často vytvářejícími komunity se společným zájmem v konkrétních titulech nebo franšízách. Tvůrci tak mohou snáze reagovat na poptávku svých fanoušků a často obsah nových titulů přizpůsobují tomu, co fanoušci chtějí vidět.

2 Streamovací platformy

Streamovací platformy umožňují divákům sledovat videa v jakémkoliv čase na jakémkoliv tomu uzpůsobeném zařízení. Výrazným rozdílem oproti televiznímu vysílání se tak stala skutečnost, že publika mohou konzumovat mediální obsahy, aniž by přitom byla jakkoliv závislá na televizním vysílání a jeho specifickém časovém programu. Tento výrazný aspekt časové i prostorové dostupnosti vytvořil z video-on-demand platformem během posledních 25 let velice žádanou a oblíbenou službu, kterou běžní uživatelé a konzumenti často preferují před televizí. Díky internetovému připojení tak vznikl zcela nový způsob, jak mohou publika konzumovat audiovizuální pořady. Nejen že publikům byly mediální obsahy dostupné kdykoliv a kdekoliv, ale plošná dostupnost zároveň nabízí heterogennímu obecnstvu možnost vybrat si konkrétní pořady dle jejich preference a v důsledku tak dochází k demokratizaci konzumace médií. (Tryon, 2013: 1-3) Podle Burroughse (2018) tak dostupnost streamovacích platformem definitivně naplňuje definici „post-network“ období televizního vysílání, kdy konzumenti nejsou nijak časově ani prostorově omezovali programem vysílání.

Filmy, seriály, dokumentární pořady i zábavní pořady se tak staly pro diváky dostupné online prakticky kdekoliv. Od vzniku první video-on-demand platformy (dále jen VOD platformy nebo streamovací platformy) v roce 1997 se koncept online sledování globálně rozšířil do celé společnosti a v dnešní době existují desítky lokálních i globálních streamovacích služeb po celém světě. Mezi největší patří například platformy Netflix, HBO Max, Disney Plus, Amazon Prime Video nebo Apple TV. V České republice jsou však populární také regionální VOD služby navázané na soukromé televizní stanice VOYO (patřící Televizi Nova) a Prima+, stejně tak jako VOD platforma veřejnoprávní České televize iVysílání.

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání definuje VOD platformu, nebo také audiovizuální mediální službu na vyžádání, jako „*služba informační společnosti, za kterou má redakční*

odpovědnost poskytovatel audiovizuální mediální služby na vyžádání a jejímž hlavním cílem je poskytování pořadů veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání, a která umožňuje sledování pořadů v okamžiku zvoleném uživatelem a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem audiovizuální mediální služby na vyžádání.“ (rrtv.cz, 2023) Už podle této definice stanovené podle zákona České republiky jde tedy o službu nabízející audiovizuální obsah kdykoliv a kdekoliv v dosahu internetového signálu.

Základními podmínkami možnosti využívat streamovací platformy je zakoupení předplatného na měsíční bázi, na rozdíl od televize tak hlavním zdrojem příjmů společností provozujících platformy je klasicky právě tarifní částka od uživatelů. V rámci některých streamovacích služeb, například v případě Amazon Prime Video, je možné si určité filmové tituly v digitální podobě přímo zakoupit. Společnosti v posledních deseti letech prosperují a působí tak jako silná konkurence komerčního i veřejnoprávního televizního vysílání. Výrazné náklady na pořizování obsahu a silná konkurence na trhu zároveň vedou k tomu, že společnosti začaly snižovat předplatné výměnou za konzumaci reklam svými uživateli. Například bristká služba ITVX je už plně financována z reklamy. Jednotlivé streamovací platformy se od dalších VOD služeb odlišují vlastní filmovou a seriálovou tvorbou. Tyto originální seriály často představují jeden z hlavních faktorů při rozhodování předplatitelů, kterou platformu zvolit. Dalšími faktory jsou však také cena měsíčního předplatného nebo videotéka dostupných titulů.

Předání kontroly nad místem a časem konzumace do rukou diváků, které proběhlo společně s digitalizací médií a vznikem VOD platform vedlo ke vzniku fenoménu binge-watchingu a „all you can watch“ kultury. (Flayelle & Maurage, 2020) Více v kapitole 4.3 Fenomén Binge-watchingu.

2.1 Současné streamovací služby v České republice

Po celém světě, především potom ve Spojených státech Amerických, v současnosti funguje celá řada společností nabízejících divákům audiovizuální tvorbu v podobě streamovací služby. První experimenty s nabídkou sledování filmů nebo seriálů v přímém přenosu začaly už na počátku 90. let 20. století. Konkrétně se o vytvoření této služby snažily americké a britské telekomunikační společnosti AT&T, Bell Atlantic, British Telecommunication a další. Jejich cílem bylo vytvořit streamovací aplikace dostupné přes internet fungující na stejném principu, který je populární dnes – tedy kdy si divák může ve videotéce vybrat konkrétní titul a ihned ho sledovat. (Lea, 1994: 33)

Tato diplomová práce se ale specificky zabývá chováním českých diváků, proto se v následující kapitole bude podrobněji zabývat především vývojem společností a jejich platformami, které působí na českém trhu a jsou zde legálně dostupné.

2.1.1 Netflix

První firmou poskytující video-on-demand platformu v České republice byla společnost Netflix založená v roce 1997. V době založení Netflixu nešlo o streamovací platformu, která by poskytovala audiovizuální obsahy z videotéky v aktuálním čase skrze připojení přes internet. Zakladatelé společnosti Reed Hastings a Marc Randolph přišli s konceptem půjčování filmových titulů na DVD nosičích skrze předplatitelský systém – uživatelé se na webových stránkách společnosti zaregistrovali jako předplatitelé a za měsíční paušální cenu si mohli pronajímat filmy na přenosných discích k domácímu použití. Poté, co první film vrátili, mohli Netflix požádat o další titul, který jim byl opět zaslán. Netflix začínal s videotékou 900 filmových titulů, které si předplatitelé objednávali, v roce 2001 už si služby společnosti předplácelo více než milion odběratelů a pět let od založení společnosti už Netflix vstoupil na veřejně obchodovatelné trhy se základní veřejnou nabídkou 82,1 milionu dolarů. (makeuseofus.com, 2023)

Výrazným krokem dopředu se stala přeměna nabídky Netflixu z půjčovny DVD s dovážkou až k zákazníkovi domů na internetovou streamovací platformu v roce 2007. Odběratelé tak už nemuseli čekat na doručení disku s objednaným titulem, ale pomocí aplikace mohli sledovat filmy a seriály z videotéky Netflixu na svém počítači nebo televizi ihned. V roce 2012 společnost už vydělávala tolik, že zahájila produkci vlastních pořadů. Mnoho titulů z produkce Netflixu do dnešního dne získává prestižní ocenění a dosahuje nových rekordů ve sledovanosti. Například seriály *Domek z karet* (House of Cards) a

Koruna (The Crown) získaly řadu nominací i ocenění Zlatý globus, Emmy nebo Critics Choice Award. Díky produkci kritiky i diváky uznávaných pořadů se Netflix mohl začít profilovat do pozice tvůrce „Quality television“. (Burroughs, 2018: 4)

Na další popularizaci Netflixu měl podle Burroughse (2018) vliv také algoritmus, který v rámci aplikace nabízí nové tituly ke sledování. Společnost vyhlásila veřejnou soutěž o zlepšení jejich algoritmu a v roce 2009 tento algoritmus implementovali do své streamovací služby. Podle Hallinana a Striphase (2014) vedlo vytvoření tohoto vylepšeného softwaru pro doporučování uměleckých děl podle podobnosti s dříve shlédnutými tituly k vzniku tzv. „algoritmizaci kultury“, tedy kultuře založené na klasifikaci lidí, myšlenek, objektů a v případě Netflixu filmových a seriálových titulů.

Ve druhém čtvrtletí roku 2023 má Netflix největší základnu odběratelů s více než 238 miliony zákazníků po celém světě a v České republice jeho služby odebírá přes 500 tisíc uživatelů. (statista.com, 2023) Jedná se tak o největší a nejúspěšnější streamovací službu na celém světě. Tento údaj ovšem nemusí odpovídat reálnému počtu diváků, kteří streamovací službu využívají – na jeden zaregistrovaný účet je možné se přihlásit z několika různých zařízení najednou a sledovat streamovaný obsah ve stejný čas. Skupiny diváků, často v rámci rodiny, proto často využívají jeden účet a počet aktivních uživatelů Netflixu proto může být výrazně vyšší, než jaký je počet zaregistrovaných odběratelů. Tento systém sdílení přihlašovacích údajů k jednomu účtu funguje obdobně i u dalších VOD platform, Netflix však jako první společnost v roce 2023 zahájil opatření, která zamezí využívání jednoho účtu více domácnostmi.

Celkový počet titulů dostupných ve videotéce Netflixu se neustále mění, k červenci 2023 nabízela americká videotéka 6 621 titulů, z toho 55 % tvořily originální tituly produkové samotnou společností. (whats-on-netflix.com, 2023) Mezi jeho portfolio patří úspěšné seriály jako zmiňované tituly *Domek z karet* a *Koruna*, ale také seriály oblíbené především mezi fanoušky, které se staly určujícími podobu popkultury, jako jsou například seriály *Stranger Things*, *Hra na oliheň* (Squid Game) nebo *Papírový dům* (Money Heist). Netflix ale dominuje v počtu předplatitelů po celém světě také díky své schopnosti lokalizovat své služby na regionální trhy. Do své videotéky zahrnuje celou řadu filmů a seriálů vznikajících v konkrétních zemích, v rámci české lokalizace proto můžeme najít na Netflixu mnoho českých filmů vznikajících v rámci soukromé i veřejnoprávní produkce.

Do České republiky pronikla streamovací platforma se svou nabídkou v roce 2016 v rámci

enormní expanze do 130 zemí a jako první VOD služba umožnila českým divákům sledovat legálně seriály, které nabízela. V roce 2019 zároveň Netflix své služby plně lokalizoval do českého jazyka. Předplatné služby v rámci ČR mohou uživatelé získat ve třech různých tarifech rozlišených cenou, kvalitou videí a jejich rozlišením. Ceny tarifů se dlouhodobě pohybují mezi 199 Kč za základní předplatné a 319 Kč za prémiové předplatné.

2.1.2 HBO Max

HBO Max je podobně jako Netflix video-on-demand platforma poskytující svým předplatitelům videotéku seriálových a filmových titulů z produkce HBO, zaštiťující společnosti Warner Bros. Discovery Global and Streaming Interactive Entertainment a dalších studií. Oproti Netflixu vycházela služba HBO Max (původně pojmenovaná HBO GO) ze stanice televizního vysílání HBO, které bylo v České republice dostupné pro předplatitele už od roku 1994. Streamovací platforma měla sloužit proto především jako internetové rozšíření již existující vysílací stanice a měla být dostupná jak pro všechny předplatitele vysílání, tak pro nové předplatitele samotné VOD služby.

Platforma HBO Go se stala veřejnosti dostupnou v roce 2010 a původně obsahovala pouze originální tituly z produkce televizního vysílání. Jednalo se o seriály a filmy vysílané na samotné televizní stanici a byla dostupná všem odběratelům vysílání HBO. O osm let později bylo HBO Go nahrazeno streamovací službou HBO Max – její videotéka se značně rozrostla, v produkci HBO stále vycházely nové seriály, které podobně jako v případě Netflixu, dotvářely výraznou část tváře současné popkultury, jako byly například *Rodina Sopránů* (The Sopranos), *Hra o trůny* (Game of Thrones) nebo *Boj o moc* (Succession). Aby služba působila více rodinným dojmem, dojde na jaře 2024 k jejímu opětovnému přejmenování na nový název Max. HBO totiž může být považováno za příliš dospělou značku.

Na český trh vstoupila služba HBO Max v roce 2021 a okamžitě začala úspěšně konkurovat službám Netflixu. Vzhledem k markantně rozdílné nabídce titulů se HBO Max dostatečně distingovalo od svého konkurenta a v červenci 2023 si streamovací službu odebírá přibližně 350 tisíc uživatelů. Celosvětově má platforma 95 milionů odběratelů. Měsíční předplatné HBO Max stojí 199 Kč.

2.1.3 Amazon Prime Video

Amazon Prime Video je streamovací služba patřící americké společnosti Amazon.

Podobně jako výše zmiňované platformy nabízí divákům videotéku originálních seriálových a filmových titulů společně s tituly produkovány dalšími studii. Službu Video Prime Amazon poskytuje jako samostatnou službu pro předplatitele nebo ji nabízí také v rámci předplatného služby Amazon Prime zahrnující další služby, například slevy na e-shopu této společnosti.

Celosvětově si službu předplácí přibližně 200 milionů uživatelů, v České republice se číslo odběratelů pohybuje kolem 75 tisíc. Své fungování zahájila platforma v roce 2006 pouze pro Americký trh, o deset let později expandovala do dalších 200 zemí včetně České republiky. Na rozdíl od Netflixu a HBO Max, Amazon v rámci svojí služby nenabízí pouze tzv. SVOD (subscription video on demand), ale také TVOD (transactional video on demand), tedy možnost zakoupení práv na sledování konkrétních titulů. Cena předplatného v České republice je pouze 79 Kč měsíčně, proti konkurenci tak Amazon bojuje kromě tvorby populárních originálních titulů také násobně nižší cenou.

2.1.4 Disney+

Čtvrtým významným hráčem na českém trhu streamovacích služeb je platforma Disney+, kterou vlastní americká společnost Disney Entertainment. Služba vznikla v roce 2019 za účelem vytvoření jednotné platformy, v jejíž videotéce budou moci uživatelé najít všechny tituly od studia Disney a společností, které Disney v předcházejících letech koupilo – Pixar, Marvel, Lucas Arts a National Geographic. V době spuštění platformy obsahovala přes 500 filmových titulů a více než 7 500 epizod seriálů včetně originálních titulů Disney+. (thewaltdisneycompany.com, 2023)

Ke konci srpna 2023 si celosvětově předplácí Disney+ téměř 147 milionů uživatelů, na konci roku 2022, v době její největší popularity, však službu využívalo 164 milionů diváků. V roce 2023 tak zájem o předplatné klesá. (statista.com, 2023) Na českém trhu Disney+ využívá přibližně 100 tisíc diváků. Cena předplatného činí klasicky 239 Kč, s klesajícím zájmem o službu jsou často nabízeny možnosti zvýhodněného tarifu pro nové předplatitele.

2.1.5 Apple TV +

Společnost Apple spustila svou streamovací službu v roce 2019 a ostatním platformám začala brzy konkurovat svými originálními seriály. Přestože portfolio Apple TV+ není prozatím nijak zvlášť rozšířené, především platforma strádá proti ostatním v nabídce titulů od nezávislých studií, která svou vlastní VOD platformu nemají. Snaží se proto diváky

zaujmout kvalitou originálních seriálů z vlastní tvorby.

Platformu Apple TV+ si předplácí 25 milionů uživatelů a dalších 50 milionů má ke službě přístup skrze promo akce k zakoupení produktů od společnosti Apple. Cena předplatného při využití klasického tarifu je 199 Kč měsíčně.

2.1.6 Další dostupné streamovací platformy na českém trhu

Jak již bylo zmíněno, v České republice jsou populární také další VOD služby poskytované českými subjekty. Dvě nejvýraznější české streamovací platformy patří největším privátním televizním stanicím a jejich cílem je nabízet videotéku dostupných titulů z produkce dané televizní skupiny.

Nejpopulárnějším tuzemskou platformou je VOYO, streamovací platforma spadající pod Televizi Nova. Začátkem roku 2023 udávalo VOYO dosažení milníku 500 tisíc sledujících, v rámci široké veřejnosti tedy značně převyšuje popularitu zahraničních streamovacích platform. Podobně jako HBO Go ve svých začátcích slouží VOYO jako videotéka složená primárně z pořadů a seriálů produkovaných televizí Nova. Diváci pořadů v televizi se díky nové platformě už nemuseli vázat na fixní vysílací časy svých oblíbených pořadů, které na Nově sledovali. VOYO bylo založeno v roce 2011 jako bezplatný internetový archiv pořadů, v roce 2013 už však byl zaveden předplatitelský poplatek po vzoru amerických VOD platform. Provozovatel videotéky uvádí, že na VOYO je k dispozici přes 2 000 titulů, umožňuje živé sledování sportovních kanálů Nova Sport 1 a Nova Sport 2 a nabízí svým předplatitelům předpremiéry vybraných pořadů, obvykle v rámci reality TV žánru. Měsíční paušál za využívání služby VOYO je 159 Kč za měsíc.

Na obdobném principu funguje streamovací služba Prima+, která patří společnosti FTV Prima. Byla uvedena v chod na začátku února 2023 a na konci července už FTV Prima registrovala 85 tisíc přihlášených odběratelů. Prima+ nabízí svým uživatelům 3 paušální balíčky – první zahrnuje archiv pořadů Televize Prima a obsahuje přes přibližně 150 českých i zahraničních titulů, všem registrovaným uživatelům je ovšem k dispozici zdarma, ovšem s reklamními sděleními. „Light“ tarif stojí 99 Kč měsíčně, a kromě archivu nabízí také předpremiéry vybraných vysílaných pořadů, Prima+ Originals, tedy pořady vznikající exkluzivně pro tuto streamovací platformu, a rozšířenou videotéku více než 2 000 českých a zahraničních titulů. Zahrnuje pouze 50 % reklamních spotů oproti základní verzi. Prémiový tarif stojí měsíčně 149 Kč a předplatitelům nabízí možnost sledování stejných titulů, jako předchozí balíček, ovšem bez reklam.

Mezi další platformy působící na českém trhu patří například nová streamovací služba SkyShowtime, která na český trh přišla teprve v únoru 2023, platforma Canal+, která se kromě klasické nabídky filmů a seriálů zaměřuje také na sportovní záznamy, nebo platforma Dramox, která streamuje především záznamy divadelních představení.

Vlastní digitální streamovací platformu iVysílání má také České televize. iVysílání je v provozu od roku 2008 a podobně jako VOYO nebo Prima+ nabízí uživatelům bezplatný archiv vysílaných pořadů. Vzhledem k charakteru veřejnoprávní televize nemá iVysílání možnosti prémiového předplacení ani předpremiér pořadů v produkci ČT.

3 Specifika současné seriálové tvorby

Seriály si prošly od vysílání prvních pokusů vytvořit tento formát ve 30. letech skrze rádiové vysílání razantním vývojem, přesto jsou v současné kultuře stále přítomné a během posledních desetiletí dokonce jejich význam v rámci populární kultury roste.

Bez ohledu na konkrétní témata, kterými se seriály zabývají, nebo na jejich žánr jsou vždy založeny na sériové struktuře vyprávění. Celý příběh je tedy rozdělen do dějových linek spojených hlavními postavami, tématy nebo širší výpravnou strukturou tvořící celek v rámci sezóny nebo dokonce seriálu jako celku. Samotné rozdělení děje často tvoří oproti jiným médiím jako je film podstatu způsobu jak tvorby, tak konzumace seriálového obsahu (Yalkin, 2021: 218-219).

Mediální publika po celém světě si tento model seriálového vyprávění oblíbila, přestože byl často vnímán jako způsob pokleslé zábavy a degenerované formy filmové tvorby a filmových adaptací. Televizní seriály se před rokem 2000 ani nepovažovaly za druh umění kvůli jejich často velice jednoduchým dějovým linkám, jejich celkové mělkosti a tomu, že byly vytvořeny čistě pro zabavení širokých publik televizí (Stanković, 2018: 2). Seriály poskytují svým divákům řadu pozitivních i negativních funkcí, například pocit komunity, ať se jedná o vytvoření dlouhodobějších emočních vztahů s charaktery z daných seriálů nebo možnost diskutovat o seriálu s dalšími fanoušky (Kozinets, 2001), možnost úniku z reality, odpočinku, zažívat potěšení, souznění se sociálními tématy seriálu a mnoho dalších. Yalkin (2021) uvádí, že většinová část brzkých studií seriálové tvorby a jejího vlivu na diváka vycházela z Teorie užitku a požitku (Katz, Blumler a Gurevitch, 1973).

Dnešní podoba seriálové tvorby se ale může výrazně lišit od toho, jak seriály vypadaly

před padesáti lety. Vedle nezměněného nebo pouze minimálně upraveného formátu epizodních seriálů se jedná o komplikovanější díla s vyšší produkční i uměleckou hodnotou srovnatelnou s filmovou tvorbou.

Jednou z nejnápadnějších událostí, která přispěla k vnímání seriálů jako plnohodnotného formátu byl příchod digitálních médií a nové možnosti jak produkce, tak distribuce (Newman a Levine, 2012).

3.1 Vývoj seriálové tvorby

Abychom lépe porozuměli tomu, jak seriálovou tvorbu dnes diváci přijímají, je třeba znát i vývoj tohoto mediálního formátu. Samotná koncepce seriálové narace byla původně určena pro rádiové vysílání. Ve 30. letech 19. století se v amerických rádiích začaly vysílat vícedílné seriálové pořady, které bychom dnes mohli označit jako soap opery nebo telenovely. První rádiová soap opera se jmenovala *Painted dreams* s premiérou v roce 1930, která byla vysílána na Chicagském rádiu WGN. Tyto seriály byly kromě zábavy primárně určené pro zvýšení efektivity reklamy v rámci jejich cílové skupiny, tedy žen, které poslouchaly přes den rádio (Hobson, 2003).

Na televizní obrazovky se potom seriály dostaly v roce 1949, konkrétně na americkou televizní stanici NBC, kde byl odvysílán vůbec první seriál *These Are My Children*. Zpočátku byly televizní seriálové pořady velice podobné těm rádiovým, často se také jednalo o úpravy původně rádiových seriálů do vizuální podoby. Jejich zápletky nebyly nijak složité, hlavním cílem bylo vyplnit čas v televizním vysílání a zabavit publikum, které většinou tvořily ženy a případně podpořit prodej produktů, které se v seriálu objevily. Důležitou součástí brzkých telenovel byla absence výraznější akce, aby je stíhali sledovat i hospodyně, které mají televizi zapnutou k práci v domácnosti (Stole, 2003: 69).

Kromě telenovel se staly populárními také další seriálové žánry, například western, sci-fi a rádiovým vysíláním prověřený sitkom, tedy situační komedie. Období mezi roky 1949 a 1960 je označováno jako „první zlatá éra televize“, právě v této době došlo k prvním významným změnám v rámci televizního vysílání, kdy pravidelné sledování televize získávalo, především v Americe, na popularitě (Damico a Quay, 2016). Zvyšování sledovanosti televize poskytovalo tvůrcům pořadů možnosti zvyšovat produkční náklady, a kromě jednoduchých komediálních skečů začaly vznikat také tzv. televizní dramata, seriály se složitějšími příběhy, talentovanými herci a postupným zdokonalováním využívání

televizního formátu. V padesátých letech se stal výrazným také formát drama antologie (tamtéž, 2016).

Pro americkou televizi v 60. letech byl dominantním žánrem sitcom. Seriály *I Dream About Jeannie*, *Gilligan's Island* a *Bewitched* představovaly vrchol televizní tvorby a mezi širokou veřejností se díky nim o formátu seriálu začalo poprvé mluvit jako o druhu umění, především díky tomu, že seriály 60. let začaly připomínat více tradiční média – film a divadlo (Thompson, 1996: 20). Televize už byla v té době bezkonkurenčně dominantním zábavním médiem a seriály si i díky tomu upevňovaly své jisté místo v rámci kultury. Kromě komediálních pořadů se zároveň stále více objevovala i seriózní dramata, detektivní a kriminální seriály a akčněji laděné pořady.

Vrchol televizních dramát přišel v 80. letech, období, které R. J. Thompson (1996) označuje jako Druhá zlatá éra televize. S příchodem pořadů jako byl například seriál *Poldové z Hill Street* (*The Hill Street Blues*), *St. Elsewhere* a *Na zdraví* (*Cheers*) začala další výrazná proměna televizního sledování, především kvůli popularizace kabelové televize. Do vývoje seriálového formátu také výrazně přispěl titul *Miami Vice*, který byl jako první silně ovlivněn rozdílnou vizualitou podobnou videoklipům z tehdy populární MTV a vyšším důrazem na realističnost postav. Spolu s možností výběru z výrazně širší nabídky seriálů se v rámci jejich produkce začal prosazovat další aspekt, který můžeme v seriálové tvorbě vidět do dnes, a to přímá kontinuita jednotlivých epizod.

Do konce 70. let počítali tvůrci s diváckou nepozorností a seriály byly koncipovány tak, aby v případě zameškání některých, případně všech, předchozích epizod mohl divák stále rozumět ději každého jednotlivého dílu. V tomto období se ale objevil koncept nový, a to seriál, jehož epizody přímo navazují jedna na druhou a jsou vysílány jednou týdně v hlavním sledovacím čase. Právě tato kontinuita umožnila seriálu *Dallas* stát se jedním z nejkoničtějších seriálových počinů 70. let. Diváci pravidelně sledovali *Dallas* nejen proto, aby se nějak zabavili, ale především proto, že chtěli vědět, co se bude dál dít s jejich oblíbenými postavami (Ang, 1982).

Druhá zlatá éra televize změnila způsob vysílání jak novým lineárním způsobem narace, tak postavením seriálů do hlavního vysílacího času. Seriály s komplikovaným dějem, velkým obsazením a často ponurou a tajemnou atmosférou se staly důvodem, proč diváci večer zapínali televizi (Thompson, 1996: 33-34). Právě v 80. letech se také začal poprvé ve veřejné diskuzi objevovat pojem „quality television“ (Damico a Quay, 2016).

Ještě předtím, než přišla na začátku 21. století třetí renesance televizního vysílání v podobě popularizace streamovacích platforem, došlo k dalšímu posunu vnímání seriálu jako umění. Na konci 90. se do popředí seriálových tvůrců dostala kabelová televize HBO, pod jejíž záštitou začaly vznikat kritiky i diváky velice kladně přijímané série, například *Rodina Sopránů* nebo *The Wire*. HBO tak vytvořilo prostředí, kde diváci začali mít zájem o kvalitní dramatické pořady, tzv. quality television, a další televizní stanice se mu brzy musely přizpůsobit. Toto období tvorby kvalitních seriálových pořadů se stalo pro dnešní podobu vznikajících seriálů klíčovým. Seriály se staly široce diskutovaným televizním formátem, který rezonoval celou společností (Clarke, 2009: 125). Kromě toho byl ale seriálový formát spíše na ústupu vlivem narůstající popularity formátu reality TV. Až na počátku nového tisíciletí získaly seriály opět na oblibě, především potom epizodní seriál, kdy se stal populárním žánr kriminálek, například seriál *CSI: Criminal Scene Investigation*.

Největším zásahem třetí televizní zlaté éry do způsobů sledování televize byla digitalizace a příchod streamovacích platforem. Společnosti nabízející VOD služby začaly nabízet nejen nový kvalitní obsah, ale především nový způsob konzumace tohoto obsahu, kdy diváci už nemuseli čekat celý týden na vysílání další epizody, ale mohli se sami rozhodnout zhlédnout několik epizod v řadě. Platforma Netflix toto návalové sledování, tzv. binge-watching, začala dokonce aktivně podporovat vydáváním celých sérií nových seriálů najednou (Damico a Quay, 2016).

3.2 Quality television

V kontextu celé diplomové práce je třeba vysvětlit pojem quality television (nebo také quality TV), který byl zmíněn v přechozí kapitole. Dříve byl v Evropě spjat především s produkcí veřejnoprávních televizí, zejména BBC nebo německých ARD a ZDF, později s tvorbou společnosti HBO. Dnes se už ale do této kategorie může zahrnout celá řada titulů z produkce dalších streamovacích služeb.

Pojem quality TV byl poprvé použit v 80. letech, tedy období druhého zlatého věku televize. Podle Thompsona (1996) začaly televizní seriálové pořady mít nový způsob narace, složitější děj a začaly spoléhat na aktivního diváka, který sleduje každý díl pořadu a jednotlivé epizody seriálu tak mohou být komplikovanější a navazovat na sebe ve větší míře. To samo o sobě ovšem neřadí automaticky seriál do kategorie quality TV, jedná se spíše o historický předpoklad vzniku tohoto trendu, který se ve velké míře objevuje i v současné seriálové tvorbě.

Quality television je ve své podstatě těžko definovatelný pojem a nemá jasně stanovená pravidla. Obvykle se kromě dříve zmíněné continuity tyto seriály vyznačují vyšší úrovní uměleckosti, realismu, psychologické hloubky postav, komplikovanosti děje v podobě většího množství dějových linek a široké škály aktérů v rámci příběhu. První quality TV seriály se ale vyznačovaly také nevyhraněností konkrétního žánru, nebo svými tvůrci, kteří se často prosadili v jiném průmyslu, nejčastěji filmovém (Thompson, 1996: 13-15).

Quality television se stala populárním trendem v 80. letech, kdy diváci byli zvyklí na sledování konkrétního pořadu jednou za týden a z takových pořadů se často stávalo celospolečensky diskutované téma. To se stalo například se seriálem Davida Lynche *Městečko Twin Peaks* (Twin Peaks), jehož složité a často poměrně abstraktní zápletky, se staly centrem diskuzí mezi fanoušky každý pátek, tedy den po premiérách nových epizod. Seriál tak podle Laveryho (1995: 4) naplňoval potřebu diváků náležet do společnosti, protože seriál vytvářel natolik pohlcující téma, až se stal kultovním.

Rozmach quality TV od devadesátých let byl zapříčiněn na jednu stranu poptávkou po kvalitních titulech, které se staly mezi televizními diváky populární, na druhou stranu šlo o přímou strategii společnosti HBO jak se prosadit ve světě filmového průmyslu a zvýšit svůj vlastní status televizní stanice. A právě snaha této televizní stanice pomohla v dlouhodobějším procesu legitimizace televize jako způsobu umělecké tvorby stavící quality TV na úroveň, a často také nad úroveň, filmové tvorby (Akass a McCabe, 2018).

Takový fenomén můžeme sledovat i v dnešní době, přestože se už nejedná o seriály vysílané na kabelové televizi, ale na streamovacích platformách HBO Max a Disney+. Pokud si nějaký konkrétní titul získá fanouškovskou základnu obdobnou té, kterou mělo *Městečko Twin Peaks*, potom se v rámci této skupiny budou její členové zabývat dějovými linkami stejně, jako před třiceti lety.

V případě Netflixu a jeho přístupu můžeme tento fenomén pozorovat také, ovšem v mnohem menším rozsahu. Během premiérového víkendu, tedy nejbližšího víkendu po premiéře daného seriálového titulu, sleduje jeho fanouškovská základna obvykle celý nově sdílený obsah během dvou až tří dní a seriál potom jako společenské téma nemá příliš dlouhou životnost. Aby Netflix prodloužil životnost svých titulů jakožto tématu mezi fanouškovskou základnou, začal jejich hlavní seriálové tituly, jako byly v předchozích letech například hity *Stranger Things* nebo *Zaklínač* (The Witcher), rozdělovat na několik etap. Prvních několik epizod, obvykle se v nich odehrají úvod, zápletky a vyvrcholení

příběhu celé série, končí cliffhangerem¹, na jehož rozuzlení diváci musí několik týdnů čekat.

3.2.1 Televizní spoilery

Výraznou součástí dnešní popkultury jsou také tzv. spoilery. Z anglického slovesa *spoil*, neboli zkazit, vzniklo dnes už i v češtině běžně užívané spoiler, volně přeloženo jako *kazič*. Cambridge dictionary definuje spoiler jako „*informaci v mediálním prostoru, blogu atd., která vyzrazuje děj nebo konkrétní událost v televizním programu, a která v důsledku může zkazit požitek diváka, pokud danou událost v seriálu ještě neviděl*“ (dictionary.cambridge.com, 2023). Za spoiler se v dnešní době považuje prakticky jakékoliv vyzrazení děje, ať záměrné nebo nezáměrné, nehledě na to, odkud informace přišla.

Fenomén spoilerů ale nevznikl na základě quality television, přestože v jejím případě může jít o podstatně větší množství informací vzhledem k často komplikovaným dějovým linkám, ale na základě hojného rozšíření využívání online diskuzí na sociálních sítích nebo internetových fórech (Johnson a Rosenbaum, 2018: 582).

Na základě přístupu ke spoilerům můžeme publika dělit na dvě skupiny – zaprvé fanoušky, kteří spoilery na internetu vyhledávají a samotný proces hledání nových informací o jejich oblíbeném pořadu jim přináší radost. Výsledné vyzrazení děje ještě předtím, než uvidí samotný seriál jim nijak nevadí, a naopak mohou ve skutečnosti, že vědí, co se stane, nacházet komfort a útěchu. Jejich hlavní motivací hledat spoilery je podle Johnsona a Rosenbaum zapojení do komunity. Druhou skupinou jsou fanoušci, kteří se spoilerům snaží vyhýbat za každou cenu a jsou ochotni kvůli tomu i několik dní nenavštěvovat sociální sítě jen za účelem vyhnout se informacím o jejich oblíbeném pořadu. Motivací druhé skupiny diváků je především prožitek ze sledování (tamtéž: 583-587).

4 Specifika současné konzumace audiovizuální tvorby

Předchozí kapitoly stručně seznamovaly s objemem streamovacích služeb na českém trhu, jejich historií a současným stavům, v jakých se jednotlivé platformy nachází. V rámci kontextu této diplomové práce je zároveň nutné vysvětlit základní rysy a specifika chování

¹ Tedy dramatické a napínavé zakončení podněcující diváka sledovat pokračování.

diváků televizního vysílání a streamovacích platform.

VOD platformy existují na mediálním trhu z dlouhodobého hlediska relativně krátce. Cílem této práce je především přiblížení specifik chování mediálních publik a rozdíly v tomto chování mezi obdobími před plošným příchodem streamovacích služeb a po jejich příchodu. Se vznikem platformy Netflix se otevřel českému divákovi zcela nový způsob, jak legálně konzumovat obsah, ke kterému by jinak neměli skrze oficiální kanály vůbec přístup.

Následující kapitoly budou popisovat změny diváckého chování při konzumaci seriálové tvorby v posledních desetiletích na základě nárůstu dvou faktorů běžně využívaných v mediální teorii – fragmentaci a autonomii publik (McQuail, 2012).

4.1 Fragmentace a autonomie publika

Pro lepší porozumění vysvětlovaným změnám je třeba si definovat několik základních pojmů v rámci studia publik – především pak fragmentace a autonomie publika. Fragmentace představuje rozsah, v jakém mediální prostředí zahrnuje stále větší množství platform pro poskytování obsahu, rozsah přenosové kapacity těchto platform, rozsah rozdělení samotného mediálního obsahu a rozsah, v jakém se pozornost publika rozprostírá mezi rostoucí počet dostupných platform poskytujících mediální obsah. Autonomie publika představuje míru, v jaké současné mediální prostředí poskytuje divákům kontrolu nejen nad tím, jaká média konzumují, ale také kdy, kde a jak je konzumují. Ve své podstatě nakolik publika přestávají být pouze konzumenty mediálních obsahů, ale stávají se zároveň tvůrci mediálního prostředí (Napoli, 2010: 54-55).

Koncept fragmentace rozděluje Napoli na dvě kategorie – fragmentaci médií, která se dále může dělit na fragmentaci inter-mediální a intra-mediální, a fragmentaci publik. Mediální fragmentace zahrnuje v první řadě inter-mediální faktory, tedy růst nových platform, které jsou publikům dostupné pro sledování obsahů. Nejde tak pouze o přidávání nových obsahů ale přímo nových forem dostupnosti, například televizní vysílání, nahrávací technologie, DVD nosiče, internetové streamování nebo dokonce různé přístupy k publikacím nových obsahů na těchto platformách.

Intra-mediální fragmentace zahrnuje vývoj a vznik nových mediálních kanálů v rámci jedné konkrétní kategorie. Například ke kolika a jakým televizním stanicím mají publika přístup, kolik webových stránek umožňuje divákům konzumovat obsahy nebo jaké VOD

platformy mohou využívat. Čím dál podstatnější jsou i aspekty přístupu, tedy do jaké míry je divákům zjednodušen přístup ke konkrétním obsahům, které chtějí sledovat. Zároveň je třeba zahrnout také aspekt fragmentace samotných obsahů. Nejde pouze o vznikání nových titulů nebo nových žánrů, ale také jejich formy. Právě narůstající mediální fragmentace v důsledku vedla také k fragmentaci publika, tedy vytvoření množství heterogenních skupin, z nichž každá má zájem o jiný druh mediálních obsahů (Napolí, 2010: 55-60).

Narůstající mediální fragmentace i fragmentace publika, ke které postupně dochází, má za výsledek růst zmiňované autonomie publik. Díky čím dál většímu množství možností, jak mediální obsahy konzumovat se přenáší kontrola nad sledováním na diváky. Ti si mohou vybírat z širokého množství obsahů, způsobů jejich konzumace a sami si volit čas i místo, během něhož obsahy konzumují. Zároveň mohou s tvůrci obsahů interagovat a do určité míry i určovat, jak budou tyto obsahy vypadat a v důsledku se v rámci mediálního prostoru stávají publikem aktivním (tamtéž: 77-80). McQuail (2010) zároveň poznamenává, že právě forma této aktivity je jedním z důležitých faktorů, který publikum může fragmentovat.

4.2 Vývoj sledování seriálů

Díky rozvoji technologií v 60. letech vznikl v USA fenomén volného času. Po druhé světové válce byli lidé zvyklí na čtyřicetihodinový pracovní týden, volné víkendy, dovolenou. Poprvé v historii se volný čas stal celosvětovým fenoménem. Teorie zahálčivé třídy Thorstena Veblena se dala vztáhnout prakticky na celou populaci Spojených států amerických. A výrazná část populace proto začala svůj večerní volný čas trávit sledováním televize (Marling, 1994: 51-52).

Seriály na počátku 50. let, jak již bylo zmíněno výše, ale představovaly relativně jednoduchý televizní obsah, který byl především cílen na hospodyně v domácnosti, které při svých denních činnostech měly zapnutou televizi. Jejich obsah nebyl složitý a v okamžiku, kdy divák nesledoval pozorně nebo vynechal několik epizod, nikdy se v ději neztratil. Seriály tak byly určeny jako sekundární aktivita (Rubenking a Bracken, 2020). Často byly také prostorem pro umístění product placementu. A podobně byly koncipovány a konzumovány také další populární seriálové žánry. Jejich cílovým publikem byli lidé, kteří zrovna jsou u televize a baví je pořad sledovat, bez nutnosti znát okolnosti děje seriálu (Stole, 2010).

Přestože produkční kvalita i společenská rozšířenost televizních seriálů postupně v rámci

západního světa v 60. a 70. letech rostla, způsob narace, a tudíž i způsob jejich konzumace publikem zůstal stejný. Drobnou obměnu přineslo v sedmdesátých letech rozšíření kazetového přehrávače do domácností, široká publika díky technologii mohli alespoň částečně rozhodovat o tom, kdy budou své oblíbené pořady sledovat a nebyli zcela závislí na programu vysílání. Mohli tak snadněji sledovat pořady, které chtěli místo těch, které zrovna byly vysílány v televizi, což v důsledku vedlo ke zvýšení konzumace televizních pořadů (Dobrow, 2012). Robinson (1969) uvádí, že 28 % veškerého volného času v Americe lidé trávili sledováním televize.

Toto nastolené paradigma podoby seriálu i jejich formátu se narušilo během Druhé zlaté éry televize, tedy na počátku 80. let. Jednotlivé epizody pořadů na sebe navazovaly více, jejich zápletky se staly komplikovanější, vyžadovaly větší divácké zapojení a zvýšenou pozornost publika.

Nelson (2007: 38-39) zároveň poukazuje na dva hlavní směry, na které se západní seriálová tvorba rozdělovala – britský směr, který vycházel spíše z tradičního pojetí divadla, a americký směr, který byl více komerční, vycházel z tradice filmové tvorby Hollywoodu a jeho cílem byla především komerce. Oba směry se během 20. století ale shodovaly na tom, že filmová tvorba je cennější než seriálová, ať už vzhledem k produkční hodnotě, domácímu způsobu konzumace seriálů na televizní obrazovce nebo jednoduše chybějícím uměleckým ambicím tvůrců seriálů. Postman (1987: 88-89) dokonce televizi označuje za spektakl chrlicí neustále další záběry, aby měli diváci stále nové podněty a nikdy se nenudili. Hlavním cílem americké televize tak bylo zabavit publikum, nic víc.

Oproti tomu v Československu v 70. a 80. představovala seriálová tvorba způsob propagace a udržování současné politické situace, děj seriálů i způsob jejich narace tak byl výrazně politický a publiku pouze nabízel způsob zabavení se, aniž by o samotném ději seriálu museli hlouběji přemýšlet (Reifová, 2015).

S příchodem kabelových televízí a originální tvorbou HBO v 90. přišel pro diváky seriálu další výrazný posun. Kvalitní seriály uznávané kritiky i širokým publikem se stávaly často předmětem společenské debaty a důvodem, proč si placenou televizní stanicí předplatit. Vnímání seriálů jako méněcenné formy audiovizuálního umění začalo ze společenského diskurzu mizet.

Od počátku 21. století začaly seriály postupně alespoň částečně nahrazovat film jakožto

hlavní paradigmatické obrazové médium. Díky mnohem delší stopáži mohou seriály zachycovat příběhy mnohem detailněji, mohou se soustředit na hlubší vrstvy v rámci psychologie postav, příběhu i společnosti (Lusin a Haekel, 2019). Narůstající autonomie publika navíc umožňuje dnešním divákům mít téměř absolutní kontrolu nad využíváním jejich volného času a následným přizpůsobováním konzumace mediálních obsahů.

Společně se vzestupem seriálů v rámci současné popkultury jsou ale diváci stále do velké míry omezováni dostupnými informacemi. Množství obsahů, které je na publikum hrnut od všech možných studií a platforem je velice obtížně zvládnutelný, prémiové tituly se stávají mnohdy hlavním tématem diskuze mezi společenskými skupinami a svoboda v časových možnostech sledování seriálů často může vést k vytváření nezdravých návyků, jako je společenská izolace nebo binge-watching (Matrix, 2014).

4.3 Fenomén binge-watchingu

Možná nejvýraznějším fenoménem, který provází současné divácké návyky při využívání streamovacích platforem není sice naprosto unikátním a novým jevem, který by souvisel pouze s těmito platformami, ale právě díky nim se stal široce rozšířeným způsobem konzumace seriálů. Cambridge Dictionary definuje binge-watching jako „*sledování několika epizod seriálu nebo televizního pořadu hned za sebou*“ (dictionary.cambridge.com, 2023). Tato definice je tedy poměrně široká a může v rámci akademického zkoumání zahrnovat zhlédnutí dvou krátkých epizod až po sledování např. celé série konkrétního seriálu během jednoho dne. Podle dat Ericsson Consumer Lab (2015) praktikuje binge-watching více než 87 % uživatelů streamovacích služeb.

Poprvé byl pojem binge-watching použit v brzkých 90. letech na online diskuzních fórech, kdy fanoušci seriálu *Akta X* sledovali celé sezóny tohoto seriálu v kuse. V rámci mediálního diskurzu se ale začal pojem hojně využívat od roku 2013, kdy platforma Netflix začala podporovat tento způsob jednorázové konzumace velkého množství epizod tím, že v premiérový den zveřejnila kompletní řadu seriálu najednou, kterou diváci mohli celou zhlédnout v ten samý den (Rubenking a Bracken, 2020). Další podporou jednorázového sledování seriálů je i možnost okamžitého spuštění následující epizody potom, co předchozí epizoda skončí. Divák tak nemusí vyvíjet žádnou aktivitu proto, aby ve sledování seriálu pokračoval, naopak musí aktivně zvolit možnost vypnout sledování.

Ostatní streamovací platformy ale binge-watching podporují velice podobně, přestože

premiérové epizody nových seriálů jsou obvykle zveřejňovány s týdenním odstupem. Diváci mohou pořady sledovat s časovým odstupem, který jim umožní se na ně plně soustředit a zhlédnout celou sérii v jednom kuse bez narušování tempa výpravy kvůli týdenním přestávkám. Především v několika posledních letech se nové seriály binge-watchingu uzpůsobují a fungují spíše jako jednolitý příběh, stále složený z menších epizod, samotné epizody ale bez ostatních mohou dávat novému divákovi pramálo smyslu.

Fenoménu se přizpůsobují i komerční televize v České republice. Kromě možnosti využívání jejich vlastních streamovacích služeb VOYO a Prima + zavedly do běžného vysílání nové televizní stanice Nova FUN, Prima COOL nebo Prima LOVE, na kterých mohou i diváci sledovat během celého dne několik epizod jednoho seriálu v řadě. Tyto tzv. fast kanály vznikly již v 80. letech v USA během rozvoje kabelové televize.

Akademici přistupují k binge-watchingu ve dvou různých směrech – buď jako k chování zamýšlenému, kdy si divák je vědom svých potřeb, mediální nabídky i důsledků, které z binge-watchingu plynou, nebo jako k chování nezamýšlenému, které si divák vytvořil nevědomě svými dlouhodobými návyky spojenými s konzumací mediálních obsahů (Rubenking a Bracken, 2020: 112-115). Většina dosavadních vědeckých prací se ale zabývá dvěma aspekty tohoto chování – jeho motivací a jeho důsledky na publika i na mediální prostředí. Většina autorů se shoduje na tom, že hlavní motivací binge-watchingu je dosažení uspokojení skrze naplnění následujících potřeb – naplnění volného času, zábava, společnost, vyhledávání informací a relaxace. Dopady potom jsou například snaha diváků podívat se na konec dřív než zhlédnout všechny epizody, což značně limituje divácký zážitek i umělecký záměr tvůrců seriálu (tamtéž: 116). Aby nedocházelo ke sledování epizod seriálů v jiném než správném pořadí, stává se čím dál populárnější publikování epizod postupně, například s týdenním odstupem. Tuto praxi běžně využívají dnes například služby Disney+ nebo HBO Max.

5 Praktická část

V rámci následující kapitoly budou představeny výzkumné otázky, metodologie výzkumu, včetně respondentů a metody sběru dat. Výsledky jsou dále vyhodnocovány a interpretovány v následující kapitole. Pro výzkumnou část této diplomové práce zvolil autor kvalitativní výzkum.

5.1 Cíl výzkumu

Tato práce si klade za cíl určit a definovat rozdíly v diváckém chování v období před celospolečenským přístupem k streamovacím VOD službám a po něm, s konkrétním zaměřením na seriálovou tvorbu. Dílčím tématům, kterých se tento výzkum dotýká, se v České republice i v zahraničí věnovala řada autorů, největší pozornost potom získal fenomén binge-watching, který se dnes jeví jako jeden z hlavních způsobů, jak publika konzumují stále přibývajících seriálové obsahy.

Cílem tohoto výzkumu není proto popsat a interpretovat, nakolik uživatelé streamovacích služeb praktikují jednorázové sledování v podobě binge-watchingu, ale detailně popsat chování předplatitelů VOD služeb a porovnat jej s obdobím, kdy k těmto službám neměli přístup.

V rámci praktické části byly proto formulovány následující výzkumné otázky:

Výzkumná otázka 1: Jak se změnilo chování konzumentů filmové a seriálové tvorby vlivem přístupu ke streamovacím platformám?

Výzkumná otázka 2: Jaké faktory hrají roli při výběru žánru a formátu mediálních obsahů?

Výzkumná otázka 3: Jaké jsou aktuální trendy v rámci diváckého chování při využívání streamovacích platforem?

5.2 Metodologie výzkumu

Pro hlubší pochopení motivací a chování uživatelů streamovacích služeb byla zvolena kvalitativní výzkumná metoda. Strauss a Corbinová definují kvalitativní výzkum jako „*jakýkoliv výzkum, jehož výsledků se nedosahuje pomocí statistických procedur nebo jiných způsobů kvantifikace*“ (Strauss a Corbinová, 1999: 10). Při zkoumání podstaty daného jevu a získání detailních informací o něm je kvalitativní výzkumná metoda

přínosnější (tamtéž: 11-12).

Dalším důvodem volby kvalitativního výzkumu je jeho flexibilita v rámci samotného procesu. Podle Hendla (2008: 48) kvalitativní výzkum „*spíše konstruuje obraz, který získává kontury v průběhu sběru dat a poznávání jeho částí*“. Je proto vhodný nejen pro analyzování sebraných informací, ale umožňuje případné rozšíření v případě vytváření nových teorií v procesu, které je třeba dále zkoumat.

Tento postupný proces sběru dat, jejich analýzy, tvorby teorií a následného sběru dat na základě již sebraných dat umožňuje vznik tzv. zakotvené teorie. „*Zakotvená teorie je teorie induktivně odvozená ze zkoumání jevu, který reprezentuje. Je odhalena, vytvořena a prozatím ověřena systematickým shromažďováním údajů o zkoumaném jevu a analýzou těchto údajů. Proto se shromažďování údajů, jejich analýza a teorie vzájemně doplňují*“ (Strauss a Corbinová, 1999: 14).

Mezi standardní metody kvalitativního výzkumu se řadí pozorování, rozhovory, obsahová analýza textu nebo analýza zvukového či audiovizuálního obsahu. V rámci této práce je výzkum realizován formou individuálních hloubkových rozhovorů. Autor práce zvažoval také formu focus group, rozhodl se ale pro polostrukturované rozhovory pro zachování samostatnosti a omezení vzájemného ovlivňování respondentů výzkumu.

5.2.1 Metoda sběru dat

Data pro výzkum byla získávána prostřednictvím individuálních hloubkových rozhovorů. Data byla otevřená. Otázky jsou otevřené a během rozhovorů byl především kladen důraz na rozvádění odpovědí respondentů pro co nejhlubší pochopení problematiky. Rozhovory byly polostrukturované, díky čemuž měly přirozený průběh. Otázky pro rozhovory tedy byly připraveny předem, jejich pořadí ale záleží na průběhu rozhovoru a aktuálního tématu (Patton, 2015). Sběr dat probíhal na individuální úrovni, kde je „*důraz kladen na odhalení hlavních témat a rozsahu variací ve zkušenostech, přesvědčeních, normách a praktikách jednotlivců*“ (Lapan, Quartaroli a Riemer, 2011). Průvodce rozhovorem lze najít v přílohové části. Průměrný čas rozhovoru se pohyboval kolem 30 minut a všechny rozhovory probíhaly osobně během listopadu a prosince 2023.

Rozhovor se skládal ze čtyř částí. V první odpovídali respondenti na otázky týkající se demografických údajů a základních zkušeností s užíváním streamovacích platforem a televizního vysílání. Cílem bylo seznámit se s profilem respondentů a získat výchozí

informace pro další analýzu.

Druhá sekce otázek se týkala preference respondentů při sledování audiovizuálních obsahů a jejich chování při sledování. Respondenti popisovali své oblíbené žánry a formáty, důvody jejich výběru, vliv streamovacích služeb na jejich rozhodování při výběru konkrétních titulů nebo jejich preference při výběru konkrétních platforem.

Třetí část byla zaměřena na samotné chování respondentů při sledování audiovizuálních pořadů. Respondenti zde popisovali jejich sledovací návyky, stavěli do kontrastu sledování seriálů jakožto primární nebo sekundární činnosti, které věnují svou pozornost, nebo popisovali svou pozici ke sledování seriálů v rámci socializace se svými blízkými. Důležitým aspektem této části byl také fenomén binge-watchingu. Tato část poskytla v rámci výzkumu nejvýznamnější poznatky ze strany respondentů.

Poslední část se soustředila na divácké chování respondentů v období před začátkem využívání streamovacích platforem. Respondenti retrospektivně popisovali své divácké návyky před několika lety. Cílem této části bylo získat ucelený obraz o tomto diváckém chování bez snahy komparace se současným stavem, aby se respondenti mohli soustředit na faktory, které jejich chování ovlivňovaly tehdy, nikoliv dnes. Komparace zde přicházela až v okamžiku, kdy pro výzkum vykreslily dostatečně situaci před popularizací VOD služeb, i ta se však týkala především individuálního posunu vnímání vzácnosti sledování filmů a seriálů.

5.2.2 Respondenti výzkumu

K výběru respondentů byl využit záměrný nepravděpodobnostní výběrový předpis, konkrétně účelový výběr. V rámci kvalitativního výzkumu se podle Reichela (2009) jedná o běžnou praxi. V prvním kroku byla autorem zvolena kritéria odpovídající kontextu výzkumu, na jejichž základě byli následně zvoleni jeho účastníci. Hlavním kritériem byla zkušenost respondentů s aktivním užíváním streamovacích služeb. Druhým kritériem bylo věkové rozmezí, které bylo stanoveno v rozsahu 20 až 30 let. Mladí lidé byli zvoleni z několika důvodů – vzhledem k absenci rodičovských povinností mají dlouhodobě více času pro věnování se svým zálibám včetně sledování seriálů. Zároveň tato skupina je nejvíce ovlivňována nejnovějšími fenomény v rámci diváckého chování. Dalším faktorem byla česká národní příslušnost, protože výzkum se zaměřuje výhradně na české prostředí.

Pro tento výzkum proto základní soubor tvoří 10 mladých lidí ve věku 21 až 29 let, kteří

mají osobní zkušenosti s dlouhodobým aktivním sledováním audiovizuálních obsahů skrze streamovací platformy. Všichni respondenti byli seznámeni s průběhem výzkumu a s tématem, které je zkoumáno. Všichni respondenti souhlasili s účastí ve výzkumu prostřednictvím informovaného souhlasu, zároveň souhlasili s pořízením zvukového záznamu rozhovoru pro následnou transkripci a analýzu dat. Rozhovory byly následně anonymizovány za účelem ochrany soukromí respondentů a přepsány. Jejich transkripty jsou umístěny v přílohové části práce.

Tabulka č.1: Základní informace o respondentech a jejich označení ve výzkumu

Kód respondenta	Věk	Pohlaví	Streamovací platforma	Frekvence sledování	Přepis rozhovorů
R1	21	Žena	Disney+, HBO Max, Netflix, Amazon Prime Video	denně	Příloha 1
R2	26	Žena	Netflix, HBO Max, iVysílání ČT	denně	Příloha 2
R3	24	Žena	Netflix, HBO Max	Každý druhý den	Příloha 3
R4	29	Muž	Netflix, Apple TV+, Disney+, Amazon Prime Video, SkyShowtime	Jednou až dvakrát týdně	Příloha 4
R5	24	Muž	Netflix, Disney+, HBO Max, VOYO, iVysílání	denně	Příloha 5
R6	21	Muž	Netflix, HBO, Disney +, Amazon Prime Video, VOYO	denně	Příloha 6
R7	28	Muž	Netflix	nepravidelně, příležitostně	Příloha 7
R8	27	Žena	Netflix, HBO Max, Disney+, Amazon Prime Video, Apple TV+, SkyShowtime, VOYO a iVysílání	denně	Příloha 8
R9	25	Žena	Netflix, HBO Max	alespoň jednou týdně	Příloha 9
R10	26	Žena	Netflix, Disney +, HBO Max a VOYO	denně	Příloha 10

5.2.3 Metoda analýzy dat

Pro metodu analýzy dat byla zvolena tematická analýza s otevřeným kódováním.

Tematická analýza je definována jako kvalitativní výzkumná metoda využívaná k identifikaci, kategorizaci a interpretaci klíčových témat v textu nebo jiných datových zdrojích. Jako datové zdroje pro tento výzkum slouží přepisy rozhovorů. Skrze tematickou analýzu poskytuje výzkum hlubší porozumění textu, vztahům a motivům v textu a detailní popis fenoménu nebo jeho aspektu s vysokou mírou flexibility (Braun & Clarke, 2019). Tematická analýza se skládá z následujících kroků: záznam dat, identifikace kódů, v této práci provedeno otevřeným kódováním, analýza dat a jejich interpretace.

Podle Strausse a Corbinové (1999: 43) je otevřené kódování „*část analýzy, která se zabývá označováním a kategorizací pojmů pomocí pečlivého studia údajů*“. Jde tedy o první a základní analytický krok nutný pro analýzu zdrojových dat. V rámci tohoto procesu jsou získaná data rozdělována na základě jejich příslušnosti k danému tématu a na základě následné analýzy jsou porovnávány jejich podobnosti a rozdíly. Významná součást otevřeného kódování je také zkoumání vztahu mezi získanými daty a jevech, které reprezentují. V rámci analýzy rozhovorů tak byly nejdříve identifikovány kódy, které byly následně rozděleny do tematických celků a interpretovány. V rámci dat takto bylo identifikováno pět následujících tematických celků:

- Současné využívání streamovacích služeb
- Motivace výběru audiovizuálního obsahu
- Divácké chování vůči zapnuté obrazovce
- Sociální aspekty sledování audiovizuálních obsahů
- Konzumace audiovizuální tvorby před využíváním streamovacích služeb

Výsledky tematické analýzy jsou následně prezentovány formou textu popisujícího klíčová témata, jejich dílčí aspekty a jejich interpretací v rámci vzájemných vztahů.

5.3 Vyhodnocení výzkumu

Skrze induktivní analýzu byla identifikována a definována hlavní témata, která budou blíže představena v následující kapitole.

5.3.1 Současné využívání streamovacích služeb

V tomto tematickém oddílu jsou prezentovány odpovědi respondentů týkající se jejich návyků v rámci využívání streamovacích platforem a vztahu respondentů k fenoménu streamovacích platforem. Zejména se data týkají běžného používání VOD služeb vzhledem k trávení veškerého volného času, specifických důvodů preferencí konkrétních dostupných služeb a loajalitou vůči konkrétním platformám, které respondenti využívají.

5.3.1.1 Důvody výběru platforem

Provedený výzkum ukázal, že většina respondentů si vybírá předplatné streamovací platformy nebo platformy, které bude využívat, přestože si je nepředplácí, na základě dostupných obsahů. Pro některé respondenty se jednalo pouze o konkrétní tituly, které jim imponovaly natolik, aby si předplatné dané platformy zaplatili:

„Ten počáteční impuls byl, že jsme chtěli vidět Zaklánače v tom roce 2019. A teď nedávno relativně jsme si začali předplácet i HBO kvůli Rodu draka. Vždycky tam byl nějaký ten impuls, proč jsme si to začali předplácet kvůli nějakému konkrétnímu seriálu a pak nám to už zůstalo“ (Respondentka 2)

„Ale pokud mi někdo opravdu vysoce doporučí nějaký seriál, a ten zrovna není na žádný službě, kterou mám k dispozici, stálo by mě to za to si třeba na nějakou omezenou dobu předplatit tu platformu, kde bych to našel.“ (Respondent 4)

Dalšími motivy, proč si respondenti předplácí konkrétní streamovací službu jsou nejen konkrétní tituly, ale celé franšizy nebo filmové série, které sledovali ještě předtím, než k nim měli přístup skrze streamovací platformy:

„Disney+ když začal v ČR, tak kvůli Star Wars, Marvelu a já mám hodně ráda i pohádky Disneyovky a od PIXARu,“ (Respondentka 10)

„Potom se přidalo Disney, a to bylo kvůli tomu, že Disney a obecně Marvelu, já jsem velkej fanoušek Marvelu, to znamená, že tam byla ta franšíza, která mě zajímá.“ (Respondent 5)

„Ta videotéka Netflixu tak, jak je a tím, že se obměňuje ta nabídka, tak v podstatě vždycky

byla dostatečná vzhledem a s ohledem na tu frekvenci, ve který jako koukám já v podstatě nikdy jako nedokoukám celou. A tím pádem ty další platformy už vždycky byly kvůli nějakým konkrétním titulům.“ (Respondent 4)

Pro české prostředí je poměrně specifická také platforma VOYO od Televize Nova, která nabízí divákům originální obsah v podobě reality TV z české produkce, především respondentky uváděly, že si tuto platformu předplácí díky dostupnosti těchto pořadů. Respondentka 8 uvádí české reality show jako jediný důvod, proč si VOYO předplácí. Konzumaci reality TV na této platformě uvedly jako důvod jejího využívání i další respondentky:

„Na VOYO koukám, třeba na Výměnu manželek, ale trochu se za to stydím.“ (Respondentka 1)

„VOYO jsme loni začali předplácet s přítelem kvůli Survivoru.“ (Respondentka 10)

Téměř všichni respondenti poukazovali ale na to, že jejich první kontakt s VOD platformami byl před čtyřmi až pěti lety, kdy došlo k nejvýraznější popularizaci platformy Netflix v České republice. V té době byl Netflix jednou z prvních streamovacích služeb (s výjimkou HBO GO jakožto rozšíření placené kabelové televize) a jejich motivace tak nebyla založena na snaze získat přístup ke konkrétnímu titulu, ale spíše držet se moderních trendů svého okolí, případně vyzkoušet osobně nový fenomén v rámci konzumace audiovizuálních obsahů. Řada respondentů jako důvod zahájení využívání streamovacích uvádí výraznou celospolečenskou přítomnost nové technologie:

„Jen Netflix jsme si začali předplácet společně s tím přítelem tehdejší, protože v té době o něm bylo nejvíc slyšet.“ (Respondentka 1)

„Když jsem začal používat Netflix, tak na něm byla velká část seriálů a byla to v tu chvíli ta největší platforma.“ (Respondent 6)

„A zároveň asi že to [Netflix] v té době bylo vlastně nejrozšířenější a nebyla vlastně konkurence.“ (Respondent 7)

Volba začít využívat streamovací platformy zároveň pro Respondenta 4 představovala způsob, jak zkvalitnit konzumaci obsahů nejen díky získání kontroly nad časem a prostorem sledování, ale také díky technickým parametrům sledovaných obsahů: „To

znamená, byly to kvalitní filmy s titulky, v podstatě velicej a významnej rozdíl oproti tomu zážitku, který má člověk, když se na to podívá jako normálně v televizi.“

Pro řadu respondentů hrálo nejdůležitější roli v rozhodovacím procesu, zda začít nějakou platformu využívat, jejich okolí. Často uváděli, že platformy začali využívat jako uživatelé, kteří je sami nepředplácí, ale mají do videoték přístup díky rodině nebo známým, kteří jsou platícími uživateli, případně k předplatnému přispívají, ale díky většímu množství reálných uživatelů je předplatné pro každého z nich výrazně levnější:

„U mě se to vlastně dost odvíjí spíš od rodičů, co si předplácejí oni, to zrovna já využívám. Já si sama nic nepředplácím, takže využívám to, co mám zrovna k dispozici.“
(Respondentka 3)

„Já si neplatím ani jedno předplatný, ono to tak vždycky nějak přišlo. Disney je přítel, VOYO je spolubydlící, Netflix ten mám sice svůj, ale platí to za mě bývalý přítel pořád. Takže já si to vlastně moc nevybírala.“ (Respondentka 1)

„A potom ty zbylé dvě byly spíš podle toho, že kamarádka měla přístup k účtu a poskytla mi ho za levno, tak jsem si říkal, že aspoň budu mít jednodušší přístup a nemusím si právě zbytek seriálů, který mě zajímají hled skrz nějaký obskurní cesty.“ (Respondent 5)

Výpovědi respondentů ukazují, že využívání platform bylo motivováno nejen sledováním konkrétních titulů, o které by měli respondenti zájem, ale především o získání nové zkušenosti a nové cesty, jak konzumovat mediální obsahy. A to hlavně v případě první využívané platformy. Přístup k dalším platformám je potom podmíněn především originálními obsahy, které jednotlivé služby divákům nabízí, nebo možností získat předplatné za zvýhodněnou cenu nebo zdarma skrze známé.

5.3.1.2 Loajalita vůči platformám

Věrnost respondentů ke konkrétním platformám se silně odvíjí od toho, jak jsou zvyklí konzumovat mediální obsahy z dlouhodobého hlediska a nakolik sami aktivně vyhledávají konkrétní tituly, které by chtěli zhlédnout. Například Respondent 7, který netráví sledováním seriálů příliš mnoho času uvádí, že „pokud by mi někdo doporučil seriál, kterej zrovna není na Netflixu, tak bych si určitě nechtěl předplácet žádnou další platformu. A když už jednu mám, tak primárně hledám tam něco. A až když bych v nějaký fázi, kdy už bych tam nenašel nic nového zajímavého, tak teprve potom bych přemýšlel nad tím, že bych možná místo Netflixu možná platil nějakou jinou platformu.“

Z výpovědí ostatních respondentů, kteří sledují seriály a filmy na streamovacích platformách častěji, ale vychází, že jejich využívání VOD služeb je výrazně více orientované na samotný obsah než na nabídku platform, které mají k dispozici. V případě, že si respondenti předplácí více platform, ty pro ně tak představují především snazší cestu k hledanému obsahu:

„Já to mám spíš o hledání konkrétních věcí – takový to kde je Harry Potter, kde je Stranger Things... Člověk si to hledá na obojím a tam kde to zrovna je, tak tam si to pustí. A když to nenajdu nikde, tak si prostě obvykle pustím spíš to, co najdu na těch svých platformách.“ (Respondentka 3)

„Je mi víceméně jedno, jestli to bude na Netflixu, HBO nebo někde jinde. Ve chvíli, kdy se k tomu dostanu, tak je to jedno.“ (Respondent 6)

Rozdílně se ale respondenti staví k situaci, kdy hledaný titul, který chtějí sledovat, nenajdou na využívaných platformách. Respondent 5 uvedl, že „když ho [vybraný titul] třeba ani nenajdu na nějaký platformě, nebo na žádný z těch, který si předplácím, tak se často koukám i na internetu, jestli to někde můžu vidět a jestli to není někde k sehnání. Takže je mi vlastně úplně jedno, kde co je a když se chci na něco podívat, tak si způsob většinou najdu.“ Obdobně se k vyhledávání nových obsahů bez ohledu na dostupné platformy staví i další respondenti. Hledání složitějších a často nelegálních cest pro ně ale může znamenat komplikace, především z hlediska pohodlí. Preferují proto obsah dostupný na předplácených platformách a předplacení nové platformy kvůli jednomu titulu nezvažují:

„Pokud dostanu doporučení na něco, co je na platformě, kterou nemám, tak si to buď stáhnou nebo najdu někde online, ale primárně se dívám na to, co je na Netflixu a tom HBO.“ (Respondentka 3)

„Už jsem třeba i nějak pirátela seriály, který byly fakt dobrý a nepředplácela jsem si tu službu. Protože jsem si ji nechtěla předplácet jen kvůli jednomu seriálu... ...zároveň když zjistím, že ten můj cílový seriál není nikde, kam já se dostanu, tak mám tu tendenci, tak jsem míň motivovaná si to najít. Protože občas jsem sama líná to hledat a řešit to nějak pracněji.“ (Respondentka 9)

Například Respondenti 4, 6 a Respondentka 8 uvedli, že předplacení nové platformy na omezenou dobu je pro ně nejlepší způsob, jak se dostat k filmům nebo seriálům, které jim

nenabízí jejich předplácené služby:

„Pokud mi někdo opravdu vysoce doporučí nějaký seriál, a ten zrovna není na žádný službě, kterou mám k dispozici, stálo by mě to za to si třeba na nějakou omezenou dobu předplatit tu platformu, kde bych to našel.“ (Respondent 4)

„Třeba Apple TV+ nebo HBO maj ty nabídky pořád užší než Netflix. Takže bych si to klid'o předplatil na ten měsíc, možná dva, abych se podíval na ten seriál, kterej chci vidět, ale pak bych si to dál už asi neplatil.“ (Respondent 6)

„Pro mě je primární ten seriál, ten obsah, a když to chci vidět, tak je mi úplně jedno na čem to je a koupím si to, třeba na měsíc, nějakou zkušební verzi, nebo klidně i na tři měsíce, když to trvá dýl ten seriál, a pak to zruším a nemám pouto k těm platformám, ale k tomu, co tam maj. Jinak mi je to úplně fuk. Takže sice si vybírám ty platformy podle obsahu.“ (Respondentka 8)

Z výpovědí respondentů vyplývá, že loajalita k daným streamovacím platformám nespočívá v jejich funkčnosti nebo ceně, ale především v jejich nabídce obsahů. Pokud ale bude nabídka platform pro uživatele lákavá více než pouze jedním titulem, případně pokud se bude dostatečně obměňovat, respondenti by u služby mohli i zůstat, jak bylo zmíněno v předchozí podkapitole například u Respondentky 2 a spíše by se neuchylovali k nelegálnímu stahování jinak placeného obsahu.

5.3.1.3 Preference mezi platformami

Podobně jako si respondenti vybírají předplácené streamovací služby hlavně na základě dostupných titulů, právě obsah je hlavním důvodem, proč některé z nich preferují před ostatními. Pro některé respondenty je hlavní kvalita obsahu, který služba nabízí, pro jiné je to množství. Kvalitní obsah vyhledávají především respondenti, kteří seriály a filmy sledují častěji a tato aktivita pro ně nepředstavuje pouze zabavení volného času, ale je jejich zálibou. Kvantitu obsahů potom upřednostňují respondenti, u kterých je sledování samotné důležitější, než obsah:

„Mně přijde, že je hrozně moc seriálů teď od Netflixu. Ani nevím, jestli HBO má nějaký svoje seriály. Něco jsem viděla, třeba tu Hru o trůny, ale já jdu častěji po nějakých odpočinkovějších věcech, a ty jsou na Netflixu.“ (Respondentka 3)

„...ta videotéka je poměrně rozsáhlá a zároveň za poslední léta [Netflix] relativně hodně se

rozšířil i výběr evropských filmů, včetně českých filmů.“ (Respondent 4)

„Nejvíce používám Netflix. HBO je fajn tím, že tam jsou často kvalitnější seriály, třeba Last of Us, ale na Netflixu je fakt mnohem širší výběr, a to je pro mě asi rozhodující.“ (Respondent 6)

„...to HBO má dobrou nabídku. Já to fakt oceňuju, že tam je k dispozici velká spousta klasických filmů, který jsou uznávaný a celkově jsou fakt dobrý, zároveň tam jsou docela brzo i nějaký nový filmy, který byly nedávno v kinech a je tam taky hromada artových filmů, který jsou fakt skvělý, takže HBO má fakt dobrou kurátorskou výběr a opravdu si toho cením.“ (Respondentka 9)

Dalším důvodem preference konkrétní platformy před ostatními je nabídka originálních pořadů, které vznikly v produkci dané streamovací služby. Tyto obsahy jsou pro některé respondenty hlavním důvodem inklinace k dané platformě, především co se týče služby Disney+, která nabízí tituly spadající do kultovních franšíz, kolem nichž se vybudovala velká a loajální fanouškovská základna:

„Preferuju určitě Disney+, protože tam je většina mých oblíbených titulů včetně všech Star Wars a Marvelu, protože mám tendenci rewatchovat² věci, takže když se hodně nudím, tak si znovu pustím filmy Star Wars a tak.“ (Respondentka 10)

„Jako není to úplně, že bych nějakou výrazně preferovala proti ostatním, ale nejradši mám Disney+ a HBO Max. A je to hlavně kvůli obsahu, u Disney+, protože má věci, který jsou jako originální přímo od nich, jako Star Wars věci a Marvel věci.“ (Respondentka 8)

Někteří respondenti uvedli ale jako důvod své preference dlouhodobé využívání platformy a fakt, že jsou na ni už zvyklí a představuje pro ně jakousi základní možnost, kterou vždy zvolí, pokud hledají nové obsahy pro sledování. Respondentka 2 uvedla své preference takto: „Asi Netflix, ale vlastně jen proto, že jsem na něj zvyklá... Ale zároveň na HBO toho není tolik, tam je toho výrazně méně, takže když zrovna vybírám něco nového, na co se budu koukat, tak jdu vždycky na Netflix.“ S dlouhou dobou využívání se pojí i další technické parametry, které pro respondenty představují důvody jejich preference:

„Asi nejvíce preferuju Netflix, protože už jsem tam dlouho a jak mě zná, tak už mi nabízí ty věci, který mě i zajímají.“ (Respondent 5)

² Opakovaně sledovat stejný seriál.

Ohledně funkcionalit vnímali respondenti rozdíl mezi jednotlivými platformami minimálně. Některým přesto určité funkce více vyhovují, nebo jim naopak vadí. V rámci základního souboru se respondenti ani neshodovali na tom, jestli algoritmus platformy Netflix, který dokáže nabízet podobné tituly, jako je ten uživatelem hledaný, je pozitivum nebo negativum:

„A co se týče nějakýho uživatelskýho využívání, tak mi přijde, že jsou obě vlastně totožný. Ale Netflix zase dělá tu hezkou věc, že když tam není to, co zrovna hledáš, tak to minimálně vyplivne ty podobný věci. Takže když si třeba hledám nějaký konkrétní vánoční film, a ten tam není, tak mi aspoň najde podobný vánoční filmy, na který bych se mohla podívat. A to HBO nedělá.“ (Respondentka 2)

„A třeba Netflix má hloupý vyhledávání, když mi nabízí věci, který tam pak nejsou. Sice aspoň ví, co hledám, a nabízí mi alternativy, ale je to jako ‚Jó, ty hledáš tohle, sorry, to zrovna nemám.‘ To by mi HBO neudělal.“ (Respondentka 8)

Názorově se respondenti rozcházejí i v případě automatického přehrávání následující epizody v případě platformy Netflix a Disney+. Tento názorový rozkol se projevuje především na způsobu, jakým respondenti platformy využívají. Zatímco Respondentka 1, která často využívá streamovací platformy pro sledování seriálů jako sekundární činnost, uvedla, že „v tom je to Disney blbý. Protože když si pustím nějaký seriál jen do podkresu, tak ti to potom přestane přehrávat. Zůstane tam jen titulka toho seriálu a já k tomu pak musím přijít a kliknout, že se chci podívat na další díl,“ tak Respondentka 9 uvádí v negativním kontextu následující: „...na tom Netflixu je velmi svádějící, že se ti to ještě pouští hned za sebou. Takže je hrozně lehký do toho bingování ‚spadnout‘.“

Co se týče designu a uživatelského rozhraní platformy respondenti neuváděli prakticky žádné markantní rozdíly. Respondentka 1 uvedla, že Disney+ je „takový nejpřehlednější, dobře se mi tam všechno hledá, protože to je rozdělený podle těch jejich kategorií,“ a obdobně Respondentka 8 považuje HBO Max za nejpřehlednější. Uživatelské rozhraní ale u VOD platformy nepředstavuje pro respondenty nijak zásadní faktor.

Preference respondentů se tak na základě jejich výpovědí zakládají především na obsahu, který jednotlivé platformy divákům nabízí. Funkcionality jednotlivých platformy potom respondenti příliš nevnímají, nebo pro ně nepředstavují zásadní pozitivum nebo negativum.

5.3.2 Motivace výběru audiovizuálního obsahu

V rámci toho tematického celku jsou prezentovány odpovědi týkající se primárně výběru audiovizuálních obsahů, kteří si respondenti vybírají pro sledování. Nejprve se tato sekce zabývá preferencemi obsahů v porovnání filmové a seriálové tvorby a následně žánrovými preferencemi respondentů. Třetí sekce tohoto tematického celku se zaměřuje na motivaci respondentů ke sledování audiovizuální tvorby v jejich volném čase.

5.3.2.1 Preference audiovizuálních mediálních formátů

Všechny streamovací platformy nabízí různé formáty mediálních obsahů. Vedle seriálů je to především fikční i non-fikční filmová tvorba. Respondenti se až na jednu výjimku shodují v tom, že sledují více seriály, přestože jejich důvody se liší. Pro některé respondenty formát seriálů představuje způsob, jak se zabavit na výrazně delší časové období, než sledováním filmů:

„Určitě se častěji dívám na seriály... Protože když to skončí, tak nemusím vymýšlet, co si pustím dál. Myslím teda díly. Většinou jsou ty seriály dlouhý, třeba Teorie velkého třesku, Přátelé, Jak jsem poznal vaši matku, to všechno má hrozně moc sérií.“ (Respondentka 1)

„Určitě se častěji dívám na seriály. Protože mi vydrží na delší časovou dobu, takže nemusím tak často přemýšlet nad tím, co si pustím.“ (Respondentka 3)

„Možná jako z hlediska toho celkového času pro mě mají převahu seriály, protože prostě jsou to jako delší formáty.“ (Respondent 4)

„...to je pro mě důležitý, že mi to vydrží jakoby delší dobu.“ (Respondent 6)

„Na filmy mě baví se dívat s někým nebo jít do kina, ale když jsem sám, tak si radši pustím seriál, na který se můžu dívat delší dobu.“ (Respondent 7)

Jiní respondenti preferují formát seriálu nad filmy, protože jednotlivé epizody jim zaberou kratší časový úsek jejich volného času a na rozdíl od filmů jim seriály nabízí větší svobodu v rozhodování, jak budou svůj volný čas trávit:

„Protože většinou trvají kratší dobu, a já si třeba pustím seriál k obědu nebo k večeři a chci, aby to trvalo třeba 20 až 40 minut, a abych potom mohl dělat něco dalšího.“ (Respondent 6)

„Protože jsou kratší. I když u toho strávím třeba hodinu a půl, tak je mnohem jednodušší to

přerušit. A když nemám moc času, tak si dám večeri k jednomu dílu na dvacet minut a jdu zase dělat něco jinýho.“ (Respondentka 2)

„Mně přijde, že seriály jsou lepší v tom, že se jedná o několik kratších částí. Je to kratší formát a je jich víc, kdy můžu vlastně přestat a dát si pauzu.“ (Respondent 5)

Seriálový formát podle výpovědí respondentů zároveň může nabízet komplexnější a detailnější rozpracování tématu a příběhu, než kratší film:

„Ten příběh se dá víc komplexněji popsat a může tam jít víc do hloubky co se týče postav. Přeci jen je rozdíl v tom, kdy se podívám na sérii o deseti dílech a každé z nich má 45 minut, nebo jestli uvidím to samé téma zpracované ve dvouhodinovém filmu. Takže mi vyhovuje víc nějaká hloubka, že se můžu víc sžít s téma postava, vytvořit si k nim nějaký vztah na kterým se pak staví ten příběh.“ (Respondentka 10)

„...zároveň tím že jich je víc a jsou dohromady delší než film, tak dává větší prostor nějakému charakter developmentu, nebo obecně postavám, tomu prostředí a tak.“ (Respondent 5)

Respondentka 8 uvádí jako hlavní důvod, proč sleduje víc seriálovou tvorbu, trend růstu popularity seriálového formátu v rámci popkulturního diskurzu: „Dřív jsem se asi víc koukala na filmy, protože bylo víc dobřejch filmů než seriálů. Teď začali všichni dělat seriály najednou.“

Z výpovědí respondentů vyplývá, že seriálový formát se pro ně z rozličných důvodů stal dominantním formátem z hlediska frekvence sledování. Přestože filmová tvorba stále má určitou roli pro většinu respondentů, konzumace filmů výrazně ustoupila do pozadí a jejich sledování je ve většině případů spíše vzácností spojenou se socializací. Výběr nového filmu, který by chtěli respondenti sledovat je zároveň o dost přísnější, než sledování nového seriálu:

„Koukám i na filmy, ale u těch si mnohem víc vybírám, na co se podívám. U seriálů to mám tak, že když mi někdo řekne „Hele, to by tě mohlo bavit,“ tak to zkusím, ale u filmů jsem vybíravější... .. jsem hodně vybíravá a skeptická k tomu, co si pustím. Ale u těch seriálu jsem taková mírnější, tam když za mnou přijde kamarád, kterému věřím a něco mi doporučí, tak si ten seriál pustím. Pokud by mi ten samej kamarád doporučil nějaký film, tak se nejdřív pořádně zamyslím, jestli se mi do toho chce.“ (Respondetka 10)

5.3.2.2 Žánrová preference

Ve svých výpovědích respondenti uváděli své osobní preference žánrů, které se do jisté míry lišily. Nejvýraznějším žánrem, který konzumují s jednou výjimkou všichni respondenti, byly sitcomy:

„Jsou to nejčastěji nějaký komedie. Nebo sitcomy. Třeba Brooklyn 99 nebo Friends. Ale teď jsme s přítelem koukali třeba na Bratrstvo neohrožených, Last of Us... Takže když už je něco lepšího, co mě zajímá, tak se na to podívám, i když to má dlouhý díly. Ale co se týče nějaký hodinový sazby, tak si myslím, že tam sitcomy absolutně převládají.“ (Respondentka 2)

„Nejčastěji to jsou asi nějaký kratší sitcomy. Třeba The Big Bang Theory nebo Friends, nebo třeba Rozčarování, Disenchantment. Ale občas si pustím i něco delšího, jakože to má delší díly. Třeba jsem zkoukla celý Game of Thrones, Rod Draka... Ale hlavně to jsou nějaký kratší seriály do půl hodinky.“ (Respondentka 3)

„Mám velmi rád britský sitcomy, hlavně asi proto, že jsem odchovaný Červeným trpaslíkem... .. Mám docela jako americký sitcomy, tam můžu jmenovat třeba Teorii velkého třesku nebo Brooklyn 99.“ (Respondent 4)

Žánr zároveň respondenti uváděli jako jeden z hlavních faktorů při výběru konkrétního titulu, který chtějí sledovat:

„...ale i jako hodně žánrově, protože mě velice baví sci-fi a fantasy, takže na ty věci koukám častěji než třeba na nějaký drama.“ (Respondent 5)

„Nejčastěji žánr. Ta délka pro mě ve finále není nijak důležitá. Vlastně je mi celkem jedno, jestli to má třeba 20 minut nebo 40.“ (Respondent 6)

„Buď nějaká bizár reality show, nebo nějaké klasické sitcom, třeba HIMYM nebo podobný věci, který už znám a užívám si je možná i proto, že je znám. Že to mám ráda už od dětství. Nebo naopak to je něco úplně nového, na co chci dávat pozor a chci se soustředit, takže u toho tolik neodpočívám a je to náročnější.“ (Respondentka 9)

Seriály mohou sloužit také jako vzdělávací a naučný program. Pro Respondenta 7 je vedle žánru důležitý i původ seriálu: „Poslední dobou jsem třeba sháněl nějaký španělský seriály, protože jsem se chtěl naučit španělsky. Takže i to je pro mě důležitější faktor.“ Respondent 4 vnímá edukační potenciál seriálů také: „Když se přehoupnu zpátky do toho

anglickojazyčného prostředí, tak to byli Kraváři pro mě dlouho. Kde to bylo jako hodně spojený s tím, že jsem se z toho třeba jako dozvěděl spoustu zajímavých jako reálií a zároveň slovní zásoby.“

Mezi další uváděné žánry patřily například žánry fantasy, sci-fi, true crime, akční, drama, anime, detektivní nebo formát reality show. Většina respondentů se také shodovala v tom, že žánr seriálů, který chtějí sledovat, volí na základě jejich aktuální únavy a schopnosti věnovat konzumovanému obsahu pozornost. Více v kapitole 5.3.3.3 Pozornost věnovaná sledování.

5.3.2.3 Motivace pro sledování audiovizuálních obsahů

Co se týče motivace k samotnému zahájení sledování, výpovědi respondentů se různily. Všichni ale podle svých slov využívají sledování seriálu jako odpočinkovou a relaxační aktivitu:

„Nebo když chci fakt vypnout, a nechci přemýšlet nad tím, co bylo v práci nebo co všechno ještě musím udělat do školy nebo co musím udělat doma.“ (Respondentka 1)

„Normálně právě hodně čtu nebo píšu a v dlouhých intervalech už je to poměrně náročný na pozornost, takže sledovat nějaký seriál je pak mnohem pasivnější a dává mi to prostor k odpočinku.“ (Respondent 6)

„Když jsem občas třeba unavenější z práce, nebo z něčeho, tak si pustím něco prostě jen tak na ‚oddech‘, třeba Office nebo nějakou reality show, nebo nějaký nenáročný film, jako ne komedii, ale spíš nějaký akční film, kde Keanu Reeves běhá a dělá pew-pew.“ (Respondentka 8)

„... přesně nechci ticho, nebo chci nějakou oddechovou aktivitu, nebo něco, co mě baví. Ale nejčastěji je to proto, že prostě nemám sílu na nic jinýho. Kdy chci jen na něco čumět a moc u toho nepřemýšlet.“ (Respondentka 9)

Podobně jako Respondentka 9 využívají pouštění seriálů pro simulování lidské společnosti a minimalizování pocitu osamělosti i další respondenti:

„Motivace zapnout je vlastně buď výplň nějakýho ticha, ale to je spíš, když jsem sám.“ (Respondent 5)

„Když jsem sama doma a vařím, tak nechci třeba být sama jakoby, v té kuchyni.“

(Respondentka 1)

„Abych se necítila tak sama, aby tam byl nějaký hluk a slyšela jsem i někoho jiného, než sama sebe.“ (Respondentka 3)

Seriály mohou fungovat také jako jednoduchý způsob, jak se zabavit, což uvádí například Respondent 7: „...nejvíc asi to, když mám vyloženě hodně volného času a vím, že se chci nějak zabavit jednoduše. Tak to po tom sáhnu.“

Pro respondenty, kteří tráví čas sledováním seriálů víc než jiní a aktivně se této aktivitě věnují, uvádí také jako svou hlavní motivaci touhu po samotném obsahu:

„Anebo je to vyloženě to, že se na ten seriál těším a chci si ho pustit, tak si řeknu ‚Jo, tak teď si ho pustím k jídlu‘ nebo pak večer.“ (Respondent 5)

„Ale spíš se jako chci koukat, protože mě fakt zajímá, co se tam bude dít, o čem to bude, jak ty herci budou hrát, jaká tam bude hudba a tak.“ (Respondentka 8)

„A motivuje mě pak ještě i to, že to chci fakt vidět, že jdu za tím obsahem.“ (Respondentka 9)

Dalšími motivy je podle respondentů také společnost a možnost socializace, kterou nabízí sledování seriálů nebo případně jejich diskutování s blízkými. Například Respondentka 8 uvedla jako jednu ze svých motivací pro sledování seriálů následující: „Hm... nějaká touha bavit se o věcech, který nás společně baví s přítelem nebo kamarádama a tak.“ Respondent 5 odpovídal obdobně: „Takže často je to společná aktivita, mám i jako seznam seriálů, který chci sledovat sám, a tam jsou většinou nějaký jako seriály, který obsahově třeba s partnerkou neladí, nebo je to nějaká společná věc, což máme zase jinej seznam seriálů, kde si křížkujeme, který seriály bysme chtěli vidět oba a z něj vybíráme, na co se vlastně podíváme.“ Sociálními aspekty se také výzkum blíže zabývá v kapitole 5.3.4.

Z výpovědí respondentů vyplývá, že seriály sledují z mnoha důvodů, většina z nich ale není touha respondentů sledovat konkrétní obsah, ale jde především o aktivitu přinášející odpočinek, případně navozující pocit společnosti (s postavami seriálu) nebo pocit sounáležitosti, kdy respondenti diskutují seriály se svým okolím.

5.3.2.4 Zdroje nových obsahů a kritéria výběru

Při výběru nového obsahu ke sledování uvádí většina respondentů jako rozhodující své

blízké a doporučení, které od nich obdrží. Druhým významným faktorem, který zahrnují respondenti při rozhodování, jaký konkrétní seriál nebo film budou sledovat, je algoritmické doporučení od samotných platforem:

„Podle doporučení. Buď někoho, kdo to už viděl, nebo když procházím ten Netflix, tak tam jsou taky doporučení podle toho, co už jsem viděla. A to jsou asi jediný způsoby, jak přijdu na nový seriál.“ (Respondentka 1)

„Většinou je to na doporučení nějakých známých, rodiny, nebo hlavně přítele. Ale taky se občas podívám na něco, co na mě vyskočí na Netflixu tolikrát, až se na to podívám.“ (Respondentka 2)

„Většinou podle doporučení Netflixu, zvláště když zrovna nemám nic rozkoukaného, tak vyloženě projedu, co mi nabízí Netflix podle oblíbenosti a té sekce, co by se mi mohlo líbit. Nebo podle doporučení známých, vyloženě si vedu seznam filmů a seriálů, který jsem ještě neviděla ale chtěla bych si je někdy pustit.“ (Respondentka 3)

Podobně jako Respondentka 3 si i další účastníci výzkumu vedou osobní přehled seriálů a filmů, které chtějí sledovat. Takový aktivnější přístup k vyhledávání mediálních obsahů se opět vztahuje k respondentům, kteří svůj čas tráví sledováním seriálů častěji. Někteří z těchto respondentů dokonce uvedli, že doporučení algoritmů streamovacích platforem neberou v potaz vůbec nebo pouze minimálně při výběru nových obsahů: „Vůbec do toho ale nezahrnuju nějaký algoritmy nebo tak. Já si totiž většinou vyhledávám věci podle toho, na co mám zrovna chuť a toho, co mi ty platformy doporučují, si nevšímám,“ uvádí Respondentka 10.

Doporučování mediálních obsahů svým blízkým se podle výpovědí respondentů stalo běžným a téměř až žádoucím, vzhledem k tomu, že většina respondentů uvedla své okolí jako hlavní zdroj nových pořadů. Podle výpovědi Respondentky 8 ale tyto doporučení od známých nemusí v samotném rozhodování hrát tak velkou roli pro každého: „A občas mi taky říkají lidem ‚Pusť si tohle, pusť si tamto‘, ale většinou si to nepustím, protože mám jakoby primárně svůj imaginární seznam věcí, co bych chtěla vidět. A to, co mi doporučují ostatní, tak si tak jako dávám bokem, a vím, že ty seriály existují, vím, že to bude asi dobrý, protože mi to říkají, ale na řadu přijdou až časem, až po těch seriálech, který jsem si sama vybrala.“

Poslední uváděný zdroj nových obsahů jsou média a influenceri, nejčastěji podle výpovědí

několika respondentů jde o sociální sítě Instagram a YouTube, nebo kulturní rubriky obsahující kritiky:

„...ale třeba i když vidím, že je to hodně oslavovaný kriticky, protože si myslím, že už mám nějaký kritiky specifický, který vím, co je baví, vím, co je zajímavá a vím, že se s nima často shoduju ve vkusu. Takže je sleduju a sleduju jejich doporučení.“ (Respondentka 9)

„Jinak taky koukám na různé YouTube videa lidí, který hodnotěj seriály a filmy, a říkaj „Jé, a pak bude tohle navazovat a tak, a já vím, že to prostě uvidím, protože to je v rámci nějakýho jako mého fanouškovství.“ (Respondentka 8)

„Ale hodně i co je třeba aktuálně populární na sítích. Například, co vím, že se mi hodně objevuje i u nějakých influencerů.“ (Respondentka 10)

Kde diváci přichází na nové obsahy, které budou sledovat, se podle výpovědí různých respondentů výrazně liší, především na základě jejich vlastního zapojení a aktivního přístupu ke sledování seriálů. Respondenti, kteří uvedli, že pro ně seriály a filmy představují způsob, jak se zabavit a nepovažují se za seriálové fanoušky, spíše dají na doporučení platforem nebo svých známých. Naopak respondenti, kteří mají sledování seriálů ve větší oblibě si proaktivně sami vyhledávají obsahy, které budou sledovat a doporučení platforem je pro ně až sekundární nebo úplně nepodstatné.

5.3.3 Divácké chování vůči zapnuté obrazovce

V tomto tematickém celku jsou prezentovány odpovědi respondentů týkající se jejich chování a návyků u sledování seriálů z dlouhodobého hlediska. V první sekci je prezentován trend sledování seriálů jakožto sekundární činnosti, dále návyky respondentů týkající se věnování pozornosti na sledované obsahy. Následující sekce tohoto tematického celku se zaměřují na výpovědi respondentů ohledně jejich vztahu k binge-watchingu, tendencí opakovaně sledovat stejné obsahy a jejich návyky sledování televizního vysílání.

5.3.3.1 Sledování seriálů jako sekundární činnost

Respondenti ve většině případů uvádí, že seriály jsou pro ně relativně častým způsobem, jak tráví svůj volný čas. Při chápání pojmu „sledování seriálu“ je ale nutné brát v potaz, že ne vždy respondenti seriálu věnují svou pozornost nebo se u zapnutého seriálu věnují něčemu jinému. Většina respondentů naopak uvedla, že seriály často sleduje spíše pasivně a svou pozornost věnuje jiné činnosti:

„Já u toho totiž vařím. A když si chci k něčemu vyloženě sednout a dávat na to pozor, tak to se mi stane tak jednou za týden.... Takže když jdu právě třeba vařit, tak nemusím přemýšlet nad tím, co bych si pustila, ale prostě tam hodím to, ty Přátele, nebo něco, co znám už nazpaměť a nemusím na to koukat, ale zároveň mi tam něco hraje.“
(Respondentka 1)

„A potom nějak níž pro mě jsou takový ty dvacetiminutový seriály a sitkomy, kterej jako si pouštím a snažím se dávat pozor, ale jako když u toho mobiluju nebo dělám něco jinýho, tak to vlastně nevadí. A pak jsou ještě ty reality show jako třeba The Circle, od kterých můžu na deset minut odejít a přijde mi, že vůbec o nic nepřijdu. A takový věci si pouštím jen do pozadí.“ (Respondentka 2)

„...jestli je to třeba seriál, který už jsem několikrát viděl a mám ho puštěnej jenom v pozadí, tak potom mu nevěnuju moc pozornost. Jsem třeba na sociálních sítích nebo obecně jsem na internetu nebo na mobilu.“ (Respondent 5)

„Já u nich dělám hodně věcí. Já u toho pracuju, píšu u toho třeba copy nebo u toho vařím, uklízím, balím u toho teď vánoční dárky, skládám u toho věci ze sušičky... vlastně všechny domácí práce, co jsou normálně nudný. Občas u toho i hraju na Nintendu, abych byla fér.“
(Respondentka 10)

Zejména se podle výpovědí téměř všech respondentů výrazně rozvinul trend sledování mediálních obsahů při konzumaci jídla. Respondenti uváděli, že k jídlu pro ně už seriály nebo jiný audiovizuální obsah neodmyslitelně patří:

„Vlastně když nad tím tak přemýšlím, tak když jsem doma a je na čase dát si nějaký jídlo, tak si vždycky pustím seriál.“ (Respondent 5)

„Pro mě už je to takový to něco, co potřebuju k tomu jídlu. Já už se nenajím, když je ticho nebo když jen koukám do zdi. Já si k tomu vždycky fakt něco musím pustit.“
(Respondentka 2)

„Přijdu večer domů, pak třeba jsme s přítelem a chceme si něco pustit třeba k jídlu, protože nechceme mít ticho u večeře.“ (Respondentka 9)

Sledování seriálů jako sekundární činnosti k méně náročným aktivitám se ukázalo jako běžný způsob konzumace seriálů. Díky snadné dostupnosti seriálového, kterou streamovací

služby nabízí, respondenti seriály často využívají pouze jako kulisu, zároveň si ale mohou sami vybrat, jaký seriál takto více pasivně budou sledovat.

5.3.3.2 Opakované sledování

Přestože respondenti ne vždy uváděli, že sledují seriály pouze jako sekundární činnost, většina z nich sleduje stejné seriálové nebo filmové tituly opakovaně, přestože nabídku streamovacích služeb dosud nevyčerpali. Někteří respondenti uvádí jako důvod opakovaného sledování stejného pořadu touhu vidět znovu daný obsah:

„...občas je tam jako nějaký rewach. Třeba jako něčeho, co se mi velmi líbilo, ať už konkrétních epizod nebo třeba konkrétního nějakýho seriálu nebo třeba jeho série.“ (Respondent 4)

„Když už se ale na něco dívám opakovaně, tak je to proto, že mě hodně bavil. Nedělám to, že bych se na něco díval, protože to znám a můžu u toho dělat něco jinýho.“ (Respondent 6)

„...spíš si pouštím nějaký jako vybraný sitkomy, jako třeba Brooklyn 99 nebo Modern Family, to už jsem viděla taky dvakrát. A z filmů mám pár svezích srdcovejch oblíbenců, který si budu pouštět pořád dokola. Jako jsou třeba Star Wars, Harry Potter nebo Pán prstenů.“ (Respondentka 8)

„A u seriálů, který mám fakt ráda, a mám k nim nějaký vztah a znám je už tak nazpaměť, že to s nima můžu odříkávat, tak to je pro mě vyloženě komfortní.“ (Respondentka 10)

Jiní respondenti opakovaně sledují stejné obsahy proto, že už je znají a sledování seriálu, který už viděli, je pro ně pohodlnější a umožňuje jim věnovat obrazovce méně pozornosti, případně provádět u sledování i nějakou jinou činnost:

„Takhle k vaření si ale můžu něco pustit ve chvíli, kdy už vím, co se tam děje a třeba se mi to fakt hodně líbilo.“ (Respondentka 1)

„Bud' je to něco jako ta výplň, že u toho jím, nebo na to koukám, když mám kocovinu, to jsou třeba ty reality show, nebo klidně i HIMYM nebo The Office. Takže ty sitkomy takhle rewatchuju nebo to je tak jednoduchej obsah jako ty reality show vlastně.“ (Respondentka 9)

Vzhledem k vysokému množství obsahů, které chtějí respondenti sledovat, uváděli někteří,

že se opakovanému sledování snaží vyhýbat a věnovat čas spíše novým obsahům. „Snažím se spíš koukat na nové věci, protože nechci upadnout do toho, že se pořád budu dívat dokola na tři stejné sitcomy od začátku, jakože to zapnu, za půl roku to všechno dokoukám a pak pojedou další kolečko,“ uvedla Respondentka 8.

Přestože se motivy k opakovanému sledování seriálů různí a někteří respondenti se proti konzumaci seriálových obsahů tímto způsobem negativně vymezovali, do určité míry jej provádí všichni účastníci výzkumu. Představuje pro ně jednoduchý způsob, jak se zabavit s jistotou, že obsah se jim bude líbit. Zároveň trend opakovaného sledování seriálů ovlivňuje množství pozornosti, kterou mohou respondenti streamovacím platformám v danou chvíli věnovat.

5.3.3.3 Pozornost věnovaná sledování

Řada respondentů vypověděla, že seriály pro ně představují způsob relaxace. Často sledují i seriály, které už dříve viděli, známý obsah jim umožňuje věnovat se i jiným činnostem a nesledovat jej příliš pozorně. Podle výpovědí respondentů se proto jejich pozornost vůči obrazovce výrazně zakládá na tom, jestli je jim obsah známý, nebo ne. Na nové obsahy se proto soustředí výrazně víc:

„Když si pouštím nějaký kvalitnější seriál, na kterej se chci koukat, třeba to Bratrstvo neohrožených, Hra o trůny, Last of Us nebo něco takovýho, a to jsou často seriály co maj hodinový díly a tak, tak tam prostě koukám s plnou pozorností. Dám si k tomu klidně večeri, to mi nevadí, ale jinak se tomu plně věnuju.“ (Respondentka 2)

„Věnuju tomu 90, 95 % pozornosti, jako jo, je to třeba, protože pro mě je to odpočinek, a můžu u toho třeba jíst. Takže jídlo si u toho dám, ale už nedělám žádný další aktivity, jo, třeba že bych u zapnutýho seriálu uklízel, vařil a podobně.“ (Respondent 4)

„A pokud je to nějaký seriál nebo film, kterej mě zajímá, tak potom na mobilu sice taky jsem, ale převážnou většinu času se věnuju tomu seriálu aktivně a aktivně sleduju, co se tam vyvíjí, jak se to vyvíjí a tak.“ (Respondent 5)

„Jakože moje pozornost si myslím že neklesá pod 90 % nikdy. To bych to mohla jinak rovnou vypnout. A když třeba náhodou začne někdo něco říkat, nebo se začne dívat něco vedle v místnosti, tak já to musím pauzovat, vyřešit tu věc, která se zrovna děje navíc a pak se vrátit k tomu seriálu.“ (Respondentka 8)

Několik respondentů také uvedlo, že sleduje několik seriálů ve stejném časovém úseku a vybírá si mezi nimi na základě toho, kolik energie jsou ochotni sledování seriálu věnovat. Při sledování s nižší mírou pozornosti také často dělají jiné aktivity, například věnují část pozornosti telefonu:

„...jestli je to třeba seriál, který už jsem několikrát viděl a mám ho puštěnej jenom v pozadí, tak potom mu nevěnuju moc pozornost. Jsem třeba na sociálních sítích nebo obecně jsem na internetu nebo na mobilu.“ (Respondent 5)

„Možná jsem u toho občas na mobilu, ale to už je většinou v takový fázi toho seriálu, kdy mě to nebaví natolik, abych se tomu na 100 % věnoval.“ (Respondent 7)

„Jsem na mobilu, obzvlášť když to znám, tak u toho scrolluju skoro pořád.“ (Respondentka 9)

Podle výpovědí respondentů tak diváci stále věnují pozornost novým obsahům, které zatím neviděli, ale pokud sledují seriály (často se jedná o sitkomy) opakovaně nebo jde o obsah s nižší uměleckou kvalitou, jako jsou například reality show, jejich pozornost klesá. U řady respondentů také můžeme pozorovat trend nízké pozornosti na samotný seriál na úkor věnování se sekundární činnosti, jako je hraní videoher nebo scrollování sociálními sítěmi.

5.3.3.4 Binge-watching

Všichni respondenti ve svých výpovědích uvedli, že ve větší či menší míře provozují binge-watching. Výrazně se ale rozcházejí ve formách binge-watchingu a konkrétních návycích, které na sledování více epizod jednoho seriálu v řadě mají navázané. Někteří respondenti uvedli, že binge-watchují především sitkomy, které už viděli, a sledují je buďto jako způsob relaxace nebo jako sekundární činnost k jiným úkonům:

„Třeba když vařím a jsem hodinu v kuchyni a přehrajou se mi tam tři díly, než si dodělám jídlo.“ (Respondentka 1)

„Já prakticky jinak na seriály nekoukám. Úplně minimálně si pustím jen jeden díl. Většinou dám tak dva až tři hned za sebou, pokud se koukám na něco krátkýho.“ (Respondentka 2)

„...já si často pustím seriály i do pozadí, jako ty, který notoricky znám, takže si třeba takhle pustím HIMYM nebo Přátele...“ (Respondentka 10)

„Vypadá to tak, že buď je to sitcom, u kterýho se nedopatřením zaseknu. Protože jsou to krátký díly a já si řeknu ‚Fajn, tak jako jestli půjdu spát za dvacet nebo za čtyřicet minut, tak už je v podstatě jedno‘, takže si dám ještě jeden díl, když mě to baví. A můžu se po tom krátkým díle rozhodovat, jestli si pustím ještě další.“ (Respondentka 8)

Podobně jako Respondentka 8, i Respondent 6 uvedl, že binge-watching praktikuje jako formu prokrastinace: „Přijdu domů, pustím si k obědu nějaký díl, jenomže ten díl je tak dobrý, že si pustím hned druhý anebo i třetí. Většinou ale nejdu přes tři.“ Podobně se vyjádřila i Respondentka 3: „Nebo teda když prokrastinuju. Když něco musím dělat, ale říkám si jen ‚Tak si pustím ještě jeden díl...‘.“

Respondent 5, byť vnímá pojem binge-watching subjektivně jinak, také potvrzoval sledování více epizod formátově krátkých seriálů se sníženou mírou pozornosti: „U těch výplňových seriálů v pozadí bych to úplně nenazval binge-watchingem, protože tam sice hraje pár dílů za sebou se tam přehraje, ale ten obsah v podstatě už znám a aktivně na to nekoukám a dělám při tom jiný věci – to asi fakt nepovažuju za binge-watchování.“

Někteří respondenti uvedli, že binge-watching začali více praktikovat až se začátkem používání Netflixu, díky funkcionalitě automatického přehrávání následující epizody po ukončení té předchozí:

„Třeba právě když mám kocovinu nebo jsem celý den doma nemocná, tak dokážu bingovat hodně dlouho, protože nechci dělat nic jinýho a prostě na tom Netflixu je velmi svádějící, že se ti to ještě pustí hned za sebou. Takže je hrozně lehký do toho bingování ‚spadnout‘.“ (Respondentka 9)

„Tam je to hodně významně ovlivněný, konkrétně tou, konkrétně tou funkcionalitou, kterou udělal Netflix, která v podstatě, když tam je celý ten seriál, tak nabízí každý jeden díl po druhým.“ (Respondent 4)

Trend zveřejňování celé série nebo několika epizod stejného seriálu v jeden den výrazně ovlivňuje také způsob využívání streamovacích platforem:

„Anebo když je nějaká platforma, jako třeba Netflix, a háže tam nový série, na který se člověk těší rok, dva, tři, jako byly třeba Zaklínač nebo Stranger Things, nebo něco, a hodí to tam v jeden den, ty se na to těšíš. Viděl jsi trailer dvacetkrát, čteš si všechny diskuze, přemýšlíš, co tam tak bude, tak si to pustíš celý najednou.“ (Respondentka 8)

Respondentka 2 dokonce uvedla, že preferuje publikování všech dílů najednou nad formou týdenního zveřejňování nových dílů: „...radši si počkám, než to bude všechno venku abych se na to mohla podívat celý v kuse. Já taky nesnáším otevřený konce, takže jsem mnohem radši když mám tu možnost si pustit další díl, a vím co bude dál.“

Někteří respondenti uvedli, že při výběru, zda sledovat více epizod za sebou pro ně hraje rozhodující roli stopáž jednotlivých epizod:

„To záleží hodně na tom, jak dlouhý je ten seriál. Pokud je delší, třeba 40 minut až hodinu, tak si pustím maximálně jeden. Ale u těch kratších seriálů vždycky zkouknu tak dva až tři za sebou.“ (Respondentka 3)

„...když ten díl má do půl hodiny dýlky, tak se občas podívám na víc než jeden za sebou, ale když to má delší díly, třeba kolem 40 minut, tak ten si pustím maximálně jeden.“ (Respondent 7)

Pro některé respondenty není rozhodující pouze délka, ale především náročnost daného pořadu a vyžadovaná pozornost. Seriály s vyššími nároky na pozornost diváků mají tak tendenci binge-watchovat méně:

„Nebo když mi nějaký seriál přijde fakt zajímavý, tak taky koukám na několik dílů za sebou, ale asi trochu míň. Protože mám pocit, že jak na to chci hodně dávat pozor, tak je to třeba náročnější se udržet dvě hodiny na pozoru...“ (Respondentka 9)

Binge-watching provozují především respondenti zvyklí trávit sledováním seriálů běžně více času. Formou binge-watchingu sledují i seriály s delší stopáží jednotlivých epizod za cílem vidět samotný obsah:

„... že když mě něco fakt chytne, tak v nějakých časových rozmezích, abych měl dost spánku, nebo když třeba vím, že ráno nevstávám, tak si jsem schopen pustit celou sérii nějakýho seriálu najednou, pokud mě to baví... ..Binguju spíš nějaký zaběhlý seriály, do kterých se chci dostat.“ (Respondent 5)

„Nebo prostě už to bylo chvíli venku, a stejně jsem na to koukala vždycky několik dílů za sebou, protože to bylo fakt skvělý.“ (Respondentka 8)

„A když už jedu, tak prostě jedu. Třikrát vypínám u Netflixu to upozornění „koukáte ještě?“, ano, koukám. A bingewatchuju i dlouhé seriály. Jsem třeba schopná dát Bridgerton

za den.“ (Respondentka 2)

Respondenti také uváděli, že pokud je seriál baví, pro zlepšení požitku pro sledování si seriál rozdělují do menších celků. Případně se o rozdělování alespoň snaží:

„A když je ten seriál krátkej a fakt hodně mě to baví, tak si ty díly snažím šetřit, aby mi vydržel dýl, ale většinou to nevydržím.“ (Respondentka 1)

„Novodobě ty série mívají tak deset dílů, tak se třeba podívám na první tři, potom jindy zase na další tři, ale není to tak, že bych sjel celou tu sérii najednou.“ (Respondent 5)

Sledování více epizod stejného seriálu za sebou se na základě výpovědí respondentů stalo standartním způsobem konzumace seriálové tvorby na streamovacích platformách. Diváci preferují především obsahy, které sledovali už dříve a nyní je binge-watchují opakovaně, a jde spíše o kratší formáty, kdy se divák může často rozhodnout sledování ukončit po dokončené epizodě. Binge-watching náročnějších seriálů praktikují především fanoušci seriálu jakožto formátu a binge-watching samotný vnímají jako svou zálibu.

5.3.4 Sociální aspekty sledování audiovizuálních obsahů

V následujícím tematickém celku jsou prezentovány odpovědi respondentů týkající se sociálních aspektů sledování audiovizuálních obsahů na streamovacích platformách. V první řadě je prezentována role společnosti blízkých na chování při sledování mediálních obsahů. Následují odpovědi týkající se samotné socializace založené na tématu seriálů a filmů, tendence vyhýbání se seriálovým spoilerům a fanouškovství.

5.3.4.1 Společné sledování mediálních obsahů

Všichni respondenti uvádí, že seriály i filmy na streamovacích platformách nesledují pouze sami, ale také ve společnosti svých blízkých – rodiny, partnerů i přátel:

„Mám sice pár seriálů, na který se mnou přítel nechce koukat, ale jinak koukáme spolu.“ (Respondentka 1)

„Asi v 90 % případů s mým přítelem, nebo se spolubydlícíma. Většinou se díváme jako všichni dohromady, protože sdílíme jednu televizi. A sama se koukám, když jsem doma sama.“ (Respondentka 8)

„S nejlepší kamarádkou jsme se třeba koukaly na Love Island. Že buď jsme se na to koukali spolu, nebo jsme si to pustila každá zvlášť a Face Timovali jsme si u toho. Ale to

je vyložene proto, že jsme žily tou reality show.“ (Respondentka 10)

Případné složení publika vždy výrazně ovlivňuje žánr, formát i konkrétní titul, který bude publikum jako celek sledovat. Někteří respondenti také uváděli, že složitější rozhodování, jaký konkrétní titul bude skupina sledovat, pro ně představuje nepříjemnou situaci. Respondentka 9 uvedla, že „když se domlouváme ve víc lidech, tak se vždycky docela dlouho rozhodujeme o tom, co si pustíme, a to mě docela irituje.“ Respondent 7 potvrzuje, že výběr mediálního obsahu, který bude sledovat ve skupině je obtížnější, než si vybírat obsah pro sledování o samotě: „už to není jenom o tom, co se líbí mě, ale co se líbí nám oběma, takže je to víc nějaký kompromis.“

Pro řadu respondentů je důležité, aby s kontextem obsahu, který budou sledovat, byli seznámeni všichni v publiku. Preferují proto pro společné sledování filmů před seriály. Prožitek z filmu v kratším časovém období může být zajímavější, než z několika epizod seriálu:

„Pro mě to jsou vesměs anglickojazyčné věci, typicky ve kterých je potřeba mít nainvestováno kopec času. Je tam třeba druhá série, ty vztahy jsou už nějak rozehraný, typicky v dramatických seriálech. Ale i u sitkomů, kde prostě jsou nějaký opakující se gagy, a podobně.“ (Respondent 4)

„Na seriály koukám jenom sama, a na filmy vlastně skoro vždycky sleduju jen s někým dalším. Občas si taky pustím nějaký film sama, ale to jsou fakt výjimky. Většinou je to nějaká událost, kterou chci sdílet s někým dalším.“ (Respondentka 3)

Z výpovědí respondentů vyplývá, že sledování filmů a seriálů představuje způsob společenské zábavy, které se diváci věnují i ve větších skupinách, nejen v rámci jednotlivců. Počet a vkus všech diváků dohromady ale výrazně ovlivňuje, jaký konkrétní titul budou diváci sledovat. Ve společném sledování jsou tak častěji sledované filmy, které nevyžadují hlubší porozumění kontextu děje.

5.3.4.2 Seriály jako téma k diskuzi

Sociální prostředí má na diváky vliv i z hlediska výběru sledovaných obsahů. Byť nejsou seriály sledovány na jednotném místě a čase, z výpovědí respondentů vyplývá, že jejich blízcí a lidé v okolí mají významný vliv na výběr sledovaných mediálních obsahů i na způsob jejich konzumace:

„A vím, že třeba když vím, že něco vychází ne jako najednou, jednorázově, jako třeba na Netflixu, kdy vydaj celou sérii najednou, ale vychází to třeba po týdnů, tak mám kamarády, se kterýma se o tom bavíme a chci se na to podívat co nejdřív, protože vím, že další den se o tom budeme bavit třeba.“ (Respondent 5)

„Když vím, že je nějaký film, na kterej všichni půjdou, nebo seriál, na kterej se všichni koukaj, tak mám takovou tu potřebu nebýt vyčleněná z toho tématu. Tak se snažím koukat kvůli tomu.“ (Respondentka 10)

Respondenti se ve svých výpovědích zaměřili i na vliv sociálních sítí. V případě nových seriálů se často v online prostředí můžou setkat se spoilery nebo diskusemi o seriálu, což je motivuje zhlédnout seriál co nejdříve:

„U těch [nových seriálů] mě to nějak vnitřně prostě bliká, jako ‚Musíš to vidět, protože se to bude všude řešit‘. Taky tam je nějaká ta jako touha po obsahu, ale výrazně menší a je tam vyšší míra toho, že se na to chci kouknout kvůli tomu tlaku zevnějšku... ..víš, že lidi se o tom budou bavit online, všude budou spoilery a tak, takže si to musíš pustit co nejdřív a celý najednou, abys vůbec mohl jít na Instagram nebo na internet.“ (Respondentka 8)

„Taky si nechci spoilnout žádný věci, teď jak byl třeba Loki, tak jsem čekala až vyjde finále, abych to neměla spoilnutý z Tik Toku a podobně.“ (Respondentka 10)

Právě společenské okolí může představovat jednu z hlavních motivací ke sledování seriály obecně, nebo častěji jako motivace ke sledování konkrétního titulu. Řada respondentů uvádí, že se svými blízkými a známými v blízkém okolí o filmech a seriálech často mluví:

„S rodinou, s kolegy, s kamarády, s partnerem, s kočkou, se všema.“ (Respondentka 2)

„Mluvím o nich velmi výrazně se svojí rodinou. Tam je to, tam je to prostředí jasný. Jednak proto, že taky aktivně sledujou seriály, filmy, respektive to dění možná i víc než já, takže to je třeba jako zdrojem doporučení.“ (Respondent 4)

„Takže to [seriály] nesleduju přímo s nima, ale sleduju to s vědomím, že potom se díky tomu nějak... že to bude součástí socializace s kamarádama.“ (Respondent 5)

„Pořád, i když je to nezajímá.“ (Respondentka 8)

„... je to společnej zájem se spoustou kamarádů, takže se o tom bavíme opravdu hodně.“

(Respondentka 9)

Někteří respondenti, zejména ti, kteří seriály a filmy sledují méně a spíše jako zabavení se ve volném čase, uvádí, že mediální obsahy pro ně nejsou nijak zvlášť výrazným společenským tématem. Respondent 7 uvádí, že „tím, že neznám tolik seriálů a moc na ně nekoukám, tak lidi kolem mě mluví o nějakých seriálech, který já neznám. Ale když je to něco, co znám a viděl jsem to, tak o tom mluvím rád.“ Zároveň podle Respondenta 6 může vůle mluvit o oblíbených seriálech záviset hloubce mezilidských vztahů: „s přítelkyní i se spolubydlícíma se, hlavně o seriálech, bavíme docela dost. Ne až tolik se spolužákama, ale tam je to spíš hloubkou těch vztahů, jinak s kamarádama filmy i seriály sledujeme rádi a rádi se o tom i do hloubky bavíme.“

Z výpovědí respondentů vyplývá, že společnost, ve které se diváci pohybují, hraje v rámci jejich diváckého chování výraznou roli. Tento vliv se může zvyšovat, pokud se jedinec pohybuje v prostředí, kde se o mediální obsahy zajímají i ostatní a ty tak mohou fungovat jako společné téma v rámci společenské debaty. Zároveň hrozba, že by se diváci mohli setkat se spoilery v online prostředí, může fungovat jako motivace pro zhlédnutí seriálu co nejrychleji od zveřejnění.

5.3.4.3 Fandom

Respondenti také uvádějí, že dlouhodobě sledují franšizy mediálních obsahů, jichž jsou fanoušky. Se svými přáteli i v rámci diskuzí online mohou být aktivní a cítí potřebu sledovat každý titul týkající se dané filmové nebo televizní série:

„...když třeba vím, že nějaká moje oblíbená knížka bude adaptovaná, nebo vím, že vyjde něco z mých oblíbených franšíz, tak vím, že se na to instantně podívám. Ale to je přesně když sleduješ něco, co tě zajímá a víš, že vyjde něco nového, tak si to automaticky pustíš, protože jinak by ti to chybělo do toho loru.“ (Respondentka 10)

„Že třeba čtu knížku a zjistím, že existuje seriálová adaptace. Takže teď třeba Apple TV+, který nemám a nesleduju, tak vydalo sérii s Isaacem Asimovem, a já jsem jeho velkej fanoušek, přečetl jsem všechny jeho knížky, tak to jsem potom zjistil někde na internetu a pak si to aktivně vyhledal, že se na to chci podívat.“ (Respondent 5)

„Vím, že běží další série Mandaloriana, a je středa, takže večer bude nový díl. Takže vím, že se určitě budu večer dívat na tenhle konkrétní díl. A mám to naplánovaný, tam je to jasný.“ (Respondentka 8)

Členové fanouškovských skupin, takzvaných fandomů, podle výpovědí často vyhledávají novinky týkající se jejich oblíbených franšiz a rádi se zapojují do diskuzí o těchto filmech a seriálech online i v rámci osobních rozhovorů.

5.3.5 Konzumace audiovizuální tvorby před využíváním streamovacích služeb

Poslední tematický celek se zaměřuje na konzumaci filmové a seriálové tvorby v období před využíváním streamovacích služeb. Z výpovědí vyplývá, že přestože dnes se jejich divácké návyky mohou do vysoké míry podobat, protože všichni mají k mediálním obsahům obdobný přístup, jejich divácké návyky před začátkem využívání VOD služeb se značně lišily jak proti návykům dnešním, tak proti návykům jiných diváků. Jednotlivé sekce této kapitoly se věnují sledování filmů a seriálů v televizním vysílání, dále využívání nelegálních a neoficiálních kanálů pro sledování seriálů, kritéria výběru sledovaných obsahů a v poslední řadě rozdílů v subjektivním prožitku ze sledování seriálů.

5.3.5.1 Sledování audiovizuálních obsahů v televizním vysílání

Z výpovědí respondentů vyplývá, že sledování filmů a seriálů v rámci televizního vysílání bylo běžným způsobem, jak trávit volný čas. I v rámci televizních programů měli diváci široký výběr, vyhledávali proto především kanály, které je samotné zajímaly a nabízely pro ně zajímavý obsah:

„Takže jsem dost koukala i na televizi, sama třeba na Primu COOL nebo Novu Cinema.“
(Respondentka 3)

„A v televizi to byly třeba nějaký detektivky na ČTčku, ty jsem aktivně vyhledával a pravidelně je sledoval v televizi... .. když vezmu v úvahu to, že Simpsonovi nebo Futurama jdou vlastně pořád a občas jsem ve volném čase jen tak zapnul televizi a zrovna tam jedna z těchhle věcí šla.“ (Respondent 6)

Z rozhovorů ale jednoznačně vyplývá, že televizní vysílání nebylo pro diváky ve věku 15 až 25 hlavním způsobem, jak sledovat obsahy, které by chtěli. Jednalo se spíše o nárazovou aktivitu pro vyplnění času nebo trávení času s rodinou. Respondentka 2 uvádí, že sledování televize s rodinou byl běžný způsob, jak trávit společný čas večer: „...tak jsme prostě všichni v osm večer seděli u televize, a koukali jsme na Ordinaci v růžový zahradě.“

„...dřív jsem koukala na seriály v televizi, že jsem přišla každé den ze školy, zapla jsem si

televizi a tam šlo třeba HIMYM nebo Přátelé, a já jsem si hlídala, jak to běželo v televizi. Třeba táta mi pak hledal díly, který jsem nestihla a pouštěla jsem si je zpětně, ale jinak jsem na to vlastně neměla čas.“ (Respondentka 10)

Respondentka 8 poukazuje v rámci sledování televizního vysílání na trend zvyšující se autonomie publika v době, kdy internet začal umožňovat sledování seriálů online: „Pak když už jsem koukala na věci online takhle a nebyla jsem závislá na tom, co zrovna dávají v televizi a mohla jsem si to určovat víc já, tak jsem na tu televizi koukala minimálně. Takže od toho času v obýváku u televize jsem začala trávit čas u notebooku u sebe.“

Televizní vysílání proto začalo u mladých lidí postupně ztrácet na důležitosti. Respondenti ale uvádí, že se i tak na televizní vysílání dívat nepřestali a vysílané programy byly často zdrojem inspirace pro samostatnější sledování seriálů online:

„Většinou jsem viděla nějaký díl v televizi a potom jsem se chtěla na ten seriál podívat na celej.“ (Respondentka 1)

„... to bylo něco, co jsem viděla v televizi, ale byl to nějaký random díl, a chtěla jsem to vidět celý od začátku.“ (Respondentka 2)

„Ale i v televizi, tam jsem si právě třeba vybírala, na co bych mohla koukat online, když jsem třeba viděla nějaký díl, a bavil mě, ale neviděla jsem ty předchozí, tak jsem si to pustila online od začátku.“ (Respondentka 3)

Sledování seriálů v televizním vysílání postupně téměř úplně vystřídalo sledování seriálů online na pirátských stránkách, které byly v ČR k dispozici. Televizní vysílání tak ztratilo pro cílovou skupinu této práce na relevanci.

5.3.5.2 Nelegální kanály pro sledování filmů a seriálů

Respondenti jednotně vypovídají, že už v době, kdy neměli k dispozici streamovací služby, sledovali aktivně seriálovou a filmovou tvorbu mimo televizní vysílání. Nejčastější způsoby, které uvádí, jsou skrze stahování a pirátské stránky, na nichž mohli mediální obsahy najít:

„...třeba tu Teorii a Matku, tak na to jsem měla nějakou stránku, kde to bylo celý. Sice s reklamama, ale aspoň jsem to mohla vidět.“ (Respondentka 1)

„Tam ale bylo možný najít kompletní nějaký seriál, kde byl třeba i s embedovanými

titulkama. Takže bylo možný koukat na nějaký seriály, který třeba šly v produkci amerických televizí a k nám se nedostaly.“ (Respondent 4)

Respondenti, kteří takto využívali pirátské servery pro sledování seriálů online, uváděli jako hlavní motivaci ke sledování především obsah. Nešlo jim o zaplnění volného času, ale přímo o sledování konkrétního titulu, který takto mohli najít s akcentem na dějovou linku daného seriálu nebo filmu. Tento přístup k vyhledávání způsobu, jak sledovat nový titul, který není k dispozici na předplácených platformách, zůstává v případě některých respondentů platný dodnes:

„...už jsem třeba i nějak pirátla seriály, který byly fakt dobrý a nepředplácela jsem si tu službu.“ (Respondentka 9)

„Často když ho třeba ani nenajdu na nějaký platformě, nebo na žádný z těch, který si předplácím, tak se často koukám i na internetu, jestli to někde můžu vidět a jestli to není někde k sehnání. Takže je mi vlastně úplně jedno, kde co je a když se chci na něco podívat, tak si způsob většinou najdu.“ (Respondent 5)

Respondenti také uváděli, že stahování seriálů pro ně byla preferovanější cesta, jak získat možnost sledovat daný seriál. Ať to bylo z důvodu nedostatečné kvality dabingu nebo potřeby mít seriál k dispozici také mimo internetové připojení:

„...nejprve jsem koukala na ty stránky, ale pak jsem si říkala, že to nejde, že ten zážitek z toho je nula. A většinou to ještě bylo česky a já jsem chtěla koukat v angličtině, třeba s českýma titulkama, ale právě ty dabingy mě štvaly. Takže jsem narazila na torrenty a na tom jsem byla docela dlouho, než přišly platformy pak.“ (Respondentka 8)

„Bud' jsem si je stahovala, nebo byly k dispozici někde online, nebo třeba na YouTube byly taky nějaký seriály. Třeba jsem koukala na Survivoru online, ale zase když jsem věděla, že něco budu chtít vidět víckrát a hodilo by se mi to mít ten seriál offline, tak jsem si ho stáhla, třeba Friends.“ (Respondentka 2)

Využívání webových stránek, které v ČR nelegálně distribuovaly seriály, bylo pro generaci ve věku 15 až 25 let běžným způsobem, jak seriály sledovat. Vzhledem k tomu, že oficiální kanály distribuce skrze fyzické nosiče byly značně omezené, konzumenti se uchýlovali k těm neoficiálním až nelegálním zcela běžně.

5.3.5.3 Preference audiovizuálních obsahů před VOD službami

I v době před streamovacími službami byla nelegálně dostupná široká nabídka filmových a seriálových titulů skrze stahování nebo online videotéky. Z výpovědí respondentů vyplývá, že výběr konkrétních titulů, které sledovali, záležel na obdobných faktorech, jako dnes. Mnohem častěji získávali informace o novinkách od přátel.

„Hodně jsem dostával doporučení od přátel, případně existoval český server Edna.cz, kterej v podstatě obsahoval třeba titulky pro ty seriály, jednak rozbory těch dílů, profily postav a tak dál.“ (Respondent 4)

„...furt tam převažovaly ty fanouškovský zájmy. Tam se začaly i tvořit nějaký, co jako trvaj do dnes, jako třeba Marvel a tak, to přišlo třeba v pubertě. Ale jinak jsem furt koukala na internetu, co je novýho a tak, a možná jsem i víc sledovala, co říkaj vrstevníci ve škole.“ (Respondentka 8)

„Potom to taky ale hodně bylo na základě toho, co sledovali kamarádi a spolužáci. To znamenalo, že já chtěl taky být součástí skupiny, která se bavila každé týden o Game of Thrones, takže jsem začal koukat na to.“ (Respondent 5)

„Tam to bylo hodně na doporučení kamarádů, asi úplně nejčastěji. V té době jsem si seriály nijak aktivně nevyhledával, takže to byly hlavně věci, o kterých jsem se nějak doslechl.“ (Respondent 6)

„...to bylo asi hlavně podle žánru. A pak když se o něčem mluvilo nebo to nějak navazovalo na ty superhrdinský filmy a znělo to pro mě zajímavě, tak jsem na to koukla.“ (Respondentka 9)

Mezi respondenty tak stále převládal výběr titulů na základě doporučení známých, popularity v rámci jejich sociálního prostředí nebo na základě aktivního sledování novinek v rámci filmového a seriálového průmyslu.

Respondenti také uvádí, že častěji sledovali filmovou tvorbu. Stažení filmu pro ně často nepředstavovalo technickou obtíž, zatímco stahovat celý seriál bylo komplikovanější:

„Filmy jsem si stahovala, ale seriály ne, to by bylo moc náročný asi. Asi jsem i víc takhle koukala na filmy, protože ty jsem si stahovala častěji a spíš jsem si stáhla film než abych si

pustila seriál.“ (Respondentka 1)

„Používal jsem určitě nějaký pirátský stránky nebo jsem si seriály a filmy i stahoval.“
(Respondent 6)

Respondentka 10 také uvedla, že se výrazně změnil nejen její vkus, ale také její motivace při výběru konkrétních titulů: „Dřív jsem rozhodně koukala víc na filmy, hlavně v kině...
...Dřív jsem možná víc tíhla i k českým filmům nebo artovým a životopisným filmům. To mě zajímalo výrazně dřív než teď, teď už koukám spíš na filmy a seriály, abych vypla. Ale dřív jsem se na ně dívala i proto, abych se něco nového dozvěděla. Ale to už teď nedělám.“
(Respondentka 10)

5.3.5.4 Způsob konzumace audiovizuálních obsahů před VOD službami

Respondenti se ve většině případů shodují, že v době, kdy ještě streamovací platformy neužívali, sledovali seriály výrazně méně. Sledování seriálů v současné chvíli často berou jako jednu ze základních činností, jak trávit svůj volný čas. Oproti tomu bez VOD služeb se museli aktivně rozhodnout, aby svou pozornost věnovali seriálům:

„...možná jsem na ně [seriály] nekoukala tak často sama a třeba jsem spíš hrála počítačový hry. Teď to je fakt už taková běžná aktivita, předtím, než jsem měla Netflix, tak jsem se musela sama vyloženě rozhodnout, že si něco pustím.“ (Respondentka 2)

„Rozhodně to nebylo tak často jako dneska, bylo to třeba jednou, dvakrát týdně,“
(Respondent 6)

„Byla to furt moje záliba, ale měla jsem taky školu třeba, takže jsem se odpoledne a večer musela věnovat i nějaký jako přípravě, nebo jsem se musela učit. Ale teď přijdu z práce a už nemám takhle věci, co bych musela dělat večer, takže mám teďka víc času, kterej můžu věnovat těm seriálům.“ (Respondentka 8)

Pro některé respondenty představovalo sledování seriálů před využíváním streamovacích služeb naopak důležitější činnost, které se věnovali více. S VOD možnostmi sice seriály stále konzumují, ale z různých důvodů už ne tolik, jako dřív:

„Bylo to pro mě důležitější a věnovala jsem tomu mnohem víc času. Jak teď mám práci, tak už se těm seriálům prostě nevěnuju tolik, taky znám mnohem víc lidí, se kterými se chci vídat, a potom už nemám tolik času na to sedět u televize.“ (Respondentka 9)

„Ale to bylo spíš tím, že jsem měl hodně času, kdy jsem bydlel sám daleko od všech a přesně jsem takhle začal sám něco sledovat, protože jsem neměl moc jiných způsobů, jak trávit čas.“ (Respondent 7)

„...zároveň to bylo daleko víc jako hobby. V té době před streamovacíma platformama to bylo mnohem víc hobby, jít do toho příběhu toho seriálu... ..A tam vlastně ten binge-watching taky byl velmi výraznej. Navzdory tomu, že tam chyběly ty softwarový algoritmičké možnosti podsunout další díl, jak to teď dělá Netflix... ..Nicméně předtím šlo o proaktivní přístup, o určitý hlad po seriálech, ten binge-watching byl větší, zároveň to ale nebyly třeba úplně placené služby, takže ta technická kvalita byla výrazně nižší“ (Respondent 4)

Někteří respondenti uváděli, že sledování seriálů pro ně byla sekundární aktivita i v době, kdy ještě VOD služby nevyužívali. Respondent 5 například uvedl: „Bylo to určitě míň, a bylo to třeba když jsem třeba hrál nějakou hru, a když jsem si třeba ještě k tomu volal s kamarádama, tak jsem to nesledoval vůbec... ..Vlastně to nebylo tak, že bych se na to chtěl aktivně koukat, ale bylo to spíš už tedy jako výplň. Stejně jako teď mám nějaký výplňový seriály, který si ale pouštím častěji, tak tehdy to byly výplňový seriály, který jsem si pouštěl občas.“

5.3.5.5 Subjektivní prožitek ze sledování audiovizuálních obsahů

Respondenti se shodují v názoru, že sledování seriálů a filmů na streamovacích platformách je výrazně komfortnější a technicky kvalitnější, než při sledování těchto obsahů na pirátských stránkách nebo skrze stahování. Zároveň se ale shodují v tom, že sledování audiovizuálních už pro ně není tak vzácné a ztrácí některé navazující pozitivní emoce:

„Teď je to vlastně takový víc konsumerský, že to vlastně sleduju hrozně hodně, ale zároveň tím, jak je hodně platforem a všechny mají spoustu seriálů, na který chci koukat, tak vlastně ty seriály střídám v jednom kuse a je to mnohem menší prožitek.“ (Respondent 5)

„...dřív jsem měla radost, že jsem našla stránku, kde jde koukat na HIMYM a nezmrví mi to počítač. Takže už z toho vlastně nemáš takovou radost, když objevíš nějakou hezkejší seriál. I když je to teď mnohem pohodlnější, sledovat seriály a dělám to mnohem častěji kvůli tomu.“ (Respondentka 1)

„Protože to máš pořád dostupný, tak už to není tak... nejseš tak excited z toho. Protože dřív sis to musel najít někde, stáhnout, čekat na to, než se to stáhne, a tak, mnohem víc se na to těšíš. Takže to bylo takový mnohem víc plánovaný, i když to bylo pár kliků.“ (Respondentka 3)

„Předtím, než vůbec byly streamovací platformy, tak nějakěj práh toho jít za tím seriálem a koukat se na něj byl vyšší, a tím pádem to bylo záměrnější, těšil jsem se na to víc, zároveň jsem nad tím strávil víc času a byl jsem třeba i aktivnější fanda.“ (Respondent 4)

„Zároveň to ale přichází o nějaký to čekání a očekávání, který vím, že třeba ve čtvrtek večer mám vyhrazený čas na tu detektivku. A i kdybych měl nějakěj seriál, kterej aktuálně vychází po týdnech, a těšil bych se na něj jako dřív, tak to vlastně už nebude takový, protože vím, že mám hrozně moc dalšího obsahu, na kterej se mezitím můžu kouknout a není tam to čekání.“ (Respondent 6)

„Ale když jsem si to pouštěla sama, tak jsem se cejtila víc svobodnější, že si to jako já vybírám a mám nad tím větší moc. Asi mi tam něco chybí, něco se z toho vytratilo. Tím, že je to hrozně masový a tak. Tak teď už z toho nemám takovou radost.“ (Respondentka 8)

„Já si myslím, že pro mě osobně bylo dřív koukat na filmy nebo seriály vzácnější. Protože to prostě bylo těžší. Bylo těžší vychytat ty seriály, abych nepřišla o žádněj díl, u filmů jsi musel jít do kina nebo počkat, až poběží v televizi a teď mi přijde, že už jsem hrozně rozmazlená... .. Takže mi to je mnohem míň vzácný a zároveň taky přestalo být vzácný jít do kina s partnerem, nebo že si něco pustíte. Že dřív to bylo hezký rande, teď je to takovej default.“ (Respondentka 10)

Několik respondentů také klesající prožitek ze sledování obsahů vnímá vlivem omezené možnosti diskutovat o viděných filmech a seriálech:

„...u netflixových seriálů vlastně, který vycházej všechny díly série najednou, najednou už není moc si o čem povídat nebo co sdílet, když to sjedeš celý najednou.“ (Respondentka 3)

„...ten zážitek je nejlepší, když na ten seriál můžu koukat s někým mi přijde. Protože s ním potom i můžu sdílet co jsme si o tom mysleli a jak se mu to líbilo. Ale to si myslím, že se až tolik nelišilo. Ale myslím, že jak toho zkonsumuju mnohem víc sama a tím pádem ten zážitek není tak silnej jako předtím... .. Takže za mě zmizelo takový to kouzlo diskuze nad tím, který dřív bylo.“ (Respondentka 2)

Někteří respondenti zároveň pozitivně vnímají placení streamovacích služeb a tím přispívání kulturního průmyslu:

„Takže teď s platformama je to mnohem příjemnější a zároveň máš pocit, že aspoň trochu přispíváš do té kulturní branže.“ (Respondentka 9)

„Kdybych to měl srovnat s pirátskýma stránkama versus Netflix, tak v tom výběru seriálu nebyl žádný zásadní rozdíl, jenom teď už se nijak necítím provinile, nebo že bych dělal něco špatného.“ (Respondent 7)

Řada respondentů také uváděla, že jejich prožitek ze sledování filmů a seriálů na streamovacích službách klesl, protože se cítí zahlceni množstvím obsahů, které mají k dispozici:

„Mně přijde, že teď, jak si můžeš vybrat z tolika seriálů, tak se už vlastně ani nedobereš k nějakým dobrým seriálům, který bys viděl, protože si třeba řekneš ‚Jo, tahle náhledovka se mi nelíbí‘ nebo ‚Ten popis nezní až tak zajímavě‘. Přitom ten seriál by byl ve skutečnosti dobrý.“ (Respondentka 1)

„A na druhou stranu po příchodu streamovacích platform tak daleko víc než vyhledávat aktivně, jsem spíš v pozici, kdy toho obsahu je opravdu hodně a musím to filtrovat. Nemám třeba tak aktivní pozornost na ten díl, v podstatě i to, že svým způsobem jsem nasycenější, nebo možná i přesycenější toho obsahu.“ (Respondent 4)

„A já se snažím vyfiltrovat to málo, co mě zajímá a furt to na mě chrlí další a další obsah. Furt mi to pouští další a další díly a doporučuje další seriály, který by se mi mohly líbit, a já to vůbec nepotřebuju. Takže cejtím víc, že ty platformy na mě tlačí, abych tam zůstala co nejdýl.“ (Respondentka 8)

„Často se přichytím s tím, že si něco chci pustit, ale zároveň je to takový ‚Hmm, tohle nechci, tohle nechci‘ a jsem z toho spíš taková otrávená, že nevím na co se podívat. Takže mě to celkově baví asi míň, než dřív.“ (Respondentka 10)

Z odpovědí respondentů vyplývá, že i když je sledování seriálů a filmů před používáním streamovacích platform bavilo a naplňovalo víc, s VOD službami je sledují výrazně víc. Právě časté využívání platform a přesycení často nerelevantním obsahem u respondentů často vyvolává spíše negativní emoce a výběrovou paralýzu při výběru obsahů pro

sledování.

6 Diskuze

Na základě prezentovaných výpovědí je možné formulovat odpovědi na všechny tři výzkumné otázky. V rámci první výzkumné otázky odpovědi jednoznačně prokazují, že využívání streamovacích platforem výrazně ovlivnilo způsob, jakým konzumují filmové a seriálové obsahy a jejich divácké chování.

Nejedná se pouze o radikální navýšení frekvence sledování mediálních obsahů, ale také proměnu výběru těchto obsahů na základě jasných specifikací a změnu návyků navázaných na využívání streamovacích platforem. Samotné streamovací platformy si respondenti nejčastěji vybírají na základě dostupných titulů, které daná služba nabízí. Často toto rozhodování ovlivňují doporučení od blízkých, tlak vrstevníků nebo vztah ke konkrétním titulům, které jsou na platformě k dispozici. Respondenti tak většinou potvrzovali, že streamovací platformy začali využívat kvůli snadné dostupnosti titulů, ke kterým chtěli mít přístup. Výjimku potom představovala platforma Netflix, která pro respondenty představovala první setkání s technologií VOD služeb a začali jí využívat obvykle na základě společenského tlaku a touhy zažít nový způsob konzumace mediálních obsahů. Dalším důležitým zjištěním se stala skutečnost, že respondenti ve většině případů nejsou platicími uživateli VOD platforem nebo alespoň neplatí plnou paušální částku za jejich využívání. Často totiž využívají přístup k platformě placený blízkými z jejich okolí nebo se na předplatné skládají společně. Využívání především dalších platforem s výjimkou té první tak není motivované pouze obsahem, ale také možností přístupu ke streamovaným obsahům za zvýhodněnou cenu či zdarma.

Motivace obsahem je pro některé respondenty natolik důležitá, že se v rámci sledování seriálů neomezují pouze na jednu nebo dvě platformy. Respondenti si často předplácejí nebo využívají streamovacích platforem několik najednou a kterou z nich budou využívat záleží na konkrétním titulu, který chtějí sledovat. Někteří respondenti uvedli, že pokud takto využívají několik služeb najednou, obvykle si vybírají z jim dostupných videoték, tento návyk se ovšem často pojí s respondenty, kteří se necítí být fanoušky seriálů nebo filmů a konzumaci mediálních obsahů sami považují spíše za volnočasovou aktivitu, kterou provádí sami, a hlavně v případech, kdy nemají jiný způsob zabavení. Pro respondenty, které ke sledování motivuje především obsah, ale dostupnost konkrétních

titulů na jimi předplácených platformách není překážkou a kvůli titulům, které chtějí sledovat si předplácejí jiné platformy krátkodobě po dobu sledování daného seriálu, nebo využívají neoficiální a často nelegální distribuční cesty, jako je stahování těchto obsahů na pirátských webových stránkách. Co všechno jsou diváci schopni učinit, aby se k seriálu nebo filmu, který chtějí vidět, dostali, silně závisí na tom, jak často chtějí sledovat nové obsahy a jak ke sledování seriálů přistupovali předtím, než měli k dispozici streamovací služby.

Výzkum také ukázal, že respondenti si pro sledování mediálních obsahů vybírají konkrétní tituly podle jejich vlastní vůle věnovat obsahu pozornost. Většina respondentů uvádí, že nejčastěji sleduje seriály, které nevyžadují příliš mnoho pozornosti a mohou se tak věnovat jiným aktivitám souběžně se sledováním. Jedná se tak často o komediální seriály a sitkomy, které už respondenti dříve viděli a sledují je opakovaně nebo reality show české i zahraniční produkce, které nevyžadují od diváku příliš vysokou míru pozornosti. Seriály takto fungují jako primární i jako sekundární aktivita, kterou respondenti podle svých výpovědí často tráví i hodiny denně. Jestli diváci takto opakovaně sledují své oblíbené seriály nijak nezáleží na tom, jestli vyhledávají i nový obsah, téměř všichni respondenti uvádí, že toto je pro ně nejběžnější způsob, jak streamovací služby využívají.

Pro respondenty je často důležitá také délka jedné epizody. Vzhledem k tomu, že seriály obvykle využívají jako sekundární aktivitu například k jídlu, nebo jako krátký odpočinek, preferují často kratší formáty, ve kterých sledování jednotlivých dílů zabere přibližně 20 až 30 minut. Tato preference vzniká podle výpovědí respondentů proto, že divák musí dávat pozor poměrně krátký časový úsek, a každých přibližně dvacet minut má možnost sledování ukončit. Takové sledování je často spojeno s již zmiňovaným rewatchingem, jenž ještě více snižuje požadavky na divákovu pozornost. Jako motivaci pro tento druh konzumace seriálů respondenti uvádí v první řadě odpočinek a relaxaci, seriály pro ně představují způsob, jak se distancovat od problémů v realitě. Zároveň několik respondentů uvedlo, že seriály si pouští „do pozadí“ aby omezili pocit samoty. Sledování seriálů, které dobře znají jim umožňuje navozovat pocit společnosti svých známých a simulovat mezilidské vztahy, kdy se divák vžívá do role jednoho z hlavních postav.

Pokud respondenti uvádí opakované sledování svých oblíbených seriálů jako hlavní způsob využívání VOD platform, můžeme z toho vyvozovat, že dostupnost nejoblíbenějších titulů, jako jsou například Přátelé, Jak jsem poznal vaši matku, Teorie Velkého třesku nebo

Brooklyn 99, poskytuje konkrétním platformám výraznou konkurenční výhodu.

Z výzkumu také jasně vyplývá, že respondenti konzumují výrazně více seriálových obsahů nežli filmových. Častým důvodem, který respondenti uváděli, je časová doba, kterou stráví sledováním seriálu. Mají potřebu konzumovat mediální obsah, v nejčastějším případě obsah, který dobře znají, a seriály k tomuto účelu slouží mnohem lépe než filmy. Seriálové formáty mnohdy zaberou desítky hodin, než divák zhlédne daný titul od začátku do konce, a diváci tak nejsou příliš často vystaveni před rozhodnutí, co budou sledovat. Místo toho, aby se vystavili výběrové paralýze nebo sledovali seriál, který se jim nelíbí, proto raději volí variantu opětovného sledování známých obsahů. Seriálovou tvorbu nad filmovou respondenti ale preferují i v rámci nových obsahů, především kvůli možnosti detailněji rozpracovat děj, vývoj postav i kontext samotných seriálů.

Dále ze získaných poznatků vyplývá, že jejich sociální prostředí má podstatný vliv na jejich divácké návyky. Někteří respondenti uvádí, že běžně sledují seriály a filmy s dalšími osobami, často se jedná ale o partnery nebo spolubydlící respondentů, se kterými tráví svůj volný čas. Z výpovědí ale vyplývá, že sledování seriálů je běžnou aktivitou, kterou společně dělají, ať už jako primární činnost nebo jako sekundární činnost. Zajímavým poznatkem, který ze získaných dat vyplývá, je preference rozdílných formátů na základě společnosti, kterou respondenti během sledování mají. V případě, že jsou respondenti zvyklí sledovat seriály spíše sami, budou sledovat ve společnosti radši film než seriál. Jako důvody uvádí rozdílné vkusy všech zúčastněných a potřebu znalosti kontextu v rámci děje seriálů. Pokud všichni zúčastnění neviděli stejný počet epizod daného seriálu, preferují respondenti sledování filmů v takové míře, že při rozhodování, co bude skupina sledovat, už seriály ani nenavrhují. Samotné rozhodování o výběru sledovaného titulu respondenti vnímají jako komplikovanější a důležitější než při výběru sledovaného titulu o samotě. Toto rozhodování může navozovat zúčastněným stranám negativní emoce nebo způsobovat rozhodovací paralýzu.

Sdílení zážitků ze sledování mediálních obsahů je pro řadu respondentů významným aspektem, který pozitivně ovlivňuje celý jejich zážitek. V tomto ohledu můžeme pozorovat výrazný vliv streamovacích platforem, ať už pozitivní nebo negativní. Důležitý je především způsob, jakým daná platforma zveřejňuje své obsahy – v případě Netflixu a dalších služeb, které své obsahy zveřejňují najednou, respondenti vykazují potřebu zhlédnout nově zveřejněné obsahy co nejdříve, aby o nich mohli diskutovat se svými

vrstevníky. Zároveň několik respondentů uvedlo, že vzhledem k omezeným časovým možnostem nemohou oni sami nebo jejich vrstevníci seriály sledovat hned po zveřejnění, a proto se raději v rámci rozhovorů diskuzím o seriálech záměrně vyhýbají, aby nedošlo z jedné nebo druhé strany k vyjádření děje seriálu. Podobně opatrní ohledně spoilerů jsou respondenti také na sociálních sítích.

Z výpovědí vyplývá, že je využívají často a pohybují se v sociálních kruzích, které nové seriály diskutují. Pokud proto novou epizodu ještě neviděli, sociálním sítím se raději vyhýbají. Způsob jednorázové publikace obsahů proto své diváky do jisté míry omezuje. Zároveň respondenti evidují pokles prožitku ve chvíli, kdy nemohou své zážitky ze sledování seriálů sdílet s někým dalším, což opět silně ovlivňuje jednorázový způsob publikace nových seriálů.

Pozitivní vliv na prožitek ze sledování seriálů a návazné diskuze mezi sledujícími má zveřejňování jednoho dílu za týden, tento postup publikování volí například platformy HBO Max nebo Disney+. Seriály se díky tomu stávají společenským tématem mezi jeho sledujícími na delší časové období a dává také divákům dostatek prostoru pro diskuze o jejich názorech a pocitech z jednotlivých epizod. Služby tak zároveň podstatně limitují uživatele, kteří si chtějí službu předplatit pouze na krátké období, v němž zhlédnou konkrétní seriál a následně si službu odhlásí. Řada respondentů uvedla, že je to pro ně běžnou praxí u platform, které nabízí kompletní seriál, který by chtěli vidět.

Ze získaných dat také vyplývá, že streamovací služby výrazně ovlivnily fanouškovské chování diváků. Zaprvé je možné chování v rámci fandom komunity posuzovat z hlediska již zmíněného opakovaného sledování seriálů, fanoušci konkrétních sitkomových titulů jsou ochotni si předplácet streamovací službu právě kvůli dostupnosti jejich oblíbeného titulu a případných spin-offů. Zadruhé se může jednat o fanouškovství filmových a seriálových franšíz, což na základě dostupných dat můžeme pozorovat především u platformy Disney+, která nabízí předplatitelům dvě silné franšízy s loajální fanouškovskou základnou – Star Wars a Marvel Cinematic Universe. Tituly z těchto dvou franšíz jsou několik posledních let vlajkovými loďmi platformy a členové daných fandomů to vnímají jako hlavní přednost Disney+ a důvod jejich předplatného.

Z dat výzkumu vyplývá, že respondenti často věnují nízkou míru pozornosti při sledování mediálních obsahů. Vzhledem k častému rewatchování známých titulů si respondenti zvykli nevěnovat obrazovce při sledování mediálních obsahů příliš velkou pozornost, a i

když se jí věnují, často zároveň provádí další aktivity, jako například sledování sociálních sítí, komunikaci přes textové zprávy s někým dalším nebo konzumaci jídla. Z dat vyplývá, že většina respondentů má sledování seriálů s jídlem spojené a stalo se pro ně pravidlem. Míra pozornosti se ale mírně zvyšuje v případě, že divák sleduje nový obsah, se kterým není seznámen.

V rámci výzkumu respondenti neuváděli, že by sledovali seriály a filmy na jiných přístrojích, než na televizi nebo na počítači. Přestože z předchozích výzkumů zabývajících se touto tematikou vyplývá, že uživatelé streamovacích služeb využívají ke sledování také mobilní zařízení a tablety, respondenti tohoto výzkumu tuto možnost nevyužívají.

Výzkum také prokázal převážně pozitivní vztah respondentů k binge-watchingu. Respondenti sledují seriálové obsahy formou binge-watchingu běžně a je spíše vzácností, když zhlédnou pouze jednu epizodu seriálu a potom sledování opustí. Zároveň ale respondenti uvádí, že binge-watchují především známé obsahy, které už někdy viděli a sledování prokládají například dalšími aktivitami. U binge-watchingu zároveň relaxují, protože známému obsahu nemusí věnovat tolik pozornosti. Ke sledování více epizod seriálu v řadě ale dochází u respondentů i nezáměrně, kdy se nedokážou od daného seriálu odpoutat, což může vést i k narušování jejich denního programu nebo narušování spánkového režimu.

Co se týče binge-watchingu nových obsahů, respondenti nebyli jednotní – většina respondentů uváděla, že nové seriály nesledují formou binge-watchingu. Sledování nových obsahů je pro ně totiž náročné na udržení pozornosti a sledovat několik epizod, každou po 40 a více minutách, je příliš namáhavé. Někteří respondenti ale uvedli, že jsou schopni konzumovat formou binge-watchingu i nové obsahy, ovšem pouze v případě, že jsou obsahům schopni věnovat pozornost, sledování potom nefunguje jako odpočinek. Obsahy si proto často aktivně rozdělují do více celků po několika dílech. Respondenti dále uváděli, že jejich návyky binge-watchingu podstatně ovlivňují funkcionality streamovacích platforem, které zapínají novou epizodu hned po dokončení té předchozí automaticky. Respondenti se nijak nevyjadřovali ke sledování seriálů v jiném pořadí, než jak byly vytvořeny. Z výpovědí naopak vyplývá, že seriály sledují postupně a jednotlivé epizody v rámci celku nepřeskakují.

Z výzkumu vyplývá, že před využíváním streamovacích služeb respondenti aktivněji sledovali televizní vysílání a zaměřovali se v něm na konkrétní pořady a tituly, které chtěli

sledovat. Často v rámci televizního vysílání také hledali nové obsahy, které by chtěli sledovat. Aktivní sledování televizního vysílání ale bylo brzy u všech respondentů vystřídáno využíváním pirátských webových stránek, které nabízely podobné služby jako streamovací platformy, ale zdarma. Diváci na nich mohli snadno a zdarma najít seriálové a filmové tituly, které chtěli sledovat.

Na nelegálních webových stránkách nabízejících mediální obsahy takto respondenti běžně sledovali seriály, především potom sitcomy, ke kterým jiným způsobem neměli přístup, protože se obvykle jednalo o tituly zahraniční produkce. Dalším způsobem, který respondenti před dobou streamovacích služeb využívali, bylo stahování z neoficiálních distribučních kanálů, jako byl například server Ulož.to. Stahování využívali respondenti také pro seriály, ale jednalo se už o seriály, které chtěli například sledovat opakovaně nebo v situacích, kdy neměli připojení k internetu. Primární cestou stále byly pirátské webové stránky se seriály dostupnými online.

Z výzkumu vyplývá, že výběr titulů před začátkem využívání streamovacích služeb se u respondentů převážně shodoval se současným výběrem. Zásadní rozdíl byl ve formátu titulů – respondenti byli zvyklí na konzumaci filmů, které si sami vybrali a stáhli, u seriálů naopak preferovali online sledování. Tento záměrný výběr ale častěji směřoval právě ke sledování filmů. Oproti tomu respondenti vypovídali, že s pomocí streamovacích platform sledují spíše seriály než filmy a filmy sledují méně než před využíváním VOD služeb. Zároveň z výpovědí vychází, že respondenti mnohem více získávali nová doporučení na filmy a seriály od svých známých.

Aktivní rozhodování sledovat filmové nebo seriálové obsahy, které museli diváci před každým sledováním učinit, před využíváním streamovacích platform vedlo k výrazně kratšímu a méně častému sledování seriálů. Složitější přístup k seriálům diváky spíše motivoval k aktivnímu sledování, respondenti proto obvykle nesledovali seriály pouze jako sekundární činnost, jako to dělají s VOD službami.

Výzkum prokázal, že přestože většina respondentů dnes sleduje seriály výrazně víc než před využíváním streamovacích služeb, nemají ze sledování takový prožitek. Z této aktivity se pro ně stalo jakési základní nastavení trávení volného času ve chvíli, kdy si chtějí odpočinout, nepřináší jim ale takovou radost, jako když se sami rozhodli sledovat seriál, který si sami stáhli, nebo vyhledali online. Řada respondentů zároveň vyjádřila přehlcení mediálními obsahy, které v důsledku vede k nechuti si vybírat nové obsahy a

sledování několika stejných titulů stále dokola.

Práce přinesla nové poznatky v oblasti diváckého chování při využívání streamovacích platforem v České republice. Z výsledků výzkumu lze usuzovat, že vzorce diváckého chování se během posledních 6 let, kdy jsou na českém trhu streamovací služby dostupné, výrazně proměnilo, především vlivem VOD služeb. V budoucnu by bylo vhodné realizovat obdobný výzkum s větším vzorkem uživatelů streamovacích platforem, který by nezahrnoval pouze mladou generaci ve věku 20 až 30 let, ale obsáhl i mladší a starší uživatele. Obzvláště pohled respondentů ve věku 30 až 40 let by mohl přinést nové poznatky, protože vzorce svého diváckého chování z doby před využíváním VOD služeb si do určité míry přejímá každý divák, na rozdíl od mladší věkové skupiny by zde nemusel dominovat rewatching sitcomů, ale mohly by se vyjevit jiné vzorce chování společné pro stejnou věkovou skupinu.

Vhodné by také bylo rozšířit výzkum o data získaná jinými metodami, například ohniskovými skupinami, případně rozvinutím o širší základní vzorek a zaměřením se na potvrzování hypotéz založených na kvalitativní části výzkumu. Ohniskové skupiny by mohly nabídnout výzkumu ještě hlubší vhled do vzorců chování diváků skrze podněcování diskuze z jiných směrů nežli pouze ze strany výzkumníka.

6.1 Limitace výzkumu

Přestože výzkum poskytl odpovědi na všechny své výzkumné otázky, měl zároveň určité limitace, které by bylo vhodné zohlednit při konstruování dalších podobných výzkumů. První limitace se týká velikosti vzorku. Přestože vzorek 10 respondentů byl dostatečným vzorkem pro tematickou saturaci výzkumu, práce s respondenty v rámci jiných demografických skupin by mohla přinést další rozšiřující data, která by poskytla hlubší vhled do problematiky. Zároveň je v rámci limitací nutné zohlednit některé vlastnosti kvalitativního výzkumu, například jeho reliabilitu.

Další limitace výzkumu spočívá ve výběru respondentů. Účelový výběr, který byl v rámci výzkumu využit, sice poskytl rozsáhlý datový soubor, zároveň by ale potenciálně mohl vést ke zkreslení výsledků. V následujících obdobných výzkumech by bylo vhodné využít výběr náhodný, kterým by byla zajištěna vyšší míra diverzity v rámci základního souboru respondentů. Výzkumu se účastnili především uživatelé streamovacích platforem z větších měst a chybí respondenti z jiných oblastí. Limitující byla také vybraná věková skupina,

kteřá přestože vřpovídá o často shodných vzorcích diváckého chování této věkové skupiny, neposkytuje žádná data ohledně chování jiných věkových skupin na streamovacích platformách.

Za limitaci dále lze považovat také komparace diváckého chování respondentů v době provádění výzkumu a jejich diváckého chování před 5 až 7 lety. Data získaná retrospektivně a s časovým odstupem by bylo mnohem vhodnější sbírat v daném období, aby nebyla vystavena možnosti zkreslení. V rámci výzkumu respondenti uváděli informace pravdivě, je však možné, že se zaměřovali na konkrétní vzorce chování a na další si nemuseli vzpomenout.

Další limitací týkající se VOD služeb jsou měnící se funkcionality i videotéky jednotlivých platforem. Především Netflix, ale i další služby, výrazně mění nabídku streamovaných titulů, na základě, kterých respondenti rozhodují, kterou službu využívají. Data získaná v období průběhu výzkumu jsou sice platná i z dlouhodobého hlediska, změny v rámci videoték ale můžou v průběhu následujících let měnit chování respondentů.

Závěr

Cílem této práce bylo analyzovat a popsat divácké chování uživatelů streamovacích platforem a vliv těchto platforem na vzorce chování publik se zaměřením na seriálové obsahy.

V teoretické části byly představeny dominantní streamovací platformy dostupné v České republice. Došlo zde k popisu jejich specifik, primárních nabízených titulů i jejich historického vývoje. Dále byly v teoretické části popsány základní specifika současné seriálové tvorby i podmínky vzniku těchto specifik. Následně byly představeny základní aspekty ovlivňující divácké chování v současnosti a nejdůležitější trendy v rámci chování publik VOD služeb.

Praktická část se skládá z definice výzkumných otázek a popisu metodologických postupů použitých při výzkumu. V této části je také představen vzorek respondentů a zdůvodněn jejich výběr, metoda sběru dat a metoda analýzy dat. Dále jsou prezentovány a interpretovány výsledky výzkumu.

Výzkum ukázal, že divácké návyky respondentů jsou výrazně ovlivněny přístupem ke streamovacím službám a do vysoké míry tyto služby definují způsob, jak jejich uživatelé tráví svůj volný čas. Z výzkumu je patrné, že neustálý přístup k oblíbeným seriálům respondenty navazuje k jednoduchému způsobu trávení času s nízkou potřebou udržovat svou pozornost. Často tak opakovaně sledují své oblíbené seriály především kratších formátů na úkor sledování nových dostupných obsahů s vyšší mírou zapojení pozornosti či jiného způsobu trávení volného času. Tento trend výrazně ovlivňuje také pokles sledování filmových obsahů na úkor seriálových. Výzkum také prokázal významnou roli socializace v rámci diváckého chování u všech respondentů. Sociální prostředí je pro respondenty aspektem zvyšujícím míru prožitku, tak i motivací sledovat konkrétní obsahy. Z výzkumu je patrné, že streamovací platformy silně ovlivňují způsob konzumace seriálů a filmů, a to jak v kvantitě a frekvenci sledování, tak formě.

Z výzkumu vyplývá, že respondenti tráví výrazně více svého volného času sledováním seriálů díky možnosti jednoduchého přístupu, který jim poskytují streamovací platformy. Nejvýraznějšími trendy, které tyto platformy způsobily jsou binge-watching a rewatching seriálových obsahů. Přestože tyto trendy existovaly v mnohem menší míře už před vznikem streamovacích služeb, VOD formát z nich učinil primární způsob konzumace

seriálových obsahů pro skupinu ve věku 20 až 30 let.

Bylo by vhodné zaměřit budoucí výzkum na další věkové kategorie pro ověření, zda rewatching v takové míře provozují i jiné generace, případně zopakovat obdobný výzkum s odstupem času pro zaznamenání a analýzu změn v rámci vzorců diváckého chování.

Summary

The aim of this thesis was to analyse and describe the viewing behaviour of users of streaming platforms and the influence of these platforms on audience behaviour patterns, with a focus on serial content.

In the theoretical part, the dominant streaming platforms available in the Czech Republic were introduced. Their specifics, primary titles offered and their historical development were described. Furthermore, the theoretical part described the basic specifics of contemporary series production and the conditions of the emergence of these specifics. Subsequently, the basic aspects influencing the audience behaviour at present and the most important trends in the behaviour of the VOD service audience were presented.

The practical part consists of a definition of the research questions and a description of the methodological procedures used in the research. This part also presents the sample of respondents and justifies their selection, the method of data collection and the method of data analysis. Furthermore, the research results are presented and interpreted.

The research has shown that respondents' viewing habits are strongly influenced by their access to streaming services and to a high extent these services define the way their users spend their leisure time. The research shows that constant access to popular series encourages respondents to spend their time in a simple way with little need to maintain their attention. Thus, they often repeatedly watch their favourite series, mainly of shorter formats, at the expense of watching new available content with a higher level of attentional engagement or other leisure activities. This trend is also strongly influenced by the decline in watching film content at the expense of series content. The research also showed the significant role of socialisation in viewing behaviour for all respondents. The social environment is an aspect that increases the level of experience for respondents as well as a motivation to watch specific content. The research shows that streaming platforms strongly influence the way series and films are consumed, both in terms of quantity and frequency

of viewing, as well as form.

The research shows that respondents spend significantly more of their free time watching series due to the ease of access provided by streaming platforms. The most significant trends that these platforms have caused are binge-watching and rewatching of series content. Although these trends existed to a much lesser extent before the emergence of streaming services, the VOD format has made them the primary way of consuming serial content for the 20 to 30 year old age group.

It would be worthwhile to focus future research on other age groups to see if rewatching is practiced to such an extent by other generations, or to repeat similar research over time to record and analyse changes in viewing behaviour patterns.

Seznam zdrojů

AKASS, K. & MCCABE, J. (2018). *HBO and the Aristocracy of Contemporary TV Culture: affiliations and legitimatising television culture, post-2007*. *Mise au point*, 10(10). Dostupné z: <https://doi.org/10.4000/map.2472>

ANG, I. (1982). *Watching Dallas: Soap Opera and the Melodramatic Imagination*. Routledge. Dostupné z: <https://doi.org/10.4324/9781315002477>

Audiovizuální mediální služby na vyžádání. In: rrtv.gov.cz [online]. 2023 [cit. 2023-10-18]. Dostupné z: <https://rrtv.gov.cz/cz/static/o-rade/otazky-a-odpovedi/audiovizualni-medialni-sluzby.htm>

BRAUN, V., & CLARKE, V. (2019). *Successful qualitative research: A practical guide for beginners*. SAGE Publications Ltd. ISBN 9781847875822.

BURROUGHS, B. (2018). *House of Netflix: Streaming media and digital lore*. *The International Journal of Media and Culture*, 17(1):1-17. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/15405702.2017.1343948>

CLARKE, M. J. (2009). *Lost and Mastermind Narration*. *Television & New Media*, 11(2). Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/1527476409344435>

DAMICO, A. M. & QUAY, S. E. (2016). *21st-Century TV Dramas: Exploring the New Golden Age*. Bloomsbury Academic. ISBN 1440833443.

Disney+ Launches Today—and a New Era of Disney Entertainment Begins. In: thewaltdisneycompany.com [online]. 2019 [cit. 2023-10-19]. Dostupné z: <https://thewaltdisneycompany.com/disney-launches-today-and-a-new-era-of-disney-entertainment-begins/>

DOBROW, J. R. (1990). *Social and Cultural Aspects of VCR Use*. Routledge. ISBN 9780203052327. Dostupné z: <https://doi.org/10.4324/9780203052327>

FIALA, J. (2012). *Nelegálně distribuované video z hlediska mediální etnografie*. *Mediální studia*, 6(1):60-75. ISSN 1801-9978.

- FLAYELLE, M. & MAURAGE, P. (2020). *Binge-Watching: What Do we Know So Far? A First Systematic Review of the Evidence*. *Current Addiction Reports*, 7:44-60.
- HALLINAN, B. & STRIPHAS, T. (2014). *Recommended for you: The Netflix Prize and the production of algorithmic culture*. *New Media & Society*, 18(1):117-137. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/1461444814538646>
- HENDL, J. (2008). *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. 4. rozšířené vydání. Portál. ISBN 978-80-262-0982-9.
- HOBSON, D., 2007. *Housewives and the mass media*. In *CCCS Selected Working Papers: 103-112*. Routledge.
- How and When Did Netflix Start? A Brief History of the Company. In: makeuseof.com [online]. 2023 [cit. 2023-10-18]. Dostupné z: <https://www.makeuseof.com/how-when-netflix-start-brief-company-history/>
- JOHNSON, B. K. & ROSENBAUM, J. E. (2017). *(Don't) Tell Me How It Ends: Spoilers, Enjoyment, and Involvement in Television and Film*. *Media Psychology*, 21(4):582-612. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/15213269.2017.1338964>
- KATZ, E., BLUMBER, J. G. & GUREVITCH, M. (1973). *Uses and Gratifications Research*. *The Public Opinion Quarterly*, 37(4):509-523. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/2747854>
- KOZINETS, R. V. (2001). *Utopian Enterprise: Articulating the Meanings of Star Trek's Culture of Consumption*. *Journal of Consumer Research*, 28(1):67-88. Dostupné z: <https://doi.org/10.1086/321948>
- LAPAN, S. D., QUARTAROLI, M. T. & RIEMER, F. J. (2011). *Qualitative Research: An Introduction to Methods and Designs*. Jossey-Bass. ISBN 9781118118856.
- LAVERY, D. (1995). *Full of Secrets: Critical Approaches to Twin Peaks*. Wayne State University Press. ISBN 0814325068.
- LEA, W. (1994). *Video on Demand: Research Paper 94/68*. House of Commons Library.
- LUSIN, C. & HAEKEL, R. (2019). *Community, Seriality, and the State of the Nation: British and Irish Television Series in the 21st Century*. Narr Francke Attempto Verlag.

ISBN 3823392492.

MARLING, K. A. (1994). *As seen on TV: The Visual Culture of Everyday Life in the 1950s*. Harvard University Press. ISBN 0674048830.

MATRIX, S. (2014). *The Netflix Effect: Teens, Binge Watching, and On-Demand Digital Media Trends*. *Jeunesse Young People Texts Cultures*, 6(1):119-138.

MATTELART, T. (2009). *Audio-visual piracy: towards a study of the underground networks of cultural globalization*. *Global Media and Communication*, 5(3):308-326.

MCQUAIL, D. (1997). *Audience Analysis*. SAGE Publications, Inc. Dostupné z: <https://doi.org/10.4135/9781452233406>

MCQUAIL, D. (2010). *McQuail's mass communication theory*. SAGE Publications, Inc. ISBN 1446244024.

NAPOLI, P. (2010). *Audience Evolution: New Technologies and the Transformation of Media Audiences*. Columbia University Press. ISBN 9780231520942.

NELSON, R. (2007). *State of play: Contemporary 'high-end' TV drama*. Manchester University Press. ISBN 0719073111.

Netflix Originals Now Make Up 55% of US Library. In: [whats-on-netflix.com](https://www.whats-on-netflix.com/news/netflix-originals-now-make-up-55-of-us-library/#:~:text=How%20many%20titles%20are%20on,as%20Netflix%20celebrated%20just%20recently) [online]. 2023 [cit. 2023-10-18]. Dostupné z: <https://www.whats-on-netflix.com/news/netflix-originals-now-make-up-55-of-us-library/#:~:text=How%20many%20titles%20are%20on,as%20Netflix%20celebrated%20just%20recently>

NEWMAN, M. Z. & LEVINE, E. (2012). *Legitimizing Television: Media Convergence and Cultural Status*. Routledge. ISBN 9780415880268.

Number of Disney Plus subscribers worldwide from 1st quarter 2020 to 4th quarter 2023. In: [statista.com](https://www.statista.com/statistics/1095372/disney-plus-number-of-subscribers-us/#:~:text=Quarterly%20Disney%2B%20subscribers%20count%20worldwide%202020%2D2023&text=In%20the%20third%20quarter%20of,November%202019%20to%20146.7%20million) [online]. 2023 [cit. 2023-10-19]. Dostupné z: <https://www.statista.com/statistics/1095372/disney-plus-number-of-subscribers-us/#:~:text=Quarterly%20Disney%2B%20subscribers%20count%20worldwide%202020%2D2023&text=In%20the%20third%20quarter%20of,November%202019%20to%20146.7%20million>

Number of Netflix paid subscribers worldwide from 1st quarter 2013 to 3rd quarter 2023.
In: statista.com [online]. 2023 [cit. 2023-10-19]. Dostupné z:
<https://www.statista.com/statistics/250934/quarterly-number-of-netflix-streaming-subscribers-worldwide/>

PATTON, M. Q. (2014). *Qualitative research & evaluation methods: Integrating theory and practice*. Čtvrté vydání. SAGE Publications, Inc. ISBN 9781412972123. Dostupné z:
<https://doi.org/10.1016/bs.aesp.2016.02.002>

POSTMAN, N. (1987). *Amusing Ourselves to Death*. Methuen Publishing Ltd. ISBN 0413404404.

REIFOVÁ, I. (2015). *A study in the history of meaning-making: Watching socialist television serials in the former Czechoslovakia*. *European Journal of Communication*, 30(1):79-94. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0267323114565744>

REICHEL, J. (2009). *Kapitoly metodologie sociálních výzkumů*. Grada Publishing. ISBN 978-80-247-3006-6.

ROBINSON, J. P. (1969). *Television and Leisure Time: Yesterday, Today, and (maybe) Tomorrow*. *Public Opinion Quarterly*, 33(2):210-222. Dostupné z:
<https://doi.org/10.1086/267692>

RUBENKING, B. & BRACKEN, CH. C. (2020). *Binge Watching: Motivations and Implications of Our Changing Viewing Behaviors*. Peter Lang Inc. ISBN 978-1433161902.

SPARROW, A. (2007). *Film and television distribution and the Internet: a legal guide for the media industry*, Aldershot: Gower. ISBN 978-0-566-08736-3.

STANKOVIĆ, M. (2018). *TV Series or Not?* *Časopis za studije umetnosti*, 17:1-13.

STOLE, I. (2010). *Televised Consumption: Women, Advertisers and the Early Daytime Television Industry*. *Consumption Markets & Culture* 6(1):65-80. Dostupné z:
<https://doi.org/10.1080/10253860302700>

STRAUSS, A. L. & CORBINOVÁ, J. (1999). *Základy kvalitativního výzkumu: postupy a techniky metody zakotvené teorie*. Sdružení podané ruce. ISBN 9788085834604.

THOMPSON, R. (1997). *Television's Second Golden Age: From Hill Street Blues to ER*,

Syracuse University Press.

TRYON, C. (2013). *On-Demand Culture: Digital Delivery and the Future of Movies*, Rutgers University Press.

TV and Media 2015: The empowered TV and media consumer's influence. Ericson.com [online]. 2015 [cit. 2023-11-25]. Dostupné z: <https://www.ericsson.com/assets/local/news/2015/9/ericsson-consumerlab-tv-media-2015.pdf>

Ulož.to, jak ho známe, končí. Čelilo žalobám, nabízelo i divadelní hry. In: seznamzpravy.cz [online]. 2023 [cit. 2023-12-8]. Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/ekonomika-finance-uloz-to-jak-ho-zname-konci-celilo-zalobam-nabizelo-i-divadelni-hry-240547>

YALKIN, C. (2019). *TV series: marketplace icon*. Consumption Markets & Culture, 24(2):217-224. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/10253866.2019.1669569>

SCHVÁLENO

16.9.22
Kuf

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK

Teze MAGISTERSKÉ diplomové práce**TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:****Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta:**

Procházka Jiří

Razítko podatelny:**Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta:**

2021

Fakultní e-mail diplomantky/diplomanta:

32925231@fsv.cuni.cz

Studijní program/forma studia:

Mediální studia/prezenční

Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd		
Došlo dne:	15-09-2022	-1-
Čj:	356	Příloh:
Přiděleno:		

Název práce v češtině:

Binge-watching jako kulturní milník: změny diváckého chování v době streamování

Název práce v angličtině:

Binge-watching as a cultural milestone: changes in audience behavior in the era of streaming

Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2022/2023)(diplomovou práci je možné obhajovat nejdříve šest měsíců od schválení tezi)**LS 2022/2023****Charakteristika tématu a jeho dosavadní zpracování** (max. 1800 znaků):

Tématem diplomové práce budou změny chování při konzumaci seriálového obsahu během a po rozšíření streamovacích platforem, jako jsou služby Netflix, HBO GO, Amazon Prime Video nebo Disney PLUS v České republice. Sledování seriálů na těchto platformách se stalo výraznou součástí trávení volného času napříč sociálními skupinami, a spolu s tím se také objevil fenomén takzvaného binge-watchingu, tedy konzumace velkého celku v rámci seriálu, například celé série. Oproti původní konzumaci seriálového obsahu v televizním vysílání tak došlo k razantním změnám jak v rámci chování diváků, tak v rámci obsahu samotných seriálů, které jsou již často pro jednorázovou a časově náročnou konzumaci uzpůsobeny. Cílem této práce bude podrobně prozkoumat, jak na diváky působí tyto změny v distribuci seriálů, jestli a jak se tyto efekty reflektují na jejich mediálním konzumním chování a jaké mohou být případné budoucí trendy, kterými se chování diváků dále bude řídit. Dalším důležitým cílem práce bude pozorovat, zda ustupuje sledování filmové tvorby na úkor seriálové v rámci VOD distribuce. Fenomémem binge-watchingu se dosud zabývalo množství odborných textů a článků v sociologické a mediální sféře, např. *Is this TVIV? On Netflix, TVIII and binge-watching* (Jenner, 2016), *Understanding the Phenomenon of Binge-Watching—A Systematic Review* (Starosta & Izidorczyk, 2020) nebo *Binge-Watching: What Do we Know So Far?* (Flayelle, 2020). Přesto však zůstává divácké chování v rámci sledování streamovacích platforem relativně novým tématem, které vyžaduje další zkoumání.

Předpokládaný cíl práce, případně formulace problému, výzkumné otázky nebo hypotézy (max. 1800 znaků):

Předpokládaným cílem práce bude zjištění, jak se spolu s technologickým vývojem distribuce seriálové tvorby mění konzumní chování publika v rámci sledování seriálů. Jaké dopady má jednorázová distribuce seriálů na divácké návyky konzumentů a jak se případně mění jejich trávení volného času? Jak se mění divácké chování vzhledem ke sledování televizního vysílání? Jak se proměnil samotný sledovaný obsah pro diváky? Podle jakých kritérií si diváci vybírají, jaké platformy nebo jaké seriály budou sledovat a proč? Převažuje sledování seriálové tvorby nad tvorbou filmovou, a pokud ano, proč? Jaké seriálové formáty diváci upřednostňují a proč?

Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu):

Úvod – vymezení tématu práce a uvedení do problematiky

Teoretická část výzkumu

1 Streamovací platformy

1.1 Historie streamovacích platforem

- 1.2 Současné fungování streamovacích platforem
- 2 Seriálová tvorba
 - 2.1 Historie seriálů
 - 2.2 Současné distribuční systémy seriálů
 - 2.3 Ústup popularity filmů
- 3 Trendy diváckého chování
 - 3.1 Sledování seriálů v televizním vysílání
 - 3.2 Sledování seriálů na streamovacích platformách
 - 3.3 Sledování filmové tvorby
 - 3.4 Fenomén binge-watchingu

Praktická část výzkumu

- 4 Polostrukturované hloubkové rozhovory a jejich aplikace ve výzkumu
 - 4.1 Divácké návyky u streamovacích platforem
 - 4.2 Divácké návyky u televizního vysílání
 - 4.3 Vnímání rozdílů mezi seriálovou a filmovou tvorbou v rámci přednostní konzumace
 - 4.4 Výsledky a východiska výzkumu
 - 4.4 Diskuse

Závěr – výsledky výzkumu

Vymezení podkladového materiálu (např. titul periodika a analyzované období):

Jako podkladový materiál budou sloužit především data získaná skrze kvalitativní dotazování. Vzorek se bude skládat alespoň z 15 respondentů s rovnoměrným zastoupením napříč demografickými skupinami.

Výběr vzorku bude účelový, bude se tedy jednat o výběr záměrný. Podmínkou pro respondenty bude pravidelné užívání streamovacích platforem pro konzumaci seriálů nebo filmů, aby bylo možné vést skutečně hloubkové rozhovory.

Dalším kritériem při výběru respondentů bude také jejich věk – předběžně jsem určil věkovou hranici od 15 do 60 let s ohledem na možnost trávení volného času libovolně, ovšem v rámci zajištění co největší diverzity vzorku je žádoucí se pokusit shromáždit generačně pestrý vzorek.

Metody (techniky) zpracování materiálu:

Jedná se o kvalitativní výzkum, při němž budou využívány metody polostrukturovaných hloubkových rozhovorů s pokud možno co nejširším a nejrozmanitějším vzorkem uživatelů streamovacích platforem. V teoretické části budu čerpat z již provedených výzkumů a další literatury viz níže.

Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a metodě jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2–5 řádků):

JENNER, Mareike. *Binge-watching and contemporary television studies*. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2021 - 2021, 1 online resource (297 pages). ISBN 1-3995-0909-8.

- Kniha představuje souhrn základních teoretických znalostí v rámci tématu konzumace seriálových obsahů a diváckého chování.

PHALEN, Patricia F. a Richard V. DUCEY. *Audience Behavior in the Multi-Screen "Video-Verse."* *International journal on media management* (Saint Gall, Switzerland) [online]. Philadelphia: Taylor & Francis Group, 2012, 14(2), 141-156.

- Publikace se zaměřuje na divácké chování v postmoderní digitální době, kdy mají publika k dispozici širokou škálu možných způsobů, jak konzumovat mediální a seriálový obsah.

HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: Základní metody a aplikace*. Portál, 2016. ISBN 978-80-7367-485-4.

- Publikace může sloužit jako teoretický a metodologický základ pro vytváření a provedení kvalitativního výzkumu.

NELSON, Jacob L. & LEI, Ryan F. *The Effect of Digital Platforms on News Audience Behavior*, *Digital Journalism*, 2018. 6:5, 619-633, DOI: 10.1080/21670811.2017.1394202.

- Článek se zaměřuje na změny chování publik dopadem streamovacích platforem, může tak sloužit jako teoretický základ a východisko, které by pomohlo formovat praktický výzkum této práce.

CASTRO, Deborah. *The binge-watcher's journey: Investigating motivations, contexts, and affective states surrounding Netflix viewing.*

- Publikace zkoumá psychologické jevy, které ovlivňují divácké chování v rámci sledování streamovacích platforem, zde konkrétně platformy Netflix.

Diplomové a disertační práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

DYACHKOVA, Elina. *The Phenomenon of Binge-Watching from the Perspective of Uses and Gratifications Theory.* Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, 2021.

KAHÁNEK, Adam. *Chování českého uživatele na mediálních platformách Video on Demand.* Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, 2020.

BENDA, Tomáš. *Rozvoj internetových televizí v Česku a jejich vliv na lineární televize.* Bakalářská práce (Bc.)--Univerzita Karlova. Fakulta sociálních věd, 2019, 2019.

DOLEŽAL, Aleš. *Fenomén Netflix a jeho vliv na změny chování diváků.* Diplomová práce (Mgr.)--Univerzita Karlova. Fakulta sociálních věd, 2018, 2018.

Datum / Podpis studenta/ky

15. 9. 2022

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Nemám další doporučení

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Uvedená literatura postačuje

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

Kruml Milan

14.9.2022

.....

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO VE VYHLÁŠCE ŘEDITELE INSTITUTU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNY FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO VÝTISKU DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE NA IKSŽ SCHVALUJE GARANT PŘÍSLUŠNÉHO STUDIJNÍHO PROGRAMU.

Přílohy

Příloha č. 1: Nahrávka (přepis rozhovoru ze dne 29. 11. 2023)

Kolik ti je let?

23

Odkud pocházíš?

Z vesničky kousek od Domažlic, teď žiju v Praze.

Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?

Střední škola, teď dokončuju bakalářský studium. A jinak učím na základní škole.

Jak obvykle trávíš svůj volný čas?

Většinou přípravou pro děti do školy, vařením, uklízením...

A když máš všechno hotový?

Tak jsou to filmy s vínem nebo tak.

Jsou to filmy, nebo i seriály?

No nebo seriály, to je jedno. Když je nějaký seriál, kterej mě chytne, tak i seriály, ale jinak filmy, protože většinou nechci nic rozkoukávat, protože vím, že nebudu mít čas to zkouknout najednou a já bych to určitě chtěla zkouknout celý najednou.

Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?

Mám všechny myslím, ale nejvíc využívám Disney+ a HBO.

Který konkrétně teda?

No Disney, HBO, Netflix, Amazon tam myslím ještě je.

A koukáš na iVysílání ČT nebo VOYO?

Na Voyo koukám, třeba na Výměnu manželek, ale trochu se za to stydím.

A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?

Ve třetíku na gymplu Netflix, takže to bylo zhruba 2019.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy na streamovacích službách?

Počítá se i to, když si něco pustím k vaření a uklízení a jenom to poslouchám?

Ano.

Tak každé den. Já u toho totiž vařím. A když si chci k něčemu vyloženě sednout a dávat na to pozor, tak to se mi stane tak jednou za týden.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?

Televizi ani doma nemáme, mně to přijde už zbytečný.

Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?

Asi na seriály. Pokud počítám celkovou dobu, kdy mám něco zapnutý, tak to jsou určitě seriály. Protože když to skončí, tak nemusím vymýšlet, co si pustím dál. Myslím teda díly. Většinou jsou ty seriály dlouhý, třeba Teorie velkého třesku, Přátelé, HIMYM, to všechno hrozně moc sérií. Takže když jdu právě třeba vařit, tak nemusím přemýšlet nad tím, co bych si pustila, ale prostě tam hodím to, ty Přátelé, nebo něco, co znám už na zpaměť a nemusím na to koukat, ale zároveň mi tam něco hraje.

A dokázala bys popsat proč si takhle pouštíš seriály k vaření nebo něčemu dalšímu, co vyžaduje docela dost pozornosti?

Abych nebyla v té kuchyni sama. Když třeba vaříme se spolubydlícíma, tak je to v pohodě, to si povídáme a tak. Ale když vařím sama, tak si to prostě pustím.

Jaké seriály si pro sledování vybíráš?

To záleží na tom, proč si to zrovna pouštím. Pokud chci něco do pozadí, tak to jsou nejčastěji sitcomy, který už jsem viděla. Ale jsou to občas i delší věci, třeba Peaky Blinders. Takhle k vaření si ale můžu něco pustit ve chvíli, kdy už vím, co se tam děje a třeba se mi to fakt hodně líbilo. Když jsem na něj ale koukala poprvé, tak to byl fakt že jsem si ho pustila a dávala jsem fakt pozor.

A když si takhle vybíráš seriál na první zhlédnutí, jaké to jsou seriály?

Většinou historický.

A podle čeho si to vybíráš?

Podle doporučení. Buď někoho, kdo to už viděl, nebo když procházím ten Netflix, tak tam jsou taky doporučení podle toho, co už jsem viděla. A to jsou asi jediný způsoby, jak přijdu na nový seriál.

Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?

Teď už ne. Když se teď dostanu na všechny ty služby, tak mi to je jedno. Ale novou

platformu bych si asi nepředplácela jen kvůli tomu, že mi někdo něco doporučil. Mně by se s tím nechtělo štvát.

Podle čeho sis vybral/a konkrétní službu, kterou si předplácíš nebo využíváš?

Já si neplatím ani jedno předplatný, ono to tak vždycky nějak přišlo. Disney je přítel, Voyo je spolubydlící, Netflix ten mám sice svůj, ale platí to za mě bývalý přítel pořád. Takže já si to vlastně moc nevybírala. Jen Netflix jsme si začali předplácet společně s tím přítelem tehdejším, protože v té době o něm bylo nejvíc slyšet. A v té době ještě ani nebylo Disney, ani vlastně HBO, ne?

Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč (lepší funkcionality jako skipování intra, lepší algoritmus na doporučování nových seriálů, výběr titulů)?

Asi Disney+ mám nejradši. Přejde mi to takový nejpřehlednější, dobře se mi tam všechno hledá, protože to je rozdělený podle těch jejich kategorií, ale jinak jsou všechny služby dost podobný.

Ale co se týče nějaké funkcionality, tak v tom je to Disney blbý. Protože když si pustím nějaký seriál jen do podkresu, tak ti to potom přestane přehrávat. Zůstane tam jen titulka toho seriálu a já k tomu pak musím přijít a kliknout, že se chci podívat na další díl. Ale na tom Disney si nejvíc vyberu.

Jak moc dáváš pozor, když se na něco díváš? Děláš u toho i něco jiného?

Jak u čeho. Když se koukám na něco, co už jsem viděla, tak moc ne. A když se koukám na něco, co mě fakt zajímá, že je to třeba nový a poutavý, tak k tomu nic moc jinýho nedělám. Takže když jsou to Přátelé, tak u toho vařím, žehlím, uklízím, vlastně cokoliv, u čeho se potřebuju nějak pohybovat a dávat pozor na něco jinýho. A vlastně když se koukám na něco novýho, a fakt mě to nebere, tak to radši vypnu, než abych to dokoukávala a jdu hledat něco jinýho. A když to není tak napínavý, tak u toho někdy i háčkuju třeba.

A trávíš čas i na mobilu, když se na něco díváš?

To moc ne, spíš je to právě nějaký háčkování nebo tak.

Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?

Až večer. Nebo třeba už ráno si říkám, že se na něco podívám, ale až odpoledne, večer, když už fakt mám volno, tak se teprve rozhoduju, co si pustím.

Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?

Když jsem sama doma a vařím, tak nechci třeba být sama jakoby, v té kuchyni. Nebo když chci fakt vypnout, a nechci přemýšlet nad tím, co bylo v práci nebo co všechno ještě musím udělat do školy nebo co musím udělat doma. Takže je to takový odreagování pro mě.

Binge-watchuješ?

No, to dělám hodně. Třeba když vařím a jsem hodinu v kuchyni a přehrajou se mi tam tři díly, než si dodělám jídlo. Ale když na něco dávám pozor, tak už to moc nedělám. Dělala jsem to dřív hodně, třeba Peaky Blinders jsem zkoukla tak na třikrát. Takže jsem to dělala fakt hodně, teď už na to nemám moc čas. A kdybych mohla, tak bych to asi pořád dělala a pustila si třeba tak tři díly za sebou, pokud by mě to bavilo.

A když je ten seriál krátkej a fakt hodně mě to baví, tak si ty díly snažím šetřit, aby mi vydržel dýl, ale většinou to nevydržím. Když to má třeba jednu nebo dvě série, třeba u Bridgertonových když vyšla ta nová série, tak jsem ji zkoukla třeba za týden.

Máš nějaký dny, kdy by sis ráno sedla k televizi a od rána do večera koukala?

Ne, to vůbec.

Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším? Jak to ovlivňuje výběr pořadu?

Většinou sama. Ale záleží, třeba na Výměnu manželek je dobrý koukat ve víc lidech.

Mám sice pár seriálů, na který se mnou přítel nechce koukat, ale jinak koukáme spolu. To je třeba Teorie velkého třesku, nebo Peaky blinders, protože to už jednou viděl a stačilo. Já už ale dlouho nerozkoukala žádnéj novej seriál. Spolu ale hodně koukáme na Simpsonovy. Ale to je zase spíš do pozadí, že jsme spolu v jedné místnosti a každá si děláme něco svého.

Jak to ovlivňuje výběr pořadu?

Záleží hodně s kým se koukám. Jak kdy, někdy to jsou podobný věci, co bych si vybrala sama, někdy to jsou úplně jiný věci. Třeba na Výměnu manželek se s přítelem nekoukáme, protože to on nevydrží, ale se spolubydlícíma nás to hodně baví. Když si chci pustit něco jako Bridgertonovy, tak to se koukám taky sama. A spolu se díváme třeba na nějaký fantasy nebo kreslený, a to sice moc nebaví mě, ale on se mnou nechce koukat na historický seriály, tak musíme najít něco, co bychom oba snesli. Což jsou vlastně nejčastěji filmy, ale koukali jsme třeba i na Wednesday.

Takže filmy sleduješ spíš s přítelem, nebo i sama?

Spíš s ním, ale občas si něco pustím i sama, třeba nějaký pohádky nebo romantický komedie, když dělám přípravu do školy pro děti.

Mluvíš o seriálech a filmech s dalšími lidmi ze svého okolí?

Asi moc ne. Vlastně spíš vůbec. Přemýšlím, s kým bych se o tom mohla bavit, ale nikdo mě nenapadá. Možná jako že si s kamarádkama nebo kolegyněmi řekneme „Viděla jsem tenhle seriál, bylo to dobrý,“ tak to jo, ale vyloženě jako „tyjo, co se to tam zrovna stalo“, tak to ne.

Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály mimo televizní vysílání? A v rámci televizního vysílání?

Jo, třeba tu Teorii a HIMYM, tak na to jsem měla nějakou stránku, kde to bylo celý. Sice s reklamama, ale aspoň jsem to mohla vidět. A na tý jsem tyhle seriály třeba viděla poprvé.

A koukala jsi i na jiné seriály?

Možná někdy v televizi, když tam zrovna něco šlo, třeba Zdivočelou zemi nebo Četnický humoresky. Ale jinak ne.

Jak často jsi sledoval seriály před využíváním streamovacích služeb? A jak?

Bylo to třeba tak jednou za týden. Nebylo to rozhodně tak často jako dneska. A bylo to přes tyhle stránky.

A jak?

Bylo to přes tyhle stránky vždycky. Filmy jsem si stahovala, ale seriály ne, to by bylo moc náročný asi. Asi jsem i víc takhle koukala na filmy, protože ty jsem si stahovala častěji a spíš jsem si stáhla film, než abych si pustila seriál.

Jak sis vybíral, na co se budeš dívat před tím, než jsi začal využívat streamovací služby?

Většinou jsem viděla nějaký díl v televizi a potom jsem se chtěla na ten seriál podívat na celej. Seriály takhle, a filmy podle toho, kdo o čem mluvil, že to bylo dobrý.

Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?

Mně přijde, že teď, jak si můžeš vybrat z tolika seriálů, tak se už vlastně ani nedobereš k nějakým dobrým seriálům, který bys viděl, protože si třeba řekneš „Jo, tahle náhledovka se mi nelíbí“ nebo „Ten popis nezní až tak zajímavě“. Přitom ten seriál by byl ve

skutečnosti dobřej. A dřív jsem si je vybírala na základě toho, že jsem třeba jeden díl viděla v televizi a zaujalo mě to. Tam nebyla žádná náhledovka ani popis, prostě přepínáš televizi a když tě něco zaujme, tak to tam necháš. Nebo třeba dřív jsem měla radost, že jsem našla stránku, kde jde koukat na HIMYM a nezmrví mi to počítač. Takže už z toho vlastně nemáš takovou radost, když objevíš nějaký hezkej seriál. I když je to teď mnohem pohodlnější, sledovat seriály a dělám to mnohem častěji kvůli tomu.

A chodíš do kina ještě?

No moc ne, třeba jednou za 3 měsíce, podle toho, co tam zrovna je.

Kolik ti je let?

26

Odkud pocházíš?

Ústí nad Orlicí, teď žiju posledních 7 let v Olomouci.

Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?

Vysoškolský magisterské.

Jak obvykle trávíš svůj volný čas?

Koukáním na seriály, hraním počítačových her, čtením, sem tam výjimečně nějaká sportovní aktivita.

Dokázala bys popsat, kolik přibližně volného času trávíš koukáním na nějaké filmy, seriály nebo dalším audiovizuálním obsahem?

Vlastně docela dost, protože já si tyhle věci pouštím, i když dělám jiné věci. Takže třeba podcast z YouTube si pustím i k nějakému úklidu nebo tak, takže si myslím, že to bude tak 60 % volného času minimálně.

Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?

Netflix a HBO. A taky koukám na iVysílání, třeba když se dívám na Star Dance nebo Vyprávěj, nebo další pořady od ČT, který mě zajímají.

A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?

Covid. Bylo to první rok v covidu, kdy mamka koupila předplatný Netflixu, takže zhruba 2019.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy na streamovacích službách?

Přibližně třeba každé druhé den. Ale záleží to hlavně na tom, jak mám volný čas, pokud ho je víc, tak je to klidně každý den. Na ty seriály koukám vlastně skoro kdykoliv když jsem doma sama a mám volno.

A jak dlouho trvá takový denní koukání na seriál?

Já bych řekla, že obvykle tak hodinku, dvě hodiny. Ale záleží, někdy když můžu, tak jsem u toho schopná strávit i osm hodin v kuse. Zároveň běžně, když přijdu z práce, tak já si to

třeba pouštím ve vaně, takže když strávím hodinu a půl ve vaně, tak si u toho pouštím seriály. Zároveň když se u nějakého seriálu zaseknu, protože se mi fakt líbí, tak klidně můžu jet celou sobotu od rána do večera.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?

Maximálně jednou za dva, tři týdny, když přijedu k rodičům. Ale sama televizi ani nemám, když už, tak využívám to iVysílání.

Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?

Určitě na seriály. Protože jsou kratší. I když u toho strávím třeba hodinu a půl, tak je mnohem jednodušší to přerušit. A když nemám moc času, tak si dám večeri k jednomu dílu na dvacet minut a jdu zase dělat něco jiného.

Jaké seriály si pro sledování vybíráš?

Jsou to nejčastěji nějaký komedie. Nebo sitkomy. Třeba Brooklyn 99 nebo Friends. Taky se občas dívám na nějaký anime, nebo třeba Bridgetonovy, to vlastně nevím, co je, nějaký rom-kom? Zase to není moc komedie. Prostě je to taková seriálová Pýcha a předsudek. Ale teď jsme s přítelem koukali třeba na Bratrstvo neohrožených, Last of Us... Takže když už je něco lepšího, co mě zajímá, tak se na to podívám, i když to má dlouhý díly. Ale co se týče nějaký hodinový sazby, tak si myslím, že tam sitkomy absolutně převládají.

A podle čeho si to vybíráš?

Většinou je to na doporučení nějakých známých, rodiny, nebo hlavně přítele. Ale taky se občas podívám na něco, co na mě vyskočí na Netflixu tolikrát, až se na to podívám. Takže to často můžou být i nějaký reality show, nejen sitkomy vlastně.

Reality show jakého typu? Jaké konkrétně?

Třeba jsem jela hodně o covidu The Circle, Love is Blind, nebo třeba to, jak tam jsou ty lidi nahý a postupně se od spoda odhalují, ale to bylo na YouTube. A pak je úplně geniální seriál... jak se to jmenovalo? Jsou tam komici a je to hrozná sranda..

Taskmaster?

Jo, to je ono!

Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?,

Asi je mnohem těžší se k tomu dostat, a vlastně záleží na tom, co by to bylo konkrétně za seriál. Pokud dostanu doporučení na něco, co je na platformě, kterou nemám, tak si to buď

stáhnu nebo najdu někde online, ale primárně se dívám na to, co je na Netflixu a tom HBO.

A vnímáš nějaký rozdíl mezi Netflixem a HBO?

Ne, to mi je úplně jedno, jestli to je na jedný nebo na druhý.

Podle čeho sis vybral/a konkrétní službu, kterou si předplácíš?

Netflix jsme si s rodinou začali předplácet protože to v té době bylo největší, bylo tam toho nejvíc... přemýšlím, jestli tam v té době byla vyloženě nějaká konkrétní věc, kvůli které jsme si to zřídili, možná Zaklínač nebo Hra o trůny? Já si myslím ten počáteční impuls byl, že jsme chtěli vidět Zaklínače v tom roce 2019. A teď nedávno relativně jsme si začali předplácet i HBO kvůli Rodu draka. Vždycky tam byl nějaký ten impuls, proč jsme si to začali předplácet kvůli nějakému konkrétnímu seriálu a pak nám to už zůstalo. A když bylo zrovna něco, co jsme chtěli vidět a nebylo to zrovna na Netflixu, tak jsem si to stáhla nebo zkoukla online, ne úplně legální cestou. Ale teď to vlastně už skoro nedělám.

Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč (lepší funkcionality jako skipování intra, lepší algoritmus na doporučování nových seriálů, výběr titulů)?

Asi Netflix, ale vlastně jen proto, že jsem na něj zvyklá. Na tom HBO nejsem tolik zvyklá. Ale zároveň na HBO toho není tolik, tam je toho výrazně méně, takže když zrovna vybírám něco nového, na co se budu koukat, tak jdu vždycky na Netflix. Podle mě na HBO těch seriálů zas tolik není. Nebo teda, oni mají svoje seriály a jsou fakt dobré, třeba Hra o trůny, ale když už něco dělají, tak si na tom dají záležet a pak ten objem není tak masivní. Takže když si chci pustit nějakou kravinu k uklizení nebo ke čtení, tak si pustím nějakou kravinu z Netflixu, který oni vyprodukuje tři série za rok.

A co se týče nějakého uživatelského využívání, tak mi přijde, že jsou obě vlastně totožné. Ale Netflix zase dělá tu hezkou věc, že když tam není to, co zrovna hledáš, tak to minimálně vyplivne ty podobný věci. Takže když si třeba hledám nějaký konkrétní vánoční film, a ten tam není, tak mi aspoň najde podobný vánoční filmy, na který bych se mohla podívat. A to HBO nedělá.

Jak moc dáváš pozor, když se na něco díváš? Děláš u toho i něco jiného?

To zas hrozně záleží, o co jde. Když si pouštím nějaký kvalitnější seriál, na který se chci koukat, třeba to Bratrstvo neohrožených, Hra o trůny, Last of Us nebo něco takového, a to jsou často seriály co mají hodinový díly a tak, tak tam prostě koukám s plnou pozorností. Dám si k tomu klidně večeři, to mi nevadí, ale jinak se tomu plně věnuju.

A potom nějak níž pro mě jsou takový ty dvacetiminutový seriály a sitkomy, kteréj jako si pouštím a snažím se dávat pozor, ale jako když u toho mobiluju nebo dělám něco jinýho, tak to vlastně nevadí.

A pak jsou ještě ty reality show jako třeba The Circle, od kterých můžu na deset minut odejít a přijde mi, že vůbec o nic nepříjdu. A takový věci si pouštím jen do pozadí.

Takže jíst u filmu nebo seriálu ti nevadí? Nijak to neomezuje tvou pozornost?

Ne, to mi vůbec nevadí.

Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?

Tady zase záleží na tom, o jakěj druh seriálu jde. Pokud mluvím o těch kvalitnějších seriálech, na který se fakt chceme dívat, tak si to plánujeme třeba už v průběhu týdnu, protože to se musí nějak naplánovat třeba den dopředu, takže když například přijdu z práce večer, tak už vím, že si večer ten seriál pustíme a můžu se na to těšit.

Zároveň když mě něco, co vidím poprvé, fakt mě to baví, binguju to, a opravdu se do toho zakousnu, tak já přijdu domů, sednu k počítači, pustím to a jedu až dokud neusnu. Ale pokud je to nějakěj Brooklyn 99 nebo nějakěj jinej sitkom, tak je to spíš až ve chvíli, kdy už si dělám to jídlo, tak přemýšlím, co si pustím. Jestli to bude nějaký video na YouTube, nebo prostě nějakěj takovej sitkom.

Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?

Já třeba nemám ráda, když je ticho. Pro mě už je to takový to něco, co potřebuju k tomu jídlu. Já už se nenajím, když je ticho nebo když jen koukám do zdi. Já si k tomu vždycky fakt něco musím pustit. K nějaký činnosti si pustím, já nevím, písničky nebo podcast, ale k tomu jídlu si pustím vždycky něco na koukání. Nebo to taky může být proto, že když jsem s někým, tak to je něco, co děláme společně. Takže to je motivace hlavně k těm kvalitnějším seriálům. Zaprvý se teda podívám na něco kvalitního a jde mi o ten obsah, a zadruhý chci s někým takhle trávit ten čas.

Binge-watchuješ?

Já prakticky jinak na seriály nekoukám. Úplně minimálně si pustím jen jeden díl. Většinou dám tak dva až tři hned za sebou pokud se koukám na něco krátkýho. A když už jedu, tak prostě jedu. Třikrát vypínám u Netflixu to upozornění „koukáte ještě?“, ano, koukám. A bingewatchuju i dlouhý seriály. Jsem třeba schopná dát Bridgerton za den. Já si to třeba pustím do pozadí a celej den mi to hraje. Mám přesně období, kdy jedu takovýhle věci,

Bridgerton, Pýcha a předsudek, prostě všechny takovýhle romantický věci. A vlastně se to netýká jen seriálů, ale třeba i s knížkami, kterou dokážu číst celý den.

Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším? Jak to případně ovlivňuje výběr pořadu?

U mě hrozně záleží na tom, o co jde. Když si třeba pustím film podesátý, jako třeba Harryho Pottera, tak si to pustím klidně sama, ale zase ty kvalitní věci, který vidím poprvé, tak si pustím skoro vždycky s přítelem, nebo někým dalším, když někdo chce. Ale většinu času strávím u těch seriálů sama. Ale přesně záleží na tom, kdo se mnou zrovna v tu chvíli je a podle toho si vybírám, co si zrovna pustím.

Jak přicházíš na nové seriály? Sleduješ novinky v rámci největších chystaných seriálů?

Mluvíš o seriálech a filmech s dalšími lidmi ze svého okolí?

Určitě. S rodinou, s kolegy, s kamarády, s partnerem, s kočkou, se všema.

Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály mimo televizní vysílání? A v rámci televizního vysílání?

Koukala jsem na seriály hodně i předtím. Buď jsem si je stahovala, nebo byly k dispozici někde online, nebo třeba na YouTube byly taky nějaký seriály. Třeba jsem koukala na Survivoru online, ale zase když jsem věděla, že něco budu chtít vidět víckrát a hodilo by se mi to mít ten seriál offline, tak jsem si ho stáhla, třeba Friends. Zároveň ale koukala třeba na Ninja Faktor, nebo Mistfits. A většinou jsem si vybírala podle televize, když tam bylo něco dobrého, tak jsem si to pustila online.

Jak často jsi sledoval před seriály využíváním streamovacích služeb?

No vlastně to bylo dost podobný jako teď, možná jsem na ně nekoukala tak často sama a třeba jsem spíš hrála počítačové hry. Teď to je fakt už taková běžná aktivita, předtím, než jsem měla Netflix, tak jsem se musela sama vyloženě rozhodnout, že si něco pustím.

Jak sis vybíral, na co se budeš dívat před tím, než jsi začal využívat streamovací služby?

Buď to to bylo něco, co jsem viděla v televizi, ale byl to nějaký random díl, a chtěla jsem to vidět celý od začátku. Ale zároveň tam hrály roli i doporučení, třeba Friends jsem celý viděla, protože přítel řekl, že je to super, tak jsme to stáhli a zkoukli celý. A co jsme si stahovali třeba tak to byly seriály, na který chtěla koukat celá rodina na televizi. Takže dost záleželo i na rodičích, na co by se chtěli koukat oni. Takže důležitá byla i ta forma, když

jsem se na něco chtěla dívat sama, tak to bylo online, a pokud šlo o něco, co by chtěli vidět všichni, tak jsme to stáhli.

Lišil se nějak tvůj vkus na to, na co se díváš teď a na co ses dívala před používáním Netflixu?

Já upřímně nevím, no. U některých jo, u některých ne. Třeba některý věci, na který jsme se dívali s rodičema, bych si znovu už nepustila. Takže když jsme byli menší, tak jsme prostě všichni v osm večer seděli u televize, a koukali jsme na Ordinaci v růžový zahradě. Ale třeba Vraždy v Midsummeru nebo Zázraky přírody a takový věci už jsme vybírali spolu, to si myslím že naši by nekoukali na něco, co my vyloženě nechceme.

Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?

Já si myslím, že se hlavně změnilo to kvantum, který jsem schopná pojmout. Je mnohem větší to kvantum, a je tam taky mnohem větší podíl těch seriálů, na který koukám sama. Tím pádem ten zážitek je takovej jako.. asi záleží, co přesně to je, ale ten zážitek je nejlepší, když na ten seriál můžu koukat s někým mi přijde. Protože s ním potom i můžu sdílet co jsme si o tom mysleli a jak se mu to líbilo. Ale to si myslím, že se až tolik nelišilo. Ale myslím, že jak toho zkonzumuju mnohem víc sama a tím pádem ten zážitek není tak silnej jako předtím.

Je ale pravda, že největší změna je taková, že když si třeba vezmu Star Dance, tak o tom se pořád s někým bavíme, všichni jsou nadšený a přemýšlej, co bude dál. Ale to se u Netflixovýho seriálu nestane, protože si pustíš pět dílů za den, ten druhý viděl dva a nejste na stejný úrovni. Takže ty nemůžeš probírat každej díl zvlášť. Takže za mě zmizelo takový to kouzlo diskuze nad tím, který dřív bylo.

Ale třeba Disney + nebo HBO vypouští svoje velké seriály po týdnech.

To je fakt, problém ale je, že já se k tomu vrátím, a stejně to zkouknu celý najednou. Kdežto když byla jen televize, a něco tam v ní běželo, tak člověk si ani neměl chuť to stahovat, takže tam to běželo každý týden a všichni na to museli koukat aby jim to neuteklo.

Takže ti nevadí sledovat seriál s časovým odstupem, i když nebudeš třeba součástí veřejné debaty o tom seriálu?

To je sice blbý, ale radši si počkám než to bude všechno venku abych se na to mohla

podívat celý v kuse. Já taky nesnáším otevřený konce, takže jsem mnohem radši když mám tu možnost si pustit další díl, a vím co bude dál. To si radši pustím deset minut dalšího dílu, abych věděla jak se nějaký ten cliffhanger dopadne a pak to zastavím, než abych si třeba druhý den nebo za týden koukala na ten další díl v celku. Ne-e. Třeba u Sex Education jsem třeba končila ve dvaceti minutách dalšího dílu a pak jsem to vypínala teprv. Podle mě nemá vůbec u těchto seriálů dělat cliffhangery, když si člověk hned může pustit další díl a ví co bude dál.

Příloha č. 3: Nahrávka (přepis rozhovoru ze dne 1. 12. 2023)

Kolik ti je let?

24

Odkud pocházíš?

Z Ústí nad Orlicí, momentálně se pohybuju mezi Olomoucí a Prahou.

Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?

Vysokoškolské bakalářské.

Jak obvykle trávíš svůj volný čas?

Většinou nějak s přáteli, nebo hraním her, sezením venku a povídáním, procházka, sportovní aktivita. Nebo taky filmy a seriály.

Dokázala bys popsat, kolik přibližně volného času trávíš koukáním na nějaké filmy, seriály nebo dalším audiovizuálním obsahem?

To vždycky dost záleží na situaci. Když mám volnej čas, třeba o víkendu a nemám žádný povinnosti ani nemusím do školy nebo něco, tak to bude třeba tak 50 % volného času určitě.

Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?

Netflix a HBO.

Používáš i iVysílání?

No,... to vlastně vůbec ne, já jsem vlastně jenom na Netflixu a tom HBO. Občas se dívám ještě na YouTube.

A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?

Během prvního roku covidu, takže v roce 2019 jsme si jako rodina začali předplácet Netflix. A začala jsem se na něj běžně dívat.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy na streamovacích službách?

Já bych řekla že tak každéj druhý den, když je volnej tejdne tak každéj den.

A jak dlouho denně přibližně?

Já to mám hodně spojený s tím, na jakej seriál zrovna koukám. Když zrovna mám volnej

čas, nebo třeba k jídlu jedu díl za dílem, a třeba hodinu u toho strávím. Takže celkově když přijdu večer z práce, tak jsem u toho přibližně dvě hodiny. Ale to je tím, že chci dokoukat ten seriál právě. Když zrovna nemám nic rozkoukaného, tak si takhle pustím mnohem radši nějaký film.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?

Vlastně vůbec. Možná tak jednou za dva týdny o víkendu jeden večer, když se dívám i s rodičema, který jsou na televizi zvyklí.

Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?

Určitě se častěji dívám na seriály. Protože mi vydrží na delší časovou dobu, takže nemusím tak často přemýšlet nad tím, co si pustím. Když jsem sama, tak mám rozkoukaný nějaký seriál, ale potom když jsem zrovna ještě s někým jiným, tak si mnohem radši pustíme společně film. Ty seriály mám spíš jako zábavu jenom pro sebe, u který se po práci dokážu odreagovat spíš.

Jaké seriály si pro sledování vybíráš?

Nejčastěji to jsou asi nějaký kratší sit-comy. Třeba The Big Bang Theory nebo Friends, nebo třeba Rozčarování (Disenchantment). Ale občas si pustím i něco delšího, jakože to má delší díly. Třeba jsem zkoukla celý Game of Thrones, Rod Draka,.. Ale hlavně to jsou nějaký kratší seriály do půl hodinky. Nebo taky občas koukám na nějaký rádoby dětský animovaný seriály, na který se dívala i mladší ségra, když byla malá, třeba Adventure time nebo Amazing World of Gumball.

A podle čeho si to vybíráš?

Většinou podle doporučení Netflixu, zvláště když zrovna nemám nic rozkoukaného, tak vyloženě projedu, co mi nabízí Netflix podle oblíbenosti a té sekce, co by se mi mohlo líbit. Nebo podle doporučení známých, vyloženě si vedu seznam filmů a seriálů, který jsem ještě neviděla ale chtěla bych si je někdy pustit. Zároveň ale hodně rozhoduje i žánr a to, na co mám zrovna chuť. Zrovna nepůjdu přímo po nějakých depresivních věcech, i když teď třeba koukám na Squid Game, což není zrovna nejveselejší, a vlastně je to spíš reality show. Nebo mám taky ráda stand upy.

Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?

Já to mám spíš o hledání konkrétních věcí – takový to kde je Harry Potter, kde je Stranger Things,.. Člověk si to hledá na obojím a tam kde to zrovna je, tak tam si to pustí. A když

to nenajdu nikde, tak si prostě obvykle pustím spíš to, co najdu na těch svých platformách.

Podle čeho sis vybral/a konkrétní službu, kterou si předplácíš?

U mě se to vlastně dost odvíjí spíš od rodičů, co si předplácejí oni, to zrovna já využívám. Já si sama nic nepředplácím, takže využívám to, co mám zrovna k dispozici.

Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč (lepší funkcionality jako skipování intra, lepší algoritmus na doporučování nových seriálů, výběr titulů)?

Asi Netflix, ale jen proto, že tam toho je mnohem víc. Mně přijde, že je hrozně moc seriálů teď od Netflixu. Ani nevím, jestli HBO má nějaký svoje seriály. Něco jsem viděla, třeba tu Hru o trůny, ale já jdu častěji po nějakých odpočinkovějších věcech, a ty jsou na Netflixu. Ale dobrých filmů je zároveň podle mě víc na HBO, takže záleží.

Když potom člověk jde po něčem konkrétním, tak je mu jedno, kde to je a já spíš chodím po konkrétních věcech, takže vlastně nijak nerozlišuju, jestli to je na Netflixu nebo HBO.

Jak moc dáváš pozor, když se na něco díváš? Děláš u toho i něco jiného?

Já když vím, že si jdu pustit něco oddechovýho, vím že to trvá třeba 30 až 40 minut, tak skoro vždycky si něco pustím s jídlem. Nebo když přijdu většinou z práce, tak si něco takhle pustím, udělám si k tomu během toho jídlo, a když dojím, tak si vezmu notebook a lehnu si s tím seriálem do postele. Protože se mi u toho už nechce sedět, tak si prostě lehnu. A mám to takový oddechový, že vlastně ležím a nespím vyloženě, ale tak trochu na ten seriál ještě koukám.

A když to je vyloženě delší film, tak většinou koukám s někým, sama si málokdy pustím film. Když už tak před spaním – když jsem vyloženě ready usnout, tak si k tomu zapnu ještě film a ten mě jakoby uspí. A vlastně si to s přítelem pouštíme taky takhle – že si pustíme film, a když jeden usne a ten druhý taky začíná usínat, tak to nejdřív vypne ať to tam pak nehraje dvěma spícím lidem. Ale to zas nemluvím o nějakých kvalitnějších filmech. Ty filmy na spaní jsou spíš komedie, který jsou oddechovky. Takový jako tupý komedie, až moc vlastně.

Pokud se chceme dívat na nějaký kvalitnější film, který třeba jeden nebo druhý doporučil, tak si to pustíme s jídlem, s večeří, nebo si k tomu připravíme nějaký občerstvení, sýry, nebo popcorn, někdo třeba sežene projektor, ať to máme větší než na notebooku a je to taková vlastně společenská událost.

Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?

Já se vlastně rozhoduju až těsně předtím, než si něco pustím, že se vůbec budu dívat. Takže když si třeba připravuju jídlo, tak prostě vím, že budu jen jíst a říkám si, že si k tomu něco pustím. Pokud mám zrovna něco rozkoukanýho, tak si pustím ten seriál, a když ne, tak si spíš pustím nějaký video na YouTube. Nějakej třeba rozhovor, podcast, třeba Čestmíra Strakatého.

A jinak ty větší filmy, když na ně nekoukám sama, tak se to plánuje klidně pár dní dopředu různě. Nebo taky ten den, když si třeba děláme to jídlo, tak se rozhodujem ve víc lidech, jestli si ten film pustit už na oběd, nebo až večer. Nebo ho právě rozkoukáme k obědu a pak si to stopnem a dokoukáme ho večer. Ale většinou to rozhodujem těsně předtím.

Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?

Když jsem třeba sama, když jsem teď byla tři týdny na bytě úplně sama, tak tím spíš jsem se podívala na nějaký seriál, nebo oddechovej film. Ale když vím, že jsem s někým, tak mě to vlastně ani netáhne, se na něco koukat. Takže ty streamovací platformy vyhledávám jenom když jsem sama. Abych se necítila tak sama, aby tam byl nějaký hluk a slyšela jsem i někoho jinýho, než sama sebe. Když už jsem s někým dalším, tak já skoro nikdy neinicuju koukat se na seriál nebo na film. Takže to většinou přichází spíš z tý druhý nebo třetí strany. Nebo teda když prokrastinuju. Když něco musím dělat, ale říkám si jen „tak si pustím ještě jeden díl...“

Binge-watchuješ?

To záleží hodně na tom, jak dlouhej je ten seriál. Pokud je delší, třeba 40 minut až hodinu, tak si pustím maximálně jeden. Ale u těch kratších seriálů vždycky zkouknu tak dva až tři za sebou. Teď jak třeba koukám na Squid game, tak si třeba pustím jeden díl k jídlu a pak jeden předtím, než jdu spát k usínání. Asi se mi taky stalo, že mě něco fakt hodně bavilo, a mám ten čas a prostor, tak něco zkouknu, ale typicky to spíš nedělám.

Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším?

Na seriály koukám jenom sama, a na filmy vlastně skoro vždycky sleduju jen s někým dalším. Občas si taky pustím nějaký film sama, ale to jsou fakt výjimky. Většinou je to nějaká událost, kterou chci sdílet s někým dalším. Ale seriály sama.

Takže to, co si zrovna pustíš, záleží na tom, s kým zrovna jsi?

Přesně tak.

Mluvíš o seriálech a filmech s dalšími lidmi ze svého okolí?

Jo, ale vlastně nijak zvlášť moc.

Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály mimo televizní vysílání? A v rámci televizního vysílání?

Taky jsem koukala na seriály, hodně třeba když byly někde online. Vlastně jsem seriály nestahovala, ale chodila jsem na takový ty servery jako sleduj.to a tak. Ale i v televizi, tam jsem si právě třeba vybírala, na co bych mohla koukat online, když jsem třeba viděla nějaký díl, a bavil mě, ale neviděla jsem ty předchozí, tak jsem si to pustila online od začátku. Ale asi bylo takhle důležitý i to, že jsem viděla, že někdo na něco kouká a že ho to baví, nebo se o tom s někým baví, třeba přesně takhle Upíří deníky. Takže jsem dost koukala i na televizi, sama třeba na Primu COOL nebo Novu Cinema.

Lišil se nějak tvůj vkus na to, na co se díváš teď a na co ses dívala před používáním Netflixu?

Asi úplně ne, já bych koukala na to samý předtím i teď. Nebo teda pokud jde o ty věci, co jsem si vybírala sama.

Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?

Protože to máš pořád dostupný, tak už to není tak... nejseš tak excited z toho. Protože dřív sis to musel najít někde, stáhnout, čekat na to, než se to stáhne, a tak, mnohem víc se na to těšíš. Takže to bylo takový mnohem víc plánovaný, i když to bylo pár kliků. Ale vlastně je to dost podobný, jako když se teď koukáš na nějaký ty kvalitnější filmy nebo seriály, z toho mám furt ten zážitek obdobnej. Ale ne u netflixových seriálů vlastně, který vycházej všechny díly série najednou a najednou už není moc si o čem povídat nebo co sdílet, když to sjedeš celý najednou. Třeba teďka když vyšel trailer na Lokiho, tak se o tom všichni bavili, co tam bude a jestli to bude dobrý, takže tam je ta debata o jednotlivých dílech zachovaná, ale pokud je venku celá série, tak o tom lidi nemluvej, aby náhodou někomu něco nevyspoilerovali.

Příloha č. 4: Nahrávka (přepis rozhovoru ze dne 2. 12. 2023)

Kolik ti je let?

29.

Odkud pocházíš?

Původně Ústí nad Orlicí, pak jsem žil dlouho v Praze a teď v Hejnicích.

Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?

Vysokoškolské, magisterské.

Jak obvykle trávíš svůj volný čas?

Pohybem, vařením, taky tím, že chodím po venku, čtu si. Hodně často ve chvíli, kdy mám, kdy mám plonkovej čas, když třeba uklízím nebo tak, tak poslouchám typicky mluvený slovo, ale taky hudbu, poslouchám hodně podcasty.

Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?

Několik, především Netflix nebo dál taky určitě Apple TV plus, výjimečně Disney plus, ke kterým mám taky přístup. Přístup mám taky ještě k Prime Video a taky ke Sky Showtime. Ale ty nevyžívám vlastně nijak zvlášť často.

A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?

První byl Netflix a bylo to zhruba v době čtyři roky zpátky, možná pět let, zrovna když jsem dokončil vysokou školu.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy na streamovacích službách?

Film si pustím tak jednou za 14 dní a zpravidla, zpravidla na to už nejsem sám, zpravidla je to něco společenskýho. Když třeba mám kamaráda na návštěvě a podíváme se spolu na film. Nebo takhle to mám hlavně poslední dobou. V průběhu těch posledních pěti let spíš hodně záleželo na tom, co jsem jako zrovna dělal. V době, kdy jsem ještě studoval a měl jsem k tomu jako jenom brigádu nějakou, tak to bylo třeba, tak to bylo třeba dvakrát do týdne, jsem si prostě pustil nějaký seriál a kouknul jsem třeba na dva díly nebo na tři díly. Potom v době, kdy jsem začal pracovat na plný úvazek, tak jsem začal mít jednak míň volného času a jednak rozhodně míň i toho bdělého stavu, který bych věnoval do seriálů. Protože pro mě seriály byly v podstatě především dřív, než začaly ty streamovací služby. Pokud jde o období během posledního přibližně roku, tak to jsem měl práci, která v podstatě znamenala, že jsem neměl skoro žádněj čas, kterej bych mohl věnovat seriálům. To znamená, že to bylo spíš o víkendech, případně když jsem třeba neměl co dělat, tak koukání bylo něco, čím bych ten volnej čas mohl zaplnit. Ale toho času je minimum.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?

Vůbec. Sice se občas dívat na něco na iVysílání, ale na televizi jako takovou vůbec.

Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?

Řekl bych, že to je tak 50 na 50. Možná jako z hlediska toho celkového času pro mě mají převahu seriály, protože prostě jsou to jako delší formáty, ale zároveň jsem jich jako za tu dobu neměl tolik a naopak jsem za tu dobu viděl relativně hodně filmů.

Jaké seriály si pro sledování vybíráš?

Mám velmi rád britský sitcomy, hlavně asi proto, že jsem odchovaný Červeným trpaslíkem, tak v podstatě jakoby to, to, co sleduji jeho linii a jsou to třeba i ty starší seriály, velmi se mi líbí třeba Monty pythons, ty starší, Flying Circus, takže, takže tam, takže tam jako tohleto. Mám docela jako americký sitcomy, tam můžu jmenovat třeba Teorii velkého třesku nebo Brooklyn 99. Zároveň, rozhodně to není to jediný, co jako sleduju. Mám velmi rád detektivní seriály, českou detektivní tvorbu mám velmi rád, tak tam jako z těch kvalitnějších bych asi jmenoval seriály, který točil Jan Pachl, především, především Rapla, Případy prvního oddělení bych taky jmenoval z té český tvorby. A tam je, tam je to spojitost s tím jakoby právním kriminalistickým prostředím, což je i něco, čemu se věnuju profesně. Když se přehopnu zpátky do toho anglickojazyčného prostředí, tak to byli Kravátáci pro mě dlouho. Kde to bylo jako hodně spojený s tím, že jsem se z toho třeba jako dozvěděl spoustu zajímavých jako reálií a zároveň slovní zásoby.

A potom jako nějakou dobu, ale v podstatě teď už poslední dobou skoro ne. No, to byly mírně mysteriózní seriály, který měly třeba detektivní zápletku, ale v podstatě nebylo to to hlavní. Dříve jsem koukal a tam to byly jako tři asi hlavní jako takový seriály, pod který nám všemi v podstatě podepsaná autorská dvojice Roberto Orci a Alex kurzman, a to je, to jsou Lost, potom Fringe, Hranice nemožného a Heroes.

Tyhle konkrétní seriály nejsou ale na streamovacích platformách, ne?

Právě, to byla spíš doba před streamovacíma platformama. Teď během těch posledních letech to byly hlavně ty detektivní, vážný seriály. Nechci říkat CSI, ale spíš ta česká tvorba. Z anglickojazyčného prostředí jsou to právě ty sitkomy, nebo třeba adult animation, hlavně teda Rick and Morty. A vlastně ohledně sci-fi to byla zase dřív třeba Battlestar Galactica, kterou jsem několikrát viděl dokola. Teď jich taky mám na seznamu spoustu, který bych chtěl někdy vidět. A mám taky hodně rád fantasy, takže jsem viděl třeba celého Zaklánače nebo Hru o trůny.

A podle čeho si to vybíráš? Je to třeba podle žánru a momentální chuti?

Teď už to vlastně není moc podle žánru. U těch vážných věcí je to potenciál na drama,

kvalitní herecký výkony a případně třeba na nějakou tu jako hlubší zápletku za tím. Pokud jde o sitcom, tak jde o odlehčení, prostě vypuštění páry, jako chci se trochu zasmát a taky spíš už pro mě je přirozenější to anglickyязыčný prostředí. A ty detektivní seriály, tam je to o tom, že mě zajímá ta zápletky a zároveň jako mám rád, pokud jsou kvalitně zobrazeny ty reálné vztahy. A v tom ohledu vlastně to má mnoho společného i s těmi dramatickými seriály, o kterých tady byla řeč z těch různých prostředí, ať už to byly ty Kravatáci nebo Morning show.

A kde přicházíš na ty konkrétní tituly?

Buď teda dostanou výslovné doporučení, to znamená, nějak kamarád to viděl, doporučuje mi to, "Je to dobrý!" nebo, ten recommended feat přímo na té streamovací službě, kde koukám na něco jiného. To znamená že ten algoritmus mi doporučí něco jiného, co je ale podobného tomu, na co se koukám.

Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?

Dokud je to na nějaké platformě, kterou mám, tak mi to je úplně jedno. Ale pokud mi někdo opravdu vysoce doporučí nějaký seriál, a ten zrovna není na žádné službě, kterou mám k dispozici, stálo by mě to za to si třeba na nějakou omezenou dobu předplatit tu platformu, kde bych to našel. To už se mi právě třeba stalo s Legend of Vox Machina, kvůli které jsem si předplatil na dva měsíce Prime.

Podle čeho sis vybral/a konkrétní službu, kterou si předplácíš?

U Netflixu jsem vlastně začíná a Netflix, protože, že tam to bylo to první setkání s tím VOD. To znamená, byly to kvalitní filmy s titulky, v podstatě velice a významnej rozdíl oproti tomu zážitku, který má člověk, když se na to podívá jako normálně v televizi, ale navíc bez reklamy, a navíc kdykoliv chce.

Vidíš tam oproti televiznímu vysílání velký rozdíl?

Vidím v tom velmi významnej rozdíl a už se to teda tím pádem kvalitativně, zvláště na dobrou technickou techniku a dobrou obrazovku s dobrým zvukem posouvá téměř na úroveň toho kvalitního zážitku z kina, byť ne, byť ne na roveň.

A podíval by ses na nějaký film ještě v televizi?

Pokud bych zjistil, že někde jde něco, co je ale i na Netflixu, tak rozhodně Netflix. Ať už kvůli obrazové kvalitě, reklamám nebo originálnímu znění.

A ty další služby sis vybíral kvůli čemu?

To bylo, tam už to bylo kvůli konkrétnímu titulu, protože pro mě ta videotéka Netflixu tak, jak je a tím, že se obměňuje ta nabídka, tak v podstatě vždycky byla dostatečná vzhledem a s ohledem na tu frekvenci, ve který jako koukám já v podstatě nikdy jako nedokoukám celou. A tím pádem ty další platformy už vždycky byly kvůli nějakým konkrétním titulům.

A potom u té platformy i zůstaneš?

Já většinou ty ostatní mám zpřístupněný od známých a sám si v podstatě předplácím jenom jednu, konkrétně teda Apple TV+, protože tam mě přesvědčila ta balíčková nabídka, kterou Apple dává uživatelům jejich produktů. Jmenuje se to Apple One a vlastně to sdružuje tu jejich video platformu, hudební streamovací službu, Apple Arcade a cloudový uložení a celý je to v hodnotě nějakýho dejme tomu kvalitního Netflixovýho balíčku.

Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč (lepší funkcionality jako skipování intra, lepší algoritmus na doporučování nových seriálů, výběr titulů)?

Velmi výrazně Netflix. Jednak je to z velké části zvyk, jednak proto, že ta videotéka je poměrně rozsáhlá a zároveň za poslední léta relativně hodně se rozšířil i výběr evropských filmů, včetně českých filmů. Tam původně byla hlavně ta americká a dejme tomu, trochu britský produkce, ale vlastně ta progresse obsahu je pro mě dostatečná na to, aby mě to přesvědčilo si udržet i to předplatný.

Zároveň ale mám moc rád i Apple TV+. Přestože zatím tu lokalizaci v podstatě jako nemá, protože je to relativně nová streamovací služba z hlediska té konkurence, tak ale zároveň má jako velký množství kvalitního obsahu, kdy sice je to třeba jako náročný v tom smyslu, že to jsou třeba seriály, na který je potřeba koukat dýl. Ale zároveň i jako filmy, který jako mají zajímavou myšlenku, pro mě. Zároveň ta videotéka je pro mě zajímavá v tom, že kromě toho předplatnýho tam najdu i skoro jakýkoliv film na pronájem a ta cena je za polovinu nebo třeba za třetinu lístku do kina.

A hrajou ve tvých preferencích nějakou roli i konkrétní funkcionality jednotlivých služeb?

Já si myslím, že to doporučení Netflixu pro mě funguje proto, že ta videotéka je tak rozsáhlá, že už se v ní najde něco, co se mi taky bude líbit. Zatímco u těch jiných služeb je buď, je buď jako velmi jednostranná, nebo má většinu titulů, který mě nezajímají, a třeba jeden, kvůli kterému jsem si pořídil to předplatný na ty dva měsíce a v podstatě nic jiného, než ten titul už mě tam jako zase neudrží.

Jak moc dávaš pozor, když se na něco díváš? Děláš u toho i něco jiného?

Relativně dost. Věnuju tomu 90, 95 % pozornosti, jako jo, je to třeba, protože pro mě je to odpočinek, a můžu u toho třeba jíst. Takže jídlo si u toho dám, ale už nedělám žádný další aktivity, jo, třeba že bych u zapnutýho seriálu uklízel, vařil a podobně. Protože pro mě je důležitěj i ten kontakt s obrazem. Na takovýhle činnosti já mám spíš podcasty a hudbu, který jsou v podstatě jen audio kontent.

Takže se ti nestane, že by sis pustil nějaký seriál, který jsi už viděl jen do podkresu při takových činnostech?

To ne, já chci od seriálu v podstatě vždyckyovej kontent.

Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?

Až po příchodu domů a v podstatě po večeři nebo možná před ní, pokud je nějaká delší, tak třeba u toho můžu přemýšlet, ale zároveň jakoby mám ten jako audiokontent v tu chvíli, jo. Takže v podstatě jde o to, jestli já tím strávím ten večer nebo ne. Případně, když jako někoho pozvu, tak jako se rovnou domluvíme, hele, podíváme se na nějaký film, tak jako ano, ale tehdy to je, tehdy to je spojení s tím plánováním.

Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?

Zjistit, co je novýho v tom světě, v tom světě filmů a seriálu. Občas je tam, občas je tam jako nějakěj rewach. Třeba jako něčeho, co se mi velmi líbilo, ať už konkrétních epizod nebo třeba konkrétního nějakýho seriálu nebo třeba jeho série. No a celkově spíš prostě jako odpočinek.

Binge-watchuješ?

Ted' už ne. Třeba ty 3, 4 roky zpátky jo. Tam je to hodně významně ovlivněný, konkrétně tou, konkrétně tou funkcionalitou, kterou udělal Netflix, která v podstatě, když tam je celej ten seriál, tak nabízí každý jeden díl po druhým. To si myslím, že má velkej vliv, ale zároveň zvlášť u těch seriálů, který byly psaný pro televizi, tak mají často cliffhangery a poměrně velmi úzce navázaněj děj na konci jednoho dílu a na začátku toho navazujícího.

Myslíš, že to bylo jenom u seriálů pro televizi?

To zase ne, ale dřív tam byla potřeba udržet pozornost diváků z týdne na týden. Ted' tu ta potřeba furt sice je, ale zároveň je to umocněný i tím nástrojem, kterej ti defaultně zapne další epizodu. A pokud takhle člověk nic neudělá, tak mu to během 10 sekund pustí další díl. To mě vlastně dovedlo až do bodu, kdy naopak, abych si zachoval nějak svůj čas třeba i na spánek a tak, protože jsou to, jsou to večerní hodiny, o kterých jsem mluvil, tak v

podstatě už je to i o tom, že já třeba přeruším to i uprostřed dílu a neřeším to.

Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším?

Víc to bylo sám, statisticky, za ty poslední roky. Ale občas si přesně někoho pozvu, že se podíváme na nějaký film.

Jak to případně ovlivňuje výběr pořadu?

Velmi výrazně. Já mám velmi specifický vkus. Oproti tomu, kdy vybírám pro víc lidí, tak ten můj vkus nebo to, co bych třeba chtěl vidět, je relativně výrazně limitovaný, i s ohledem na to, jak velký výběr je k dispozici. Pro mě to jsou vesměs anglickojazyčné věci, typicky ve kterých je potřeba mít nainvestováno kopec času. Je tam třeba druhá série, ty vztahy jsou už nějak rozehraný, typicky v dramatických seriálech. Ale i u sitkomů, kde prostě jsou nějaký opakující se gagy, a podobně. A tím pádem je potřeba zvolit spíš film, ne seriál, kde tohle není, a i tam je třeba vždycky hledat kompromis. Takže pro mě se tohle liší velmi výrazně.

Mluvíš o seriálech a filmech s dalšími lidmi ze svého okolí?

Kamarádama, s kolegama. Mluvíme o nich velmi výrazně se svojí rodinou. Tam je to, tam je to prostředí jasný. Jednak proto, že taky aktivně sledují seriály, filmy, respektive to dění možná i víc než já, takže to je třeba jako zdrojem doporučení, se svýma kolegama místy, s tím, že máme jako relativně hodně odlišný vkusy, tak je to pro mě vždycky spíš jako okénko do těch žánrů, který většinou nesleduju.

Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály mimo televizní vysílání? A v rámci televizního vysílání?

Ano, zejména na serverech, který měly uložený kompletní sezóny seriálů. Bylo jich několik, už si nevzpomenu, co to konkrétně bylo za servery. Tam ale bylo možný najít kompletní nějaký seriál, kde byl třeba i s embedovanýma titulka. Takže bylo možný koukat na nějaký seriály, který třeba šly v produkci amerických televizí a k nám se nedostaly. Respektive třeba jenom na DVD a já jsem v tu dobu rozhodně neměl dostatečný finanční prostředky, abych to mohl sledovat legálně.

Jak často jsi sledoval před seriály využíváním streamovacích služeb? A jak?

Bylo to velmi často, několikrát týdně.

A jak?

Byla to nějaká soustředěná pozornost jenom na ten seriál, s cílem buďto odpočinku, ale

zároveň to bylo daleko víc jako hobby. V té době před streamovacíma platformama to bylo mnohem víc hobby, jít do toho příběhu toho seriálu. Podobně, jako bych četl knížku, tak prostě sledovat seriál. Protože pro mě je podstatnej vývoj děje. A tam vlastně ten binge-watching taky byl velmi výraznej. Navzdory tomu, že tam chyběly ty softwarový algoritmičtý možnosti podsunout další díl, jak to teď dělá Netflix.

Žánry, na které ses koukal už jsi zmiňoval, ale byly to spíš delší seriály z hlediska doby trvání jednoho dílu.

Je to tak, byly to díly po 40 až 60 minutách, tyhle ty středně dlouhý seriály. Nebyly to ty minisérie s dýlkou hodina dvacet na díl, ale takový ty delší díly, nebyly to dvacetiminutový sítkomy. A já byl schopnej dát 2, 3, 4 díly v kuse.

Jak sis vybíral, na co se budeš dívat před tím, než jsi začal využívat streamovací služby?

Hodně jsem dostával doporučení od přátel, případně existoval český server Edna.cz, kterej v podstatě obsahoval třeba titulky pro ty seriály, jednak rozborů těch dílů, profily postav a tak dále. A nebyl úplně nejvíc dvakrát komunitní, protože diskuze na tom serveru nebyly moc dobře udělaný, ale zároveň dozvědět se o tom, že nějaký seriál existuje, je tu nějaký fandom, daj se k němu sehnat titulky,... Takže když jsem se k něčemu nedostal skrz doporučení od známých, tak to velice pravidelně byla Edna.

Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?

Předtím, než vůbec byly streamovací platformy, tak nějaký práh toho jít za tím seriálem a koukat se na něj byl vyšší, a tím pádem to bylo záměrnější, těšil jsem se na to víc, zároveň jsem nad tím strávil víc času a byl jsem třeba i aktivnější fanda. A na druhou stranu po příchodu streamovacích platform tak daleko víc, než vyhledávat aktivně, jsem spíš v pozici, kdy toho kontentu je opravdu hodně a musím to filtrovat. Nemám třeba tak aktivní pozornost na ten díl, v podstatě i to, že svým způsobem jsem nasycenej, nebo možná i přesycenej toho kontentu, tak si mnohem víc vybírám a to, z mého pohledu, kvalitnější kontent.

Zároveň k tomuhle ale chci říct, že se bavíme o období, kdy na jeho začátku mě bylo třeba 15 a na jeho konci mi je 29 a to je celý moje late teens, adolescence a začátek dospělosti a vlastně si myslím, že by to mohlo být úplně jinak, kdyby ty streamovací platformy přišly až potom, nebo naopak úplně předtím. Umím si představit, že bych byl fanboy výrazně

větší i v době Netflixu nebo možná právě proto.

Nicméně předtím šlo o proaktivní přístup, o určitý hlad po seriálech, ten binge-watching byl větší, zároveň to ale nebyly třeba úplně placené služby, takže ta technická kvalita byla výrazně nižší. Ne obsahovou kvalitu, protože jsem si vybíral cíleně, i když přes to filtrování skrze Ednu. Naopak u těch streamovacích platforem už jsou to spíš konkrétní velmi významné počiny na seriálovém nebo filmovém poli, který jsou prověřené, slyším o nich, čtu o nich třeba i recenze, a ty mě dokážou přitáhnout i k nějaký konkrétní streamovací platformě.

Kolik ti je let?

24

Odkud pocházíš a kde žiješ?

Pocházím z Říčan a momentálně žiju v Praze.

Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?

Magisterské, vysokoškolské

Jak obvykle trávíš svůj volný čas?

Obvykle sledováním videí na YouTube, koukáním na seriály, pak sportem, skautingem a občas si čtu knížky.

Dokážeš říct, jak často se díváš na seriály?

Aktivně, pokud fakt je nějaký seriál, kterej chci sledovat, tak jsem schopen to binge-watchnout, to znamená, že to není úplně pravidelný. Jinak co se týče pravidelnosti, tak nějaký seriály, který mám puštěný v pozadí nebo je prostě sleduju a už vím, co se tam dělo, tak to je třeba denně tak 4, 5 dvacetiminutových dílů.

Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?

Využívám Netflix, Disney +, HBO Max a v jeden čas jsem využíval i VOYO. Zároveň iVysílání používám, když se chci dívat na Star Dance, takže teď momentálně ano. A mám takovej seznam seriálů, který chci vidět, a tam je mimo jiný i seriál Devadesátky, na kterej se chci podívat na iVysílání.

Takže iVysílání využíváš k výběru přímo na té platformě?

Ne, rozhodně ne. To by mě muselo něco zaujmout fakt jinde, abych se chtěl podívat na nějakou českou věc. Právě třeba ty Devadesátky mě zaujaly, takže jsem si je zapamatoval a zapsal a chci se k nim někdy dostat. Ale jinak čistě česká produkce České televize jde mimo mě.

A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?

Pravidelně si myslím, že jsem začal koukat na Netflix, a bylo to někdy kolem 2018, ještě před pandemií.

A ty pozdější platformy se přidaly kdy?

Ty se přidaly během covidu.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?

Mimo Star Dance ne. Jinak ani nemám připojení k televizi, takže když chci vidět něco live, tak si zapnu na notebooku a přes HDMI kabel si to připojím k televizi.

Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?

Na seriály určitě. Mně přijde, že seriály jsou lepší v tom, že se jedná o několik kratších částí. Je to kratší formát a je jich víc, kdy můžu vlastně přestat a dát si pauzu. A zároveň tím že jich je víc a jsou dohromady delší než film, tak dává větší prostor nějakému charakter developmentu, nebo obecně postavám, tomu prostředí a tak. To znamená, že většinou sleduju dva typy seriálů – jeden je takovej víc oddechovej, jako třeba HIMYM a jeden je ten, kdy na to chci dávat pozor a být zabranej do toho seriálu a chci víc třeba zjišťovat o tom světě, což jako filmy moc nedávají příležitost. To by fakt musely být filmový série a ty vychází pro hrozně dlouhých dobách.

Jaké seriály si pro sledování vybíráš? A podle čeho si to vybíráš?

U těch oddechových tak mi přijde, že už mám takovej seznam těch, který buďto už běží a jsou třeba z nějaký slavný franšízy, což znamená když mám třeba rád Teorii velkého třesku tak koukám na spin-off Malý Sheldon, nebo opakuju stejné seriály, které už jsem viděl, právě HIMYM nebo třeba přátele.

U těch nových, které mě zajímají, tak tam je to jednak to, co vidím v reklamách, to co mi třeba i nabízí i Netflix nebo tak, ale i jako hodně žánrově, protože mě velice baví sci-fi a fantasy, takže na ty věci koukám častěji než třeba na nějaký drama. A potom teda i doporučení kamarádů, když mi nějaký seriál doporučí víc kamarádů, tak se na něj podívám. A poslední věc, podle které ale naopak nevybírám, tak je délka. Pokud ten seriál už má třeba osm sezón a každá sezóna 15 dílů po 40 minutách, tak to už je moc času, který bych do toho musel investovat a asi mě to odradí už na začátku.

Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?

Ne, je mi to vlastně jedno. Často když ho třeba ani nenajdu na nějaký platformě, nebo na žádný z těch, který si předplácím, tak se často koukám i na internetu, jestli to někde můžu vidět a jestli to není někde k sehnání. Takže je mi vlastně úplně jedno, kde co je a když se chci na něco podívat, tak si způsob většinou najdu.

Podle čeho sis vybral/a konkrétní službu, kterou si předplácíš?

Netflix protože to v té době bylo dominantní a vlastně nebyla ani alternativa, takže tam to začalo a hlavně měl v té době i největší výběr. Potom se přidalo Disney a to bylo kvůli tomu, že Disney a obecně Marvelu, já jsem velkej fanoušek Marvelu, to znamená, že tam byla ta franšíza, která mě zajímá. A potom ty zbylé dvě byly spíš podle toho, že kamarádka měla přístup k účtu a poskytla mi ho za levno, tak jsem si říkal, že aspoň budu mít jednodušší přístup a nemusím si právě zbytek seriálů, který mě zajímají hled skrz nějaký obskurní cesty.

Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč (lepší funkcionality jako skipování intra, lepší algoritmus na doporučování nových seriálů, výběr titulů)?

Asi nejvíc preferuju Netflix, protože už jsem tam dlouho a jak mě zná, tak už mi nabízí ty věci, který mě i zajímají. A potom je asi Disney, protože prostě Marvel je lovebrand a mám rád Disneyovky i obecně.

Jak moc dáváš pozor, když se na něco díváš? Děláš u toho i něco jiného?

Záleží na tom, jestli je to třeba seriál, který už jsem několikrát viděl a mám ho puštěnej jenom v pozadí, tak potom mu nevěnuju moc pozornost. Jsem třeba na sociálních sítích nebo obecně jsem na internetu nebo na mobilu. A pokud je to nějaký seriál nebo film, kterej mě zajímá, tak potom na mobilu sice taky jsem, ale převážnou většinu času se věnuju tomu seriálu aktivně a aktivně sleduju, co se tam vyvíjí, jak se to vyvíjí a tak. A právě tím, jak se do něj „zažeru“, tak to i pak je často důvod, proč zhlédnu hodně z těch dílů popořadě za sebou, že to bingnu.

A děláš u seriálu i jiné věci, než jen „mobilování“?

Jo, tak určitě u toho jím, a to jak u seriálů, který mě zajímají, tak u seriálů, který mě „nezajímají“, protože jídlu zase tolik pozornosti nevěnuju a za mě jíst a sledovat seriál je za mě úplně v pohodě. Takže tam jako jo. Vlastně když nad tím tak přemýšlím, tak když jsem doma a je na čase dát si nějaký jídlo, tak si vždycky pustím seriál.

Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?

To právě třeba když je čas na jídlo, tak si k tomu něco pustím, když je to nějaký seriál, kterej mě zajímá, tak pak u toho klidně zůstanu ještě nějakou dobu po jídle. Anebo večer, když už mám třeba po práci a i doma musím dodělat nějakou práci, tak potom si buď něco zahraju, nějaký počítačový hry nebo tak, anebo se podívám na nějaký seriál. Takže k jídlu

i přes den, protože často mám home office a tak se k obědu můžu na něco dívat, nebo to třeba i mít puštěný v pozadí.

Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?

Motivace zapnout je vlastně buď výplň nějakýho ticha, ale to je spíš když jsem sám. Když jsem třeba s partnerkou, tak spíš si pustíme nějaký seriál, protože to je něco, co nás oba zajímá a sledujeme to. Když jsem sám, tak si třeba pouštím i YouTubeový videa, protože i tam jsou tvůrci, který mě zajímají, a to si jako pouštím z notebooku. A nebo je to vyloženě to, že se na ten seriál těším a chci si ho pustit, tak si řeknu „Jo, tak teď si ho pustím k jídlu“ nebo pak večer. Takže často je to společná aktivita, mám i jako seznam seriálů, který chci sledovat sám, a tam jsou většinou nějaký jako seriály, který obsahově třeba s partnerkou neladí, nebo je to nějaká společná věc, což máme zase jiný seznam seriálů, kde si křížkujeme, který seriály bysme chtěli vidět oba a z něj vybíráme, na co se vlastně podíváme.

Ty už jsi říkal, že binge-watchuješ, jakým způsobem to je?

V první řadě hodně. U těch výplňových seriálů v pozadí bych to úplně nenazval binge-watchingem, protože tam sice hraje pár dílů za sebou se tam přehraje, ale ten obsah v podstatě už znám a aktivně na to nekoukám a dělám při tom jiný věci – odcházím z místnosti, uklízím, třeba si dám sprchu a mezitím třeba partnerka a vlastně ani to nemusí bejt, někdy jen odejdu a nechám to jen zapnutý – to asi fakt nepovažuju za binge-watchování. Za binge-watchování považuju, když něco aktivně sleduju a pouštím si několik dílů za sebou. A to až do té míry, že když mě něco fakt chytne, tak v nějakých časových rozmezích, abych měl dost spánku, nebo když třeba vím, že ráno nevstávám, tak si jsem schopen pustit celou sérii nějakýho seriálu najednou, pokud mě to baví.

A sleduješ takhle nárazově nějak pravidelně, nebo kdy se to děje?

Není to úplně pravidelný, ale většinou to je, když začnu třeba nějaký nový seriál a chytne mě to a právě kvůli tomu, že potom binge-watchuju hodně, tak se neděje tak často. Častěji spíš čekám na nějakou novou sérii a tam si ji třeba šetřím a rozdělím si ji třeba na tři části. Novodobě ty série mívají tak deset dílů, tak se třeba podívám na první tři, potom jindy zase na další tři, ale není to tak, že bych sjel celou tu sérii najednou. Binguju spíš nějaký zaběhlý seriály, do kterých se chci dostat, takže se to stane třeba, nevím, jednou dvakrát za měsíc, že projedu třeba sedm, osm dílů za sebou.

Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším? Jak to případně ovlivňuje výběr pořadu?

Sleduju sice s partnerkou, ale i sám. A vím, že třeba když vím, že něco vychází ne jako najednou, jednorázově, jako třeba na Netflixu, kdy vydaj celou sérii najednou, ale vychází to třeba po týdnů, tak mám kamarády, se kterými se o tom bavíme a chci se na to podívat co nejdřív, protože vím, že další den se o tom budeme bavit třeba. Že budeme řešit, co se v tom dělo. Takže to nesleduju přímo s nima, ale sleduju to s vědomím, že potom se díky tomu nějak.. že to bude součástí socializace s kamarádama.

Jak přicházíš na nové seriály? Sleduješ novinky v rámci největších chystaných seriálů?

Doporučení kamarádů, doporučení Netflixu nebo jiný platformy, pokud je to hodně v médiích a mně to zaujme, protože to nějak právě třeba opakujou Devadesátky, což byl třeba fenomén, tak na to jsem třeba přišel z doporučení ve Vinohradské 12, v podcastu, kterej zase poslouchám. Anebo pokud je to něco, adaptovanýho. Že třeba čtu knížku a zjistím, že existuje seriálová adaptace. Takže teď třeba Apple TV+, který nemám a nesleduju, tak vydalo sérii s Isaacem Asimovem, a já jsem jeho velkej fanoušek, přečetl jsem všechny jeho knížky, tak to jsem potom zjistil někde na internetu a pak si to aktivně vyhledal, že se na to chci podívat.

Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály mimo televizní vysílání? A v rámci televizního vysílání?

Pamatuju si, že jsem chodil na stránky a sledoval jsem o dost míň seriálů, ale sledoval jsem je aktivně. Sledoval jsem takhle třeba HIMYM nebo Futuramu. Ne v televizi, ale na počítači, že jsem našel nějakou stránku, kde se daly zhlédnout celý série. Míň jsem to binge-watchoval určitě a vlastně jsem o dost víc sledoval i Českou televizi, třeba jsem se díval na Comeback, i když to bylo zrovna na Nově, a pak jsem koukal i na seriály jako byla Čtvrtá hvězda a Červenej trpaslík. Ale vlastně od té doby, co mám ty streamovací platformy a celkem jednoduše přístup ke všem ostatním seriálům, pokud mě zajímaj. Takže nějaký pravidelný sledování přerušovaný reklamama, to u mě úplně zmizelo.

Jak často jsi sledoval před seriály využíváním streamovacích služeb? A jak?

Bylo to určitě míň, a bylo to třeba když jsem třeba hrál nějakou hru, a když jsem si třeba ještě k tomu volal s kamarádama, tak jsem to nesledoval vůbec, a když jsem měl později dva monitory, tak na jednom jsem měl puštěnej seriál a na druhým zapnutou hru, takže ty seriály jsem vnímal vlastně hodně pasivně. Ale často to bylo na úkor hraní, to znamená že jsem spíš hrál, než jsem sledoval seriály a bylo to třeba jeden dva díly každý čtyři dny.

Vlastně to nebylo tak, že bych se na to chtěl aktivně koukat, ale bylo to spíš už tedy jako výplň. Stejně jako teď mám nějaký výplňový seriály, který si ale pouštím častěji, tak tehdy to byly výplňový seriály, který jsem si pouštěl občas.

Jak sis vybíral, na co se budeš dívat před tím, než jsi začal využívat streamovací služby?

To je vlastně dost individuální otázka. Futurama mě bavila, protože Simpsonovi byly úplnej fenomén a jak jsem říkal, mě už od mala bavilo sci-fi, takže mi Futurama přišla jako Simpsonovi, ale lepší. A potom to taky ale hodně bylo na základě toho, co sledovali kamarádi a spolužáci. To znamenalo, že já chtěl taky být součástí skupiny, která se bavila každéj týden o Game of Thrones, takže jsem začal koukat na to. To si pamatuju, že bylo hodně řešený téma u nás ve třídě. Ale právě proto, že to byly třeba jeden dva seriály, který už jsem měl zhlédnutý, jako třeba Breaking Bad a nebo vycházely jednou týdně, tak jsem celkově seriály sledoval o dost míň.

Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?

Řekl bych, že předtím to byla spíš nějaká výjimečnější událost, když jsem třeba právě sledoval něco v televizi, nějaký seriály z ČT nebo Comeback. Takže já si musel přímo najít, kdy to něco dávali a nekoukal jsem na to často sám, ale i s někým dalším z rodiny. A nedalo se to vypínat, přetáčet, zastavovat, takže jsem tomu věnoval víc pozornosti a bylo to víc speciální. Teď je to vlastně takový víc konsumerský, že to vlastně sleduju hrozně hodně, ale zároveň tím, jak je hodně platforem a všechny mají spoustu seriálů, na který chci koukat, tak vlastně ty seriály střídám v jednom kuse a je to mnohem menší prožitek, protože ta kvantita v dnešní době je obrovská.

Příloha č. 6: Nahrávka (přepis rozhovoru ze dne 12. 12. 2023)

Kolik ti je let?

21

Odkud pocházíš?

Pocházím z Ústí nad Orlicí, teď žiju v Praze.

Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?

Středoškolské s maturitou.

Jak obvykle trávíš svůj volný čas?

Hraním videoher, sledováním filmů a seriálů, hraním na kytaru, hraním divadla.

Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?

Netflix, HBO, Disney +, Amazon Prime, VOYO, to jsou myslím všechny.

A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?

První byl Netflix a to je myslím tak tři roky zpátky, takže tak 2020.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy na streamovacích službách?

Víceméně denně. Každý den třeba tak hodinu, buď odpoledne nebo večer.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?

To se děje tak maximálně jednou do měsíce, když zrovna jedu k rodičům na víkend, tak se s nima dívám na televizi.

Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?

Na seriály určitě. Protože většinou trvají kratší dobu, a já si třeba pustím seriál k obědu nebo k večeři a chci aby to trvalo třeba 20 až 40 minut, a abych potom mohl dělat něco dalšího.

Jaké seriály si pro sledování vybíráš?

Mám rád animovaný seriály, když to má nějaký prvky sci-fi nebo fantasy, tak je to super.

A podle čeho si to vybíráš? Je to třeba žánr nebo délka, nebo herci?

Nejčastěji žánr. Ta délka pro mě ve finále není nijak důležitá. Vlastně je mi celkem jedno, jestli to má třeba 20 minut nebo 40. Když je ten díl do hodiny, tak si ho vybírám na

základě žánru, a pokud je to delší než tu hodinu, tak si k tomu zkusím najít nějaký jiné čas.

Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?

Je mi víceméně jedno, jestli to bude na Netflixu, HBO nebo někde jinde. Ve chvíli, kdy se k tomu dostanu, tak je to jedno. A když bych se chtěl podívat na nějaký seriál, který není na platformách, který nemám, tak většina platform má zkušební dobu, třeba první měsíc zdarma. Takže většinou využiju tohle, když je to nějaká úplně random platforma.

Podle čeho sis vybral/a konkrétní službu, kterou si předplácíš?

Netflix jsem dostal jako dárek víceméně, takže ten jsem si úplně nevybral, nicméně když jsem začal používat Netflix, tak na něm byla velká část seriálů a byla to v tu chvíli ta největší platforma. Ale teď se to obsahově poměrně tříští, a já si vybírám ty platformy hlavně podle nabídky. Třeba Apple TV+ nebo HBO mají ty nabídky pořád užší než Netflix. Takže bych si to klidně předplatil na ten měsíc, možná dva, abych se podíval na ten seriál, který chci vidět, ale pak bych si to dál už asi neplatil.

Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč (lepší funkcionality jako skipování intra, lepší algoritmus na doporučování nových seriálů, výběr titulů)?

Nejvíce používám Netflix. HBO je fajn tím, že tam jsou často kvalitnější seriály, třeba Last of Us, ale na Netflixu je fakt mnohem širší výběr a to je pro mě asi rozhodující.

Jak moc dáváš pozor, když se na něco díváš?

Kdybych to měl nějak číselně vyjádřit, tak asi tak 7/10. Ale taky ne vždycky a záleží na situaci. Ve chvíli, kdy si něco pustím večer a už je to fakt jako že se na to dívám, tak je to tak 8/10, ve chvíli, kdy si něco pustím přes den, tak je to míň, to může být tak třeba 6/10.

A co u toho děláš?

Jím, odepisuju na telefonu, případně i uklízím,...

Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?

Většinou kolem poledne, když se vrátím ze školy a zrovna nemám co dělat.

Nebo si to rozplánuju, že jako přijdu ze školy a chci si rozplánovat to odpoledne. Takže si řeknu „jo, teď udělám nějaký tři hodiny práce, pak se na něco kouknu, dám si večer, pak zas práce a na večer ještě budu mít čas se na něco podívat“. Funguje to pro mě vlastně jako taková odměna za učení nebo za nějakou práci.

Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?

Já většinou potřebuju aspoň na chvíli dělat něco jinýho, než třeba číst nebo něco psát, nějak jinak vnímat obsah a jinak zapojovat mozek. Normálně právě hodně čtu nebo píšu a v dlouhých intervalech už je to poměrně náročný na pozornost, takže sledovat nějaký seriál je pak mnohem pasivnější a dává mi to prostor k odpočinku.

Binge-watchuješ?

Jo, binguju asi hlavně jako prokrastinaci. Přijdu domů, pustím si k obědu nějaký díl, jenomže ten díl je tak dobrej, že si pustím hned druhý anebo i třetí. Většinou ale nejdu přes tři. A nějak míň často nebo nepravidelně tak když mě něco chytí a mám volnej čas, kdy nemusím dělat nic jinýho do školy nebo tak, tak můžu koukat na seriál třeba celej večer.

Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším? Jak to případně ovlivňuje výběr pořadu?

Sleduju seriály s rodinou, respektive se spolubydlícíma, s přítelkyní, ale i sám.

Ovlivňuje to případně výběr pořadu?

S přítelkyní se na filmy skoro nedíváme. To spíš půjdeme do kina, než abychom si pustili film doma, což se stává tak jednou za dva, za tři měsíce, když nějaký fakt zajímavý titul. A co se týče seriálů, sám se rozhodně podívám na jiný věci, než na co bychom se dívali ve společnosti. Například sám bych se podíval právě na nějaký víc fantasy, takže třeba Shadow and bone nebo Sandmana, což jsou oba Netflixový tituly zrovna, zatímco když se díváme s přítelkyní, tak si pustíme spíš nějakou epizodu příjemnýho wholesome anime nebo naopak nějakýho šílenýho. Ale většinou se nedíváme na nic vyloženě delšího, co by mělo třeba 40 minut.

Díváš se na nějaké seriály opakovaně?

Jo. Třeba jsem opakovaně viděl Cowboy Bebop, nebo i nějaký jiný seriály a filmy. Když už se ale na něco dívám opakovaně, tak je to proto, že mě hodně bavil. Nedělám to, že bych se na něco díval, protože to znám a můžu u toho dělat něco jinýho. Nebo když jsem sám tak tohle nedělám.

Jak přicházíš na nové seriály? Sleduješ novinky v rámci největších chystaných seriálů?

Z reklam, víceméně třeba na Instagramu nebo to, co mi doporučuje ta daná streamovací platforma. Tam je vždycky řádek „doporučené pro tebe“, nebo „podobné jako“, nebo

Netflix má ten systém, kdy ti zhodnotí na procenta, co by se ti mohlo líbit podle toho, na co se díváš, a to u mě docela funguje. Takže na to vlastně celkem dám. A zároveň nějaký novinky vlastně aktivně vyhledávám, třeba sleduju na Instagramu několik profilů, který zveřejňují informace o nových filmech a seriálech.

Mluvíš o seriálech a filmech s dalšími lidmi ze svého okolí?

Jo, s přítelkyní i se spolubydlícíma se, hlavně o seriálech, bavíme docela dost. Ne až tolik se spolužákama, ale tam je to spíš hloubkou těch vztahů, jinak s kamarádama filmy i seriály sledujeme rádi a rádi se o tom i do hloubky bavíme.

Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály mimo televizní vysílání? A v rámci televizního vysílání?

Používal jsem určitě nějaký pirátský stránky nebo jsem si seriály a filmy i stahoval. A v televizi to byly třeba nějaký detektivky na ČTčku, ty jsem aktivně vyhledával a pravidelně je sledoval v televizi.

Jak často jsi sledoval před seriály využíváním streamovacích služeb? A jak?

Rozhodně to nebylo tak často jako dneska, bylo to třeba jednou, dvakrát týdně, když vezmu v úvahu to, že Simpsonovi nebo Futurama jdou vlastně pořád a občas jsem ve volným čase jen tak zapnul televizi a zrovna tam jedna z těchhle věcí šla.

Jak sis vybíral, na co se budeš dívat před tím, než jsi začal využívat streamovací služby?

Tam to bylo hodně na doporučení kamarádů, asi úplně nejčastěji. V té době jsem si seriály nijak aktivně nevyhledával, takže to byly hlavně věci, o kterých jsem se nějak doslechl. A dostal jsem se takhle třeba k One Hundered, což mi lidi doporučovali ještě předtím, než jsem měl Netflix a to jsem třeba celý zkouknul.

Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?

Se streamovacíma platformama je to mnohem komfortnější, protože si ty seriály můžeme pustit v podstatě kdykoliv. Zároveň to ale přichází o nějaký to čekání a očekávání, který vím, že třeba ve čtvrtek večer mám vyhrazený čas na tu detektivku. A i kdybych měl nějaký seriál, kterej aktuálně vychází po týdnech, a těšil bych se na něj jako dřív, tak to vlastně už nebude takový, protože vím, že mám hrozně moc dalšího obsahu, na kterej se mezitím můžu kouknout a není tam to čekání.

Příloha č. 7: Nahrávka (přepis rozhovoru ze dne 12. 12. 2023)

Kolik ti je let?

28.

Odkud pocházíš?

Z Prahy.

Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?

Vysokoškolské magisterské.

Jak obvykle trávíš svůj volný čas?

Buďto někde venku s kamarády nebo sportem. Doma trávím minimum času. Třeba jeden večer do týdne jsem doma tak, abych tam měl ještě volný čas.

Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?

Jenom Netflix.

A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?

Je to tak 3, 4 roky zpátky, takže zhruba v roce 2019.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy na streamovacích službách?

Poslední rok spíš málo, takže... je to dost nepravidelný. Někdy mám pár měsíců pauzu, občas se během jednoho měsíce dívat na něco pětkrát týdně klidně.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?

Nemám televizi, takže na ni se dívám jenom když jsem u rodičů na návštěvě, takže to je tak jednou za týden, za dva týdny.

Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?

Určitě na seriály. Na filmy mě baví se dívat s někým nebo jít do kina, ale když jsem sám, tak si radši pustím seriál, na který se můžu dívat delší dobu.

Takže to, že seriály trvají dýl je pro tebe důležitější?

Asi jo, to je pro mě důležitý, že mi to vydrží jakoby delší dobu. Anebo taky je to možná i tím, že častěji dostanu doporučení na nějaký seriál spíš, než na nějaký film.

Jaké seriály si pro sledování vybíráš? A podle čeho si to vybíráš?

Většina jsou nějaký sitkomy, nebo občas i nějaký true crime poslední dobou. A z velké části je to založený na tom, co mi založej známý, nebo podle jazyka a země původu.

Poslední dobou jsem třeba sháněl nějaký španělský seriály, protože jsem se chtěl naučit španělsky. Takže i to je pro mě důležitěj faktor. Třeba Money Heist jsem viděl docela nedávno.

Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?

Jako vlastně záleží. Protože pokud by mi někdo doporučil seriál, kterej zrovna není na Netflixu, tak bych si určitě nechtěl předplácet žádnou další platformu. A když už jednu mám, tak primárně hledám tam něco. A až když bych v nějaký fázi, kdy už bych tam nenašel nic novýho zajímavýho, tak teprve potom bych přemýšlel nad tím, že bych možná místo Netflixu možná platil nějakou jinou platformu.

Takže kdyby ti někdo doporučil nějakej seriál, tak bys ani nepřemýšlel nad tím, že by sis ho třeba odněkud stáhnul, nebo se na něj podíval na nelegálních serverech?

No, dřív bych se na to podíval určitě takhle někde jinde, podle toho, kde bych to našel takhle někde zdarma a nelegálně, bez jakýchkoliv starostí, ale teď by se mi to ani řešit, takže bych se na to spíš nedíval, než kdybych to měl shánět někde.

Podle čeho sis vybral/a konkrétní službu, kterou si předplácíš?

No myslím, že si to jako první založila ségra a sháněla někoho do rodinnýho tarifu, takže hlavní faktor byl vlastně cena, že ve více lidech jsi to mohl mít o dost výhodněji, než jsou jiný platformy. A zároveň asi že to v tý době bylo vlastně nejrozšířenější a nebyla vlastně konkurence.

Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč (lepší funkcionality jako skipování intra, lepší algoritmus na doporučování nových seriálů, výběr titulů)?

Jak moc dáváš pozor, když se na něco díváš? Děláš u toho i něco jiného?

Záleží na situaci. Většinou docela jo, protože většinou jsem doma, většinou jsem sám doma, takže mám čas se na to soustředit, nebo u toho maximálně u toho večerjet, nebo dělat něco nepodstatnýho.

A co jsou třeba ty nepodstatné věci?

Možná jsem u toho občas na mobilu, ale to už je většinou v takový fázi toho seriálu, kdy

mě to nebaví natolik, abych se tomu na 100 % věnoval. Ale dokud mě něco baví, tak u toho nic nedělám a chci dávat pozor jenom na ten seriál. Nejsem ten člověk, kterej by si seriály pouštěl jenom jako pozadí, aby mu to někde hrálo a neměl doma ticho. To radši mám ticho a dělám jiný věci, když potřebuju.

Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?

Až večer, když přijdu domů a mám vyřešený všechny starosti v uvozovkách, takže třeba kolem sedmý, osmý, kdy nemám co na práci a vím, že mám ještě tak dvě, tři hodiny než půjdu spát. Tak v tom okamžiku si řeknu „jo, teď bych si mohl něco pustit“.

Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?

To hodně záleží na období, nejmíc asi to, když mám vyloženě hodně volnýho času a vím, že se chci nějak zabavit jednoduše. Tak to po tom sáhnou. Anebo jinak hlavně dřív jsem měl takový období, kdy mě k tomu motivovalo to, že jsem se učil nějaký cizí jazyk a věděl jsem, že je to nejen trávení volného času, ale že se při tom zároveň můžu zlepšit v cizím jazyku. Tak to byla pro mě mnohem větší motivace, než jenom zabít volnýho času.

Binge-watchuješ?

Málo, většinou ne sám od sebe ani. Ale když někdo v mém okolí sleduje nějaký seriál, kterej se mi líbil, tak se rád podívám s ním znovu. Nevím, jestli to spadá do té kategorie.

Bingewatching znamená podívat se na víc dílů jednoho seriálu v řadě za sebou.

Aha, tak když ten díl má do půl hodiny dýlky, tak se občas podívám na víc, než jeden za sebou, ale když to má delší díly, třeba kolem 40 minut, tak ten si pustím maximálně jeden. A občas když ty díly jsou fakt hodně dlouhý, třeba hodinu, tak občas nedokoukám ani ten a v půlce usnu nebo to vypnu.

Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším? Jak to případně ovlivňuje výběr pořadu?

Nejčastěji sám. Když už jsem s někým dalším, tak se můžem podívat na něco, skoro vždycky trávíme radši čas nějak jinak. A určitě to ten výběr ovlivní, protože

Jak přicházíš na nové seriály? Sleduješ novinky v rámci největších chystaných seriálů?

Je to hlavně skrz doporučení kamarádů, ale občas dám i na doporučení na Netflixu, kde mi to nabízí buďto nejsledovanější seriály, nebo ty, který by se mi mohly líbit. A to je asi tak jedinej další způsob, jak přijdu na další seriály.

Mluvíš o seriálech a filmech s dalšími lidmi ze svého okolí?

Docela málo, protože tím, že neznám tolik seriálů a moc na ně nekoukám, tak lidi kolem mě mluví o nějakých seriálech, který já neznám. Ale když je to něco, co znám a viděl jsem to, tak o tom mluvím rád.

Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály mimo televizní vysílání? A v rámci televizního vysílání?

Měl jsem takový období, kdy jsem už jsem sice neměl vlastní televizi, ale ani Netflix. A tak jsem si našel nějaký stránky, kde se daly seriály sledovat na černo, nebo zadarmo, a člověk mohl najít si online v podstatě cokoliv.

Jak často jsi sledoval před seriály využíváním streamovacích služeb? A jak?

Měl jsem období, kdy to bylo určitě několikrát týdně, třeba třikrát, čtyřikrát týdně. Ale to bylo spíš tím, že jsem měl hodně času, kdy jsem bydlel sám daleko od všech a přesně jsem takhle začal sám něco sledovat, protože jsem neměl moc jiných způsobů, jak trávit čas.

Jak sis vybíral, na co se budeš dívat před tím, než jsi začal využívat streamovací služby?

Když to vezmu úplně dřív, kdy jsem se díval hlavně na televizi, tak tam moc nebylo jak si vybírat. Tam jsem se podíval do programu, a v ten čas, kdy jsem měl čas, běžely zrovna tři, čtyři seriály a pokud mě něco zajímalo, tak jsem se na to podíval, a když ne, tak jsem tu televizi radši vypnul a nekoukal jsem na nic. Záleželo ale hlavně na těch možnostech, co bylo na výběr, což bylo dost omezený.

A co se týká třeba pirátských stránek?

Tak to už jsem potom si vybíral třeba podle žánrů, který mě zajímaly, takže když už jsem chtěl třeba nějakou komedii, tak jsem se podíval, jaká má dobré hodnocení. Anebo něco, co jsem znal z doporučení a věděl jsem, že to je něco dobrého a zajímavého.

Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?

Kdybych to měl srovnat s pirátskýma stránkama versus Netflix, tak v tom výběru seriálu nebyl žádný zásadní rozdíl, jenom teď už se nijak necítím provinile, nebo že bych dělal něco špatného. Věděl jsem, že když už tím trávím tolik volného času, tak za to aspoň nějak platím. Ale kdybych to měl srovnat s tím úplně dřív, takže s dobou, kdy jsem koukal hlavně na televizi, tak musím říct, že mi Netflix poskytl mnohem víc možností, z čeho si

můžu vybírat. A když teď mám mnohem víc možností, tak si můžu vybírat věci, co mě víc zajímá a nemusím si vybírat jenom protože, že by to bylo nějak z nouze.

Příloha č. 8: Nahrávka (přepis rozhovoru ze dne 14. 12. 2023)

Kolik ti je let?

27

Odkud pocházíš?

Z Prahy a žiju v Praze.

Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?

Vysokoškolské magisterské.

Jak obvykle trávíš svůj volný čas?

S přáteli, s rodinou, sledováním filmů a seriálů, procházkami, nákupy, hraním počítačových nebo deskových her.

Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?

Jo, skoro všechny, co jsou dostupné na českém trhu. Čili Netflix, HBO Max, Disney+, Prime, Apple TV+, SkyShowtime, VOYO a iVysílání.

A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?

Bude to tak čtyři, pět let zpátky. Když začal bejt velkej hype kolem Netflixu.

A ty další sis začala předplácet sama?

Ani ne, spíš že si to někdo předplatil a zeptal se, jestli tam chci jako účet. Takže jsem se připojila k někomu. Kromě VOYA, to jsem si začala předplácet sama, protože jsem chtěla český reality show.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy na streamovacích službách?

Pořád. Nebo jako denně. Je to výjimečný, když se nějaký den nepodívám na seriál, aspoň na jeden díl.

A jak dlouho to denně trvá?

Asi záleží, jestli je to všední den nebo víkend a jestli mám jiný aktivity nebo tak. Ale je to průměrně tak hodina denně, hodina až dvě spíš.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?

Spíš výjimečně, když jsem u rodičů nebo někde u známých, u babičky nebo u kamarádů. Já

sama televizi ani nemám, nebo teda nejde mi doma napojit vysílání.

Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?

Asi spíš seriály teď už. Dřív jsem se asi víc koukala na filmy, protože bylo víc dobrých filmů, než seriálů. Teď začali všichni dělat seriály najednou.

A proč se díváš spíš na seriály?

Těžko říct. Asi přesně proto, že se jich dělá víc a je větší výběr seriálů, než filmů, aspoň v žánrech, který by mě zajímaly. Což je třeba fantasy a sci-fi. Fakt dobrých fantasy nebo sci-fi filmů za posledních deset let moc nebylo. Ale seriálu je prostě teď strašně moc v tadyté tématice, takže jsem se přizpůsobila trhu a koukám se spíš na seriály.

Takže si ty věci, na který koukáš, vybíráš hlavně podle žánru?

Hm, taky. Ale vybírám to i podle třeba herců, co mám ráda, a co jako mě zajímá nějaký jejich kariérní postup. A vím, že věci, ve kterých jsou, tak jsou většinou dobrý, tak se jako koukám, co teď maj novýho a tak. To jsou třeba Adam Driver nebo Pedro Pascal. To jsou přesně příklady, že kam vlezou, tak má cenu to vidět.

Je to takhle jen podle herců?

I třeba režisérů docela dost. No jako u některých znám ten jejich styl, a vím co od nich můžu čekat a vím, že mě to bude bavit, že se mi třeba bude líbit téma, který zpracujou.

A to je u filmů, nebo je to i u seriálů?

To je u filmů. U seriálů režiséry moc nesleduju, protože tam je to dost jiný, tam třeba každá epizoda jednoho seriálu má jinýho režiséra. Víam jako třeba Duffer brothers, který dělaj Stranger Things, tak bych možná sledovala, ale jinak je to matoucí pro mě. Ale takže obecně se hodně řídím jménama, který jsou zapojený do toho filmu a seriálu. A samozřejmě si čtu recenze, sleduju csfd, Ednu, různý další stránky o kinematografii a tak a sleduju, co se zrovna chystá, co získává ceny a tak. Dělam si takový vlastní rešerše, snažím se bejt v obraze a nějak si to jako vybírat podle toho, systematicky.

Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?

Ne, vůbec. A když tu platformu nemám, tak si jí koupím. Pro mě je primární ten seriál, ten obsah, a když to chci vidět, tak je mi úplně jedno na čem to je a koupím si to, třeba na měsíc, nějakou zkušební verzi, nebo klidně i na tři měsíce, když to trvá dýl ten seriál, a pak to zruším a nemám pouto k těm platformám, ale k tomu, co tam maj. Jinak mi je to úplně fuk. Takže sice si vybírám ty platformy podle obsahu.

Takže si spíš předplatíš novou platformu, než aby ses podívala na ten seriál nějakou nelegální cestou?

Jo. Jakože.. pár let zpátky bych neměla na výběr a i teď bych to mohla hledat a stáhnout neoficiálně, ale už jsem z pohodlně a radši si to koupím na pár měsíců za dvě, tři stovky ale budu si to moct pustit v dobré kvalitě a s titulky, co sedějí. Nemusím to nějak přetahovat do televize, ukládat nebo já nevím, co dalšího.

Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč (lepší funkcionality jako skipování intra, lepší algoritmus na doporučování nových seriálů, výběr titulů)?

Jako není to úplně, že bych nějakou výrazně preferovala proti ostatním, ale nejradši mám Disney+ a HBO Max. A je to hlavně kvůli obsahu, u Disney+, protože má věci, který jsou jako originální přímo od nich, jako Star Wars věci a Marvel věci. A HBO mi přijde že má obecně nejlepší nabídku napříč žánry a napříč novinkami a nejpřehlednější jako design, nejlíp se mi tam orientuje. A třeba Netflix má hloupý vyhledávání, když mi nabízí věci, který tam pak nejsou. Sice aspoň ví, co hledám, a nabízí mi alternativy, ale je to jako „Jó, ty hledáš tohle, sorry, to zrovna nemám.“ To by mi HBO neudělal.

Jak moc dáváš pozor, když se na něco díváš? Děláš u toho i něco jiného?

Velmi. Jakože moje pozornost si myslím že neklesá pod 90 % nikdy. To bych to mohla jinak rovnou vypnout. A když třeba náhodou začne někdo něco říkat, nebo se začne dít něco vedle v místnosti, tak já to musím pauzovat, vyřešit tu věc, která se zrovna děje navíc a pak se vrátit k tomu seriálu. Já prostě... vadí mě, když lidi nedávaj hodně pozor, na co se koukaj.

A to platí u všech seriálů, na který se koukáš?

Jo, většinou dávám pozor fakt na 100 %, těch 90 % je když třeba... jediný, co zvládnou dělat u seriálu je jít, a to je u specifických filmů, seriálů nebo reality show. A to jsou ty, který jsem už třeba viděla několikrát. Protože už vím, co se tam stane a nevadí, když se podívám na dvě vteřiny dolů do talíře, protože jako o nic nepřijdu, protože vím, co se tam děje. Ale stejně se tomu chci věnovat. Nemám to puštěný jenom jako pro zvuk. Tam jako mám ráda i ten obraz a chci se tomu věnovat. A stejně na to dívám jako aktivně, není to, že bych si s někým povídala nebo tak.

Rewatchuješ takhle nějaký seriály nebo reality show často?

Snažím se spíš koukat na nové věci, protože nechci upadnout do toho, že se pořád budu

dívat dokola na tři stejný sitcomy od začátku, jakože to zapnu, za půl roku to všechno dokoukám a pak pojedou další kolečko, takže je to spíš jednou za čas, třeba jednou za dva roky si pustím celý HIMYM, Přátele už asi nepojedu znovu, ty už jsem viděla v dřív v televizi milionkrát, ale spíš si pouštím nějaký jako vybraný sitcomy, jako třeba Brooklyn 99 nebo Modern Family, to už jsem viděla taky dvakrát,... a z filmů mám pár svých srdcových oblíbených, který si budu pouštět pořád dokola. Jako jsou třeba Star Wars, Harry Potter nebo Pán prstenů.

Takže se díváš opakovaně i na filmy?

Jo, ale dost specifický filmy, který fakt jako miluju. To jsou filmy nebo jako série, kterých jsem fakt fanoušek a vím, že mě to neopustí ani za třicet let, protože vím, že je to jako součást nějaký mojí identity.

Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?

Buď už vstanu ráno s tím, že vím, co si budu večer pouštět, protože třeba... uvedu příklad. Víam, že běží další série Mandaloriana, a je středa, takže večer bude nový díl. Takže víam, že se určitě budu večer dívat na tenhle konkrétní díl. A mám to naplánovaný, tam je to jasný. Ale kromě toho přemýšlím přes den občas v práci, co bych si mohla pustit, jestli budu mít čas a chuť si něco pustit, případně co. A pak to řeším až doma, po večeri. Když už mám klid, jsem najezená a chci věnovat pár hodin svojí pozornosti něčemu, tak začnu vybírat konkrétní věc, pokud ji ještě nemám.

Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?

Zábava. Touha objevovat nová díla. Hm... nějaká touha bavit se o věcech, který nás společně baví s přítelem nebo kamarádama a tak. Když jsem občas třeba unavenější z práce, nebo z něčeho, tak si pustím něco prostě jen tak na „oddech“, třeba Office nebo nějakou reality show, nebo nějakou nenáročnej film, jako ne komedii, ale spíš nějakou akční film, kde Keanu Reeves běhá a dělá pew-pew. Ale spíš se jako chci koukat, protože mě fakt zajímá, co se tam bude dít, o čem to bude, jak ty herci budou hrát, jaká tam bude hudba, a tak.

Binge-watchuješ?

Ano, hodně. Vypadá to tak, že buď je to sitcom, u kterýho se nedopatřením zaseknu. Protože jsou to krátký díly a já si řeknu „Fajn, tak jako jestli půjdu spát za dvacet nebo za čtyřicet minut, tak už je v podstatě jedno“, takže si dám ještě jeden díl, když mě to baví. A můžu se po tom krátkým díle rozhodovat, jestli si pustím ještě další. Anebo když je nějaká

platforma, jako třeba Netflix, a háže tam nový série, na který se člověk těší rok, dva, tři, jako byly třeba Zaklínač nebo Stranger Things, nebo něco, a hodí to tam v jeden den, ty se na to těšíš. Viděl jsi trailer dvacetkrát, čteš si všechny diskuze, přemýšlíš, co tam tak bude, tak si to pustíš celý najednou. Protože už nedokážeš čekat a víš, že lidi se o tom budou bavit online, všude budou spoilery a tak, takže si to musíš pustit co nejdřív a celý najednou, abys vůbec mohl jít na Instagram nebo na internet.

Binguješ i seriály, který jsou vydaný už delší dobu a nehrozí tam, že to bude aktuálně probíraný téma a budeš vystavená spoilerům?

Možná. Spíš bych se na to koukala jako binge-watchingem, protože by mě to chytlo. To se mi vlastně stalo třeba s Battlestar Galactica, která taky je tak 15, 20 let stará. Nebo prostě už to bylo chvíli venku, a stejně jsem na to koukala vždycky několik dílů za sebou, protože to bylo fakt skvělý. Takže je tam ta motivace úplně jiná, než u těch nových seriálů. U těch mě to nějak vnitřně prostě bliká, jako „musíš to vidět, protože se to bude všude řešit“. Taky tam je nějaká ta jako touha po obsahu, ale výrazně menší a je tam vyšší míra toho, že se na to chci kouknout kvůli tomu tlaku zevnějšku.

Stávalo se ti tohle i dřív, že jsi cítila, že se na něco musíš podívat kvůli okolí? Třeba u Hry o trůny?

Jo, tam jsem přesně začala později, než všichni ostatní, takže jsem se cejtila, že to musím dohnat, protože jsem byla pozadu. A nebylo to ono. Protože všichni řešili něco, co se stalo o sérii později, než když jsem to viděla já a cejtila jsem nějakou peer pressure, abych trochu zabrala a dostala se dobu, kde jsou všichni ostatní a pak jsme se o tom mohli bavit. Ale jako je to tím, že já se ráda bavím s lidma o seriálech, který jsou zrovna v kurzu.

Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším? Jak to případně ovlivňuje výběr pořadu?

Asi v 90 % případů s mým přítelem, nebo se spolubydlícíma. Většinou se díváme jako všichni dohromady, protože sdílíme jednu televizi. A sama se koukám, když jsem doma sama.

A jak to ovlivňuje výběr toho, na co se díváš?

Docela dost, protože když si mám pustit něco sama, tak buď si pustím něco, o čem vím, že by se na to můj přítel nikdy nekoukal nebo si pustím něco, co už viděl a už se na to koukat nechce, takže vím, že si to můžu pustit s klidným svědomím. Jinak se koukáme na seriály spolu, a míváme rozkoukaný třeba čtyři seriály najednou, ale sama bych se na tyhle rozkoukaný nekoukala.

Jak přicházíš na nové seriály? Sleduješ novinky v rámci největších chystaných seriálů?

Buď prostě na internetu, že hledám, koukám. A občas mi taky říkají lidi „Pusť si tohle, pusť si tamto,“ ale většinou si to nepustím, protože mám jakoby primárně svůj imaginární seznam věcí, co bych chtěla vidět. A to, co mi doporučují ostatní, tak si tak jako dávám bokem, a vím, že ty seriály existují, vím, že to bude asi dobrý, protože mi to říkají, ale na řadu přijdou až časem, až po těch seriálech, který jsem si sama vybrala. Jinak taky koukám na různé YouTube videa lidí, který hodnotí seriály a filmy, a říkají „Jé, a pak bude tohle navazovat a tak“ a já vím, že to prostě uvidím, protože to je v rámci nějakýho jako mýho fanouškovství.

Mluvíš o seriálech a filmech s dalšími lidmi ze svého okolí?

Pořád, i když je to nezajímá.

Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály mimo televizní vysílání?

Mhm, dívala, jo. Buďto jsem měla takovej jeden pirátskej nástroj, torrenty, který si myslím, že byly docela in. A ještě předtím, než jsem objevila torrenty, tak jsem stahovala z uložta, a to trvalo třeba půl dne. A pak taky existovaly různé online stránky, kde byly různé seriály nebo filmy, ale v otřesný kvalitě. Takže nejprve jsem koukala na ty stránky, ale pak jsem si říkala, že to nejde, že ten zážitek z toho je nula. A většinou to ještě bylo česky a já jsem chtěla koukat v angličtině, třeba s českýma titulky, ale právě ty dabingy mě štvaly. Takže jsem narazila na torrenty a na tom jsem byla docela dlouho, než přišly platformy pak.

A v rámci televizního vysílání?

Jako jo, ale když mi bylo třináct třeba. Pak když už jsem koukala na věci online takhle a nebyla jsem závislá na tom, co zrovna dávají v televizi a mohla jsem si to určovat víc já, tak jsem na tu televizi koukala minimálně. Takže od toho času v obýváku u televize jsem začala trávit čas u notebooku u sebe.

Jak často jsi sledoval před seriály využíváním streamovacích služeb?

Třeba ob den. Byla to furt moje záliba, ale měla jsem taky školu třeba, takže jsem se odpoledne a večer musela věnovat i nějaký jako přípravě, nebo jsem se musela učit. Ale teď přijdu z práce a už nemám takhle věci, co bych musela dělat večer, takže mám teďka

víc času, kterej můžu věnovat těm seriálům.

Jak sis vybíral, na co se budeš dívat před tím, než jsi začal využívat streamovací služby?

Asi dost podobně jako teď, furt tam převažovaly ty fanouškovský zájmy. Tam se začaly i tvořit nějaký, co jako trvaj do dnes, jako třeba Marvel a tak, to přišlo třeba v pubertě. Ale jinak jsem furt koukala na internetu, co je novýho a tak, a možná jsem i víc sledovala, co říkaj vrstevníci ve škole.

Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?

Mhm. To je zajímavá otázka. Jakože na jednu stranu je to teď jednodušší se dostat k jakýmkoliv věcem. Že prostě klikneš, je to tam, máš to za půl minuty ready. Ale zároveň je tam strašně moc věcí a mě už to jako.. jsem z toho zaplavená, z toho množství obsahů, který tam jsou. A já se snažím vyfiltrovat to málo, co mě zajímá a furt to na mě chrlí další a další obsah. Furt mi to pouští další a další díly a doporučuje další seriály, který by se mi mohly líbit, a já to vůbec nepotřebuju. Takže cejtím víc, že ty platformy na mě tlačí, abych tam zůstala co nejdýl. Ale když jsem si to pouštěla sama, tak jsem se cejtila víc svobodnější, že si to jako já vybírám a mám nad tím větší moc.

A co se týče zážitku ze sledování konkrétně, tak tam je to zase kvalitnější. Je tam třeba větší výběr titulků, daj se měnit velikosti a písma titulků, je tam třeba deset jazyků, a tak. Zatímco když jsem to stahovala, tak to byla taková jako průměrná kvalita, musela jsem k tomu hledat další věci, párovat titulky a tak. Takže tohle sice bylo otravný, ale... no, teď jsem se ztratila.

Baví tě to pořád stejně?

Možná vlastně asi ne. Asi mi tam něco chybí, něco se z toho vytratilo. Tím, že je to hrozně masový a tak. Tak teď už z toho nemám takovou radost. Prostě mám pocit, že si musím pustit hrozně moc věcí najednou, musím vidět hned všechno, protože tam všechno je, já občas nevím, na co se koukat dřív. A tak si to pustím všechno najednou občas, jakože ten seriál binge-watchnu a tak. A nemám z toho takovou radost, jako kdybych si to rozložila a měla to hezky pravidelně, jako třeba jeden díl, dva díly večer a těšila bych se na to. Jako „Jo, zejtra uvidím další díl a těším se na to, jak to pokračuje“ a tak. Nevím prostě. Tohle se mi prostě stává už jen u těch novejších seriálů a jenom u platforem, který ty epizody dávkujou jednou tejdně.

Příloha č. 9: Nahrávka (přepis rozhovoru ze dne 14. 12. 2023)

Kolik ti je let?

25

Odkud pocházíš?

Z Prahy a pořád tu žiju.

Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?

Vysokoškolské bakalářské a moje práce je administrativní podpora v nakladatelství.

Jak obvykle trávíš svůj volný čas?

Chodím občas na pivíčko, hodně se koukám na filmy a v poslední době vlastně docela hodně hraju videohry.

Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?

Využívám Netflix a HBO Go, a pak i nějaký pirátský. Jedna se třeba jmenuje SFlix a je tam fakt hrozně moc filmů a seriálů v dobré kvalitě. Ale to není vyloženě legální, no. A i Vysílání taky používám.

A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?

No jako HBO Go už máme dlouho, protože to máme jako rodinný, a to bych řekla aspoň tak 9, 10 let zpátky. A Netflix jsem začala využívat sdílenej s kamarádkou na vysoký, takže tak 5 let.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy na streamovacích službách?

Aspoň jednou týdně bych řekla. Teď to není tak často, protože jsem docela zaneprázdněná, ale pár let zpátky jsem se koukala mnohem víc, protože jsem i studovala filmová studia. Protože tam jsme se měli koukat na hodně filmů i ke zkouškám a podobně a zajímala jsem se o to mnohem víc, ale asi je to spíš tím, že teď už na to nemám tolik času. Ale snažím se pořád nějak sledovat, co je v kurzu a tak.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?

Strašně málo, teď jsem se nedívala vlastně vůbec na nic a až v poslední době jsem si to pustila párkrát, že jsem si zapnula televizi abych viděla, co tam zrovna jde. Ne že bych si něco chtěla intentionaly pustit, ale spíš jako výplň, třeba k jídlu a tak.

Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?

Asi na filmy, ale dost to závisí.

Strávíš větší procento času koukáním na filmy než na seriály?

Asi jo, ale myslím si, že to bude tak 60 na 40. Já mám obecně hodně ráda seriály a nijak mi ten formát nevadí. Protože vím, že některým lidem ten koncept vadí, že to je rozkouskovaný. Ale mně to nevadí a mám to vlastně dost ráda. Ale stejně se pořád víc koukám na filmy.

Jaké seriály si pro sledování vybíráš?

Bud' to si vybírám nějaký reality shows, který jsou oddechový, takže se třeba koukám na Real Houswives of Beverly Hills, což mi přijde strašně skvělý a je to hrozně bizár, ale pouštím si to, abych si u toho odpočinula, abych se u toho záměrně smála a vím, že to není vůbec náročnej kontent, ale je to jen oddech. Ale pak si pouštím záměrně i seriály, který jako třeba jsem hodně slyšela od lidí, že jsou dobrý, že maj třeba zajímavou myšlenku. Takže to mám tak napůl rozdělený. Bud' nějaká bizár reality show, nebo nějakej klasicej sitcom, třeba HIMYM nebo podobný věci, který už znám a užívám si je možná i proto, že je znám. Že to mám ráda už od dětství. Nebo naopak to je něco úplně novýho, na co chci dávat pozor a chci se soustředit, takže u toho tolik neodpočívám a je to náročnější.

Jak často nějaký seriály takhle rewatchuješ?

Docela často asi. Já se snažím upřímně moc to nedělat, protože potom mám pocit, že bych se mohla dívat na něco novýho. Ale zároveň je hrozně pohodlný koukat na něco, co znáš, a o čem víš, že tě to bude bavit, protože pak nemáš ten pocit, že nevíš, jaký to bude a víš, že tě to nezklame.

Takže tě to baví i když to vidíš podruhé nebo potřetí?

Jo, určitě. Třeba HIMYM mám fakt ráda, to jsem třeba viděla celý aspoň třikrát, stejně to mám třeba s BoJackem Horsemanem.

A podle čeho si to vybíráš?

Hlavně podle doporučení kamarádů, ale třeba i když vidím, že je to hodně oslavovaný kriticky, protože si myslím, že už mám nějaký kritiky specifický, který vím, co je baví, vím co je zajímavá a vím, že se s nima často shoduju ve vkusu. Takže je sleduju a sleduju jejich doporučení. Ale hodně právě dám i na svý kamarády a co mi doporučeje, protože jak pocházím z těch filmových studií, tak vím, že moji kamarádi maj podobnej vkus, jako já

zase. A občas se taky rozhoduju jen podle obsahu, pokud mi teda to téma přijde zajímavý, tak se na to prostě podívám i když mi to nikdo nedoporučil.

Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?

Určitě je to příjemnější, když to najdu zrovna na nějaký platformě, kterou mám předplacenou, ale už jsem třeba i nějak pirátily seriály, který byly fakt dobrý a nepředplácela jsem si tu službu. Protože jsem si ji nechtěla předplácet jen kvůli jednomu seriálu. Když jsem třeba chtěla vidět něco z produkce Apple TV+.

Takže pokud se chceš podívat na nějaký seriál na platformě, kterou si nepředplácíš, tak si najdeš jinej způsob, jak se k němu dostat?

Přesně tak, ale zároveň když zjistím, že ten můj cílový seriál není nikde, kam já se dostanu, tak mám tu tendenci, tak jsem míň motivovaná si to najít. Protože občas jsem sama líná to hledat a řešit to nějak pracněji. Takže to asi trochu hraje roli vlastně, protože je mnohem snažší a pohodlnější, když je to na nějaký platformě, kterou si předplácím.

Podle čeho sis vybral/a konkrétní službu, kterou si předplácíš?

To HBO jsem si asi úplně nevybrala já, protože to předplácí rodiče, ale je to z toho důvodu, že to HBO má dobrou nabídku. Já to fakt oceňuju, že tam je k dispozici velká spousta klasických filmů, který jsou uznávaný a celkově jsou fakt dobrý, zároveň tam jsou docela brzo i nějaký nový filmy, který byly nedávno v kinech a je tam taky hromada artových filmů, který jsou fakt skvělý, takže HBO má fakt dobrou kurátorskou výběr a opravdu si toho cenním. A potom ten Netflix je spíš takovej jakože to začal v té době mít každej a jsou tam ty populární věci, třeba Squid Game nebo End of the Fucking World, a jsou to seriály, který jsou jenom tam. Jsou tam věci, který nejsou ani za mě vůbec hloupý, ale pak je tam spousta takový ty výplně, no.

Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč (lepší funkcionality jako skipování intra, lepší algoritmus na doporučování nových seriálů, výběr titulů)?

HBO rozhodně, jak jsem už říkala.

Jak moc dáváš pozor, když se na něco díváš?

To záleží, protože mám takový dva typy věcí, na který koukám. Buď je to něco jako ta výplň, že u toho jím, nebo na to koukám, když mám kocovinu, to jsou třeba ty reality show, nebo klidně i HIMYM nebo The Office. Takže ty sitkomy takhle rewatchuju nebo to je tak jednoduše obsah jako ty reality show vlastně.

Děláš u toho i něco jiného? Odcházíš od toho, děláš něco v domácnosti mimo to, že jíš?

Neodcházím od zapnutý obrazovky nikdy, ať už to je výplň nebo ne. Protože já nemůžu přijít o nic, i když vím, co se tam stane. Ani u věci nikdy neusínám, cítím tam nějakou povinnost v sobě dokončit, co se začalo už. Ale zároveň můžu to zastavit a nedokoukat to.

A kromě toho jezení tak u toho většinou nemůžu dělat něco produktivního, protože to by mě zase rušilo ten seriál nebo ta věc. Jsem na mobilu, obzvlášť když to znám, tak u toho scrolluju skoro pořád.

Myslím si, že i u těch nových věcí docela často jím, i když k vynakládám to úsilí a dávám na ten seriál nebo film pozor, zatímco když koukám na nějaký ty blbosti, který jsem viděla nebo ty reality shows, tak u toho jím, ale až tolik mě to nezajímá. Myslím si, že tam mám docela jiný nastavení.

Takže jídlo ti u pozorného sledování nepřekáží?

Moc ne vlastně. Já se na to vždycky snažím koukat celou dobu a moc se v tom jídle nehrabat a nekoukat na to jídlo. Takže na to jenom mrknu a pak se zas koukám na ten seriál. A vždycky když koukáme s partnerem a koukáme na něco nového, a on se v tom jídle dlouho nímá a nekouká na obrazovku, tak já si toho všimnu a už mě to vlastně odvádí pozornost.

Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?

Asi hlavně večer, když se na to koukám. Přijdu večer domů, pak třeba jsme s přítelem a chceme si něco pustit třeba k jídlu, protože nechceme mít ticho u večeře. Nebo právě když mám kocovinu, nebo jinak volnej den, tak si pustím něco kdykoliv během dne, ale klíčovej je vlastně hlavně večer.

Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?

Buď to, že přesně nechci ticho, nebo chci nějakou oddechovou aktivitu, nebo něco, co mě baví. Ale nejčastěji je to proto, že prostě nemám sílu na nic jiného. Kdy chci jen na něco čumět a moc u toho nepřemýšlet. A motivuje mě pak ještě i to, že to chci fakt vidět, že jdu za tím obsahem.

Binge-watchuješ? Jakým způsobem?

Binge-watching provozuju hodně. Třeba právě když mám kocovinu nebo jsem celej den doma nemocná, tak dokážu bingovat hodně dlouho, protože nechci dělat nic jiného a

prostě na tom Netflixu je velmi svádějící, že se ti to ještě pouští hned za sebou. Takže je hrozně lehký do toho bingování „spadnout“. A často jsem u toho právě třeba i na mobilu.

Nebo když mi nějaký seriál přijde fakt zajímavý, tak taky koukám na několik dílů za sebou, ale asi trochu míň. Protože mám pocit, že jak na to chci hodně dávat pozor, tak je to třeba náročnější se udržet dvě hodiny na pozoru a pouštím si to tak spíš rozkouskovaně a ve chvílích, kdy jsem připravená tomu seriálu věnovat pozornost.

Takže binguju spíš ty věci, který mi „jsou jedno“ a až tolik mě nezajímá, než ty, co mě zajímá a na který se chci soustředit.

Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším? Jak to případně ovlivňuje výběr pořadu?

Dřív jsem asi koukala víc sama, ale teď většinou nekoukám skoro vůbec sama, protože se mi buďto nechce, nebo na to nemám čas. Zároveň ale do kina chodím z 90 % s někým. A sama koukám spíš na ty hloupější seriály, a na nějaký nový seriály majoritně s někým dalším.

Jak to ovlivňuje výběr pořadu?

Tak vždycky budeme spíš koukat ve víc lidech na něco, co oba známe. A když jsem sama tak si pustím nějakou velmi specifickou blbost, kterou mám ráda a ne každé to může mít rád. Taky když se domlouváme ve víc lidech, tak se vždycky docela dlouho rozhodujeme o tom, co si pustíme a mě docela irituje. Takže při sledování seriálů o samotě mi je to vlastně víc jedno, co si pustím, ale ve skupině nebo ve dvou o tom víc diskutujeme, co si pustíme a je to celý takovej delší proces.

Jak přicházíš na nové seriály? Sleduješ novinky v rámci největších chystaných seriálů?

Určitě hodně z nějakých reklam, nebo oficiální propagace těch daných věcí. Potom právě hodně z doporučení kamarádů nebo z festivalů, protože ráda jezdím i na různé festivaly a už existují i seriálové festivaly. A potom asi i normálně skrz média, ne vyloženě kritiku, ale třeba v kulturních rubrikách a tak.

Mluvíš o seriálech a filmech s dalšími lidmi ze svého okolí?

Velmi. Jak pocházím z filmové katedry, tak třeba se spolužákama se jsme se o filmech a seriálech bavili hodně, mám třeba vyloženě kamaráda, se kterým vlastně chodíme jenom do kina a jinak se nevidíme. Ale jinak je to společnej zájem se spoustou kamarádů, takže se o tom bavíme opravdu hodně.

Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály mimo televizní vysílání? A v rámci televizního vysílání?

Já jsem koukala na nějaký stránky, který byly asi upřímně nelegální, což nebyl streaming vyloženě. Byly to jen nějaký webový stránky se seriálem online. Nebo jsem si ty seriály a filmy stahovala. Třeba Doctora Who jsem takhle viděla celýho.

Jak často jsi sledoval před seriály využíváním streamovacích služeb? A jak?

Docela hodně asi. To bylo převážně ještě na střední, kdy jsem měla hodně volného času a byla jsem do toho víc ponořená a byla jsem taková ta typická fangirl. Bylo to pro mě důležitější a věnovala jsem tomu mnohem víc času. Jak teď mám práci, tak už se těm seriálům prostě nevěnuju tolik, taky znám mnohem víc lidí, se kterými se chci vídat, a potom už nemám tolik času na to sedět u televize.

Jak sis vybíral, na co se budeš dívat před tím, než jsi začal využívat streamovací služby?

Podle toho, co mě v té době bavilo. Bavili mě super heroes, bavilo mě sci-fi, a to mě teď už moc nebere. Takže to bylo asi hlavně podle žánru. A pak když se o něčem mluvilo nebo to nějak navazovalo na ty superhrdinský filmy a znělo to pro mě zajímavě, tak jsem na to koukla.

Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?

Já bych řekla, že s platformama je to určitě mnohem jednodušší a příjemnější se k tomu dostat. Máš zajištěnou kvalitu, máš zajištěný, že jak si to rozklikneš, tak to hned jede, nemáš tam víceméně žádný načítání, když si to třeba na Netflixu taky můžeš stavovat...

Jako když jsem to sledovala dřív nějakýma nelegálníma cestama, tak mi to vlastně přišlo docela cool, ale zároveň to bylo mnohem náročnější, protože jsi musel najít titulky, dát to dohromady a tak. Takže teď s platformama je to mnohem příjemnější a zároveň máš pocit, že aspoň trochu přispíváš do té kulturní branže. I když bych vlastně mnohem radši přispívala přímo těm produkčním společnostem než takhle monopolizovaný streamovací službě.

Kolik ti je let?

26

Odkud pocházíš?

Jsem z Prahy a žiju v Praze.

Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?

Vysokoškolské magisterské a živím se jako social media manažer v digitální agentuře.

Jak obvykle trávíš svůj volný čas?

Obvykle si buď čtu, nebo hraju videohry nebo sleduju filmy nebo seriály na Netflixu, na HBO, na Disney +, případně ho trávím s kamarády nebo lezením.

Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?

Využívám Netflix, Disney +, HBO Max a VOYO. Z toho si předplácím všechny čtyři.

A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?

Netflix si myslím, že můžu mít takových šest let, takže tak 2017. Disney+ mám od té doby, co je dostupný v Česku, takže tak 2021, možná 2022 a HBO mám taky tak dva roky. A VOYO jsme loni začali předplácet s přítelem kvůli Survivoru, takže 2022.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy na streamovacích službách?

Každodenně. Protože já si často pouštím seriály i do pozadí, jako ty, který notoricky znám, takže si třeba takhle pouštím HIMYM nebo Přátele, a to si pouštím vždycky přes nějakou streamovací platformu.

Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?

Vůbec, my nemáme ani nějak předplacenou televizi ani nemáme set top box, takže vůbec.

Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?

Na seriály určitě. Protože mi přijde, že ten příběh se dá víc komplexněji popsat a může tam jít víc do hloubky co se týče postav. Přeci jen je rozdíl v tom, kdy se podívám na sérii o deseti dílech a každé z nich má 45 minut, nebo jestli uvidím to samé téma zpracované ve dvouhodinovém filmu. Takže mi vyhovuje víc nějaká hloubka, že se můžu víc sžít s téma postava, vytvořit si k nim nějaký vztah na kterým se pak staví ten příběh.

Díváš se teda i na filmy?

Koukám i na filmy, ale u těch si mnohem víc vybírám, na co se podívám. U seriálů to mám tak, že když mi někdo řekne „Hele, to by tě mohlo bavit,“ tak to zkusím, ale u filmů jsem vybíravější. Takže se buďto pustím něco, u čeho si jsem notoricky jistá, že mě to bude bavit, takže třeba nové Hunger Games, Duna, Star Wars, na základě toho, co jsem sledovala předtím. A nebo jsem hodně vybíravá a skeptická k tomu, co si pustím. Ale u těch seriálů jsem taková mírnější, tam když za mnou přijde kamarád, kterému věřím a něco mi doporučí, tak si ten seriál pustím. Pokud by mi ten samej kamarád doporučil nějaký film, tak se nejdřív pořádně zamyslím, jestli se mi do toho chce.

Jaké seriály si pro sledování vybíráš? A podle čeho si to vybíráš?

Vybírám si hodně sci-fi a fantasy. Takže jsme viděli třeba Andora, Mandaloriana, a vůbec obecně všechny Star Wars related seriály. U Star Wars a Marvelu tam se na nový seriály podívám bez ohledu na to, jaký to má recenze nebo cokoliv. A pak si vybírám hodně fantasy podle knížek, třeba Shadow and Bone, což bylo podle mojí oblíbený knižní ságy. Ale zároveň si vybírám seriály, co jsou buď hodně populární v mojí sociální bublině, jako třeba bylo Inventing Anna nebo Bojack Horseman, takže to může být klidně tématicky hodně různorodý. Ale když mi to někdo doporučí, tak se na to podívám. A moc nekoukám na true crime nebo hororový věci, jediný co je výjimka, tak jsou Stranger Things, který jsou strašidelný, ale musela jsem se na ně koukat během dne. I když to zas asi souvisí s tou popularitou v mojí sociální skupině a je to dost fantasy-ish.

Ale jinak populární, komediální, fantasy, sci-fi a ty franšízy, co mám ráda.

Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?

Vlastně asi ne upřímně. Když zjistím, že ten seriál někde je, na nějaký z platform, kterou mám předplacenou, tak mi to je určitě příjemnější. Ale pokud není, tak se ten seriál dá vždycky sehnat jinak. Já to mám taky trochu zkrleslý, že doma máme nainstalovanou takovou krabičku, která se jmenuje Kodi, kde zadáš titul, který hledáš a ono ho to najde.

Podle čeho sis vybral/a konkrétní službu, kterou si předplácíš?

U Netflixu to byla první streamovací platforma u nás a bylo to v té době hrozně cool, pak Disney+ když začal v ČR, tak kvůli Star Wars, Marvelu a já mám hodně ráda i pohádky Disneyovky a od PIXARu, takže když si mám pouštět něco do pozadí, tak si tam dát třeba Lilo a Stitche nebo Auta nebo Inside Out, protože jsem prostě vyrostla na pohádkách. A HBO Max vzniklo tak, že jsme se s kamarádkou bavily o tom, jestli si to nepořídit,

podívaly jsme se na ty seriály, co tam jsou a shodly jsme se na to, jestli si to nebudeme platit napůl.

Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč (lepší funkcionality jako skipování intra, lepší algoritmus na doporučování nových seriálů, výběr titulů)?

Preferuju určitě Disney+, protože tam je většina mých oblíbených titulů včetně všech Star Wars a Marvelu, protože mám tendenci rewatchovat věci, takže když se hodně nudím, tak si znova pustím filmy Star Wars a tak.

Vůbec do toho ale nezahrnuju nějaký algoritmy nebo tak. Já si totiž většinou vyhledávám věci podle toho, na co mám zrovna chuť a toho, co mi ty platformy doporučují, si nevšímám. Ale jdu vždycky zkusit, jestli něco z toho, na co se zrovna chci dívat, je na některý z těch platforem. Takže se koukám třeba na trending věci na Netflixu, jestli mě něco z toho nezajímá, ale jinak ty algoritmy úplně ignoruju.

Jak moc dáváš pozor, když se na něco díváš? Děláš u toho i něco jiného?

Hrozně záleží na titulu. Když se dívám na něco, co je pro mě už opakovaný a vidím to už po několikátý, nebo třeba pouštím příteli něco, co on ještě neviděl, ale já už jo, tak si myslím, že dávám pozornost tak na 60, 70 %. Že u toho třeba vařím, koukám u toho na Tik Tok nebo pracuju nebo něco. Když si pouštím doma něco do pozadí, vyloženě aby tam nebylo ticho, tak to je tak z 20 %, a u toho spíš pracuju.

Co je to třeba za seriály do pozadí?

HIMYM, Big Bang, Modern Family, Přátelé,.. tyhle jako sitkomy spíš. A když se jdu třeba na něco konkrétně dívat, třeba ta Duna právě, tak si k tomu fakt sednu a věnuju tomu ty tři hodiny plný pozornosti.

Co všechno děláš u puštěných seriálů?

Já u nich dělám hodně věcí. Já u toho pracuju, píšu u toho třeba copy nebo u toho vařím, uklízím, balím u toho teď vánoční dárky, skládám u toho věci ze sušičky,.. vlastně všechny domácí práce, co jsou normálně nudný. Občas u toho i hraju na Nintendu, abych byla fér. V jedny ruce mám Nintendo Switch a na televizi zapnutej seriál.

Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?

Tak nějak průběžně. Já mám totiž většinu času home office a tím, že přítel jezdí do kanceláře a já nemám ráda ticho a písničky mě rozptylujou, protože mě nutěj si zpívat, tak já si vyberu, co si pustím k práci podle náročnosti práce. Potom když přijde přítel, tak to

vypnu, jdu si třeba na dvě hodiny číst, abych pořád nekoukala do obrazovek a pak si pustím něco s ním. Takže ten rozhodovací proces probíhá v podstatě celý den.

Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?

Hodně asi kamarádi nebo přesně že přijde přítel s tím, že se mu něco líbí, nebo někdo mě blízký. Ale hodně asi i nějaká touha vědět, o čem se ty kamarádi baví. Když vím, že je nějaký film, na který všichni půjdou, nebo seriál, na který se všichni koukají, tak mám takovou tu potřebu nebýt vyčleněná z toho tématu. Tak se snažím koukat kvůli tomu. Taky si nechci spoilnout žádný věci, teď jak byl třeba Loki, tak jsem čekala až vyjde finále, abych to neměla spoilnutý z Tik Toku a podobně. Nebo to že mě ten seriál zajímá tématicky. A u seriálů, který mám fakt ráda, a mám k nim nějaký vztah a znám je už tak nazpaměť, že to s nima můžu odříkávat, tak to je pro mě vyloženě komfortní.

Binge-watchuješ? Jakým způsobem?

Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším? Jak to případně ovlivňuje výběr pořadu?

S nejlepší kamarádkou jsme se třeba koukaly na Love Island. Že buď jsme se na to koukali spolu, nebo jsme si to pustila každá zvlášť a Face Timovali jsme si u toho. Ale to je vyloženě proto, že jsme žily tou reality show.

Jak přicházíš na nové seriály? Sleduješ novinky v rámci největších chystaných seriálů?

Hodně doporučení od kamarádů. Hodně doporučení od přítele, protože přítel je seriálový maniak a viděl podle mě většinu existujících dobřejších seriálů, takže když přijdu s tím, že se nudím a nemám na co koukat, tak on vytáhne svůj seznam seriálů a jsem v pohodě. Ale hodně i co je třeba aktuálně populární na sítích. Například, co vím, že se mi hodně objevuje i u nějakých influencerů. A vyhledávám si to taky tématicky, když třeba vím, že nějaká moje oblíbená knížka bude adaptovaná, nebo vím, že vyjde něco z mých oblíbených franšíz, tak vím, že se na to instantně podívám. Ale to je přesně když sleduješ něco, co tě zajímá a víš, že vyjde něco nového, tak si to automaticky pustíš, protože jinak by ti to chybělo do toho loru.

Mluvíš o seriálech a filmech s dalšími lidmi ze svého okolí?

Pořád.

Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály

mimo televizní vysílání? A v rámci televizního vysílání?

Stahovala jsem si jeden superhrdinský seriál, Arrow, z uložit. A jinak jsem se koukala na to, co běželo v televizi, což byly takový ty Ženatý se závazky a podobně. A dřív jsem koukala na seriály v televizi, že jsem přišla každé den ze školy, zapla jsem si televizi a tam šlo třeba HIMYM nebo Přátelé, a já jsem si hlídala, jak to běželo v televizi. Třeba táta mi pak hledal díly, který jsem nestihla a pouštěla jsem si je zpětně, ale jinak jsem na to vlastně neměla čas.

Jak často jsi sledoval před seriály využíváním streamovacích služeb? A jak?

Ty co jsem se koukala, tak jsem se fakt snažila každé den vidět ten díl nebo dva v televizi. Ale jinak když nešlo to, na co jsem se dívala, takže ten HIMYM nebo Přátelé, tak jsem nic dalšího nevyhledávala. To jsem se dívala spíš na YouTubeová videa nebo na filmy. Dřív jsem rozhodně koukala víc na filmy, hlavně v kině.

Jak sis vybíral, na co se budeš dívat před tím, než jsi začal využívat streamovací služby?

Ten výběr se vlastně vůbec nezměnil. Dřív jsem možná víc tihla i k českým filmům nebo artovým a životopisným filmům. To mě zajímalo výrazně dřív, než teď, teď už koukám spíš na filmy a seriály, abych vypla. Ale dřív jsem se na ně dívala i proto, abych se něco nového dozvěděla. Ale to už teď nedělám.

Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?

Já si myslím, že pro mě osobně bylo dřív koukat na filmy nebo seriály vzácnější. Protože to prostě bylo těžší. Bylo těžší vychytat ty seriály, abych nepřišla o žádný díl, u filmů jsi musel jít do kina nebo počkat, až poběží v televizi a teď mi přijde, že už jsem hrozně rozmazlená. Že už si ráno řeknu třeba „No tak se dneska podívám na všech šest Star Wars“ a můžu to reálně udělat. Takže mi to je mnohem míň vzácný a zároveň taky přestalo být vzácný jít do kina s partnerem, nebo že si něco pustíte. Že dřív to bylo hezký rande, teď je to takovej default.

A baví tě to teď míň, když už to není tak vzácné?

Tyjo vlastně asi jo. Často se přichytím s tím, že si něco chci pustit, ale zároveň je to takový „Hmm, tohle nechci, tohle nechci“ a jsem z toho spíš taková otrávená, že nevím na co se podívat. Takže mě to celkově baví asi míň, než dřív. Ale každá streamovací platforma pro

mě měla takovej hype, kdy jsem se hrozně potřebovala podívat na všechno, co tam je, a podívat se na ty tituly, co jsem dlouho neviděla, a pak to opadne a je to takový spíš o ničem.

Příloha č. 11: Scénář rozhovoru

1. Kolik ti je let?
2. Odkud pocházíš?
3. Jaké je tvoje nejvyšší dosažené vzdělání?
4. Jak obvykle trávíš svůj volný čas?
5. Kterou nebo které ze streamovacích služeb využíváš?
6. A v jakém roce jsi začal využívat první z nich?
7. Jak často sleduješ seriály nebo filmy na streamovacích službách?
8. Jak často sleduješ seriály nebo filmy v televizním vysílání?
9. Díváš se častěji na seriály nebo na filmy? Proč?
10. Jaké seriály si pro sledování vybíráš? A podle čeho si to vybíráš?
11. Záleží ti na tom, na jaké platformě můžeš nějaký seriál nebo film najít?
12. Podle čeho sis vybral/a konkrétní službu, kterou si předplácíš?
13. Preferuješ nějakou konkrétní streamovací platformu? A proč?
14. Jak moc dáváš pozor, když se na něco díváš? Děláš u toho i něco jiného?
15. Kdy se v rámci dne rozhoduješ, že budeš sledovat nějaký film nebo seriál?
16. Co tě motivuje, aby sis zapnul streamovací službu a sledovat seriál/film?
17. Binge-watchuješ?
18. Sleduješ seriály sám nebo s někým dalším? Jak to případně ovlivňuje výběr pořadu?
19. Jak přicházíš na nové seriály? Sleduješ novinky v rámci největších chystaných seriálů?
20. Mluvíš o seriálech a filmech s dalšími lidmi ze svého okolí?
21. Předtím, než sis začal/a předplácet streamovací službu/y, sledoval jsi nějak seriály mimo televizní vysílání? A v rámci televizního vysílání?
22. Jak často jsi sledoval před seriály využíváním streamovacích služeb? A jak?
23. Jak sis vybíral, na co se budeš dívat před tím, než jsi začal využívat streamovací služby?
24. Můžeš srovnat zážitek ze sledování předtím a potom, co jsi začal/a používat streamovací platformy?